

**VANHUS PUTOSI
VANHAINKODIN
IKKUNASTA
KUOLEMAAN**

**VAIMONI
MAANPÄÄLLINEN
HELVETTI**

KARI HEIMONEN

Kaksi ihmistä rakastaa toisiaan, jos he valitsevat yhdessäolon,
elämän yhdessä, vaikka he pystyisivät elämään yksinäänkin.
Tuolloin ei edes kuolema voi heitä erottaa

**VANHUS
PUTOSI
VANHAINKODIN
IKUNASTA
KUOLEMAAN
TAMPEREELLA**

**VAIMONI
MAANPÄÄLLINEN HELVETTI**

Kari Heimonen

1. painos
Copyright © Kari Heimonen 2025
Kannen taitto ja kansikuva: hwhd

SISÄLLYS

Vanhus putosi vanhainkodin ikkunasta kuolemaan Tampereella	7
Polku, joka johtaa maanpäälliseen helvettiin	13
Vastaanotolla ei tule ilmi epärealistisia ajatusketjuja	17
Lääkärit mielevät valheita ja jättävät puolisoni heittelle, Karista kuoriutuu väkivaltainen vaimonsa hakkaaja	22
Poliisit pahoinpitelevät lähestymiskieltoa hakeneen puolision ja eduskunnan oikeusasiamies siunaa tapahtuneen	27
Ylin lainvalvoja rikkoo itse lakia	36
Puolisoni sairautta hoidetaan kaikkea muuta kuin asianmukaisesti	43
Digi- ja väestötietoviraston tollot pitävät vaimoani oikeustoimikelpoisena	46
Avioero-oikeudenkäynnissä viimeinenkin oljenkorsi katkeaa	48
Kuolemantuottamuksellinen heitteillejätö	55
Rakenteellinen väkivalta, osa I Kardiologian poliklinikka 6.2.2018	61
Rakenteellinen väkivalta, osa II, Psykiatrian poliklinikka 6.1.2028	69
Rakenteellinen väkivalta osa III, Tuusulan terveyskeskus 2013–2017	78
Anna lahjuksia, suostu maalitauluksi ja hyväksy hiljaa kotitarverasismi	97
Äänten kalastelijat, nuijapää Nimbyt ja kotitarvefasistit paskovat Matalajärven tulvaniityillä	106
Miksi me uskomme joulupukkiin, Jeesuksen syntymäkertomukseen, meemeihin tai lääkkäreihin	119
Fysiikka pettää mutta voima on tallessa - valmis luopumaan vaan ei luovuttamaan	126
Viimeisin hoitovirhehelvetti ja tyhjää toimittavat viranomaiset	129
Vaikeneminen on kultaa (Iwazaru)	147
Valmis luopumaan, vaan ei luovuttamaan	149
Kerran kuljimme kuin tuuli	154
Apinalauma	159

Vaikka kaikista tässä kirjasessa kerrotuista tapahtumista on kirjalliset dokumentit (potilaskertomukset, muistutukset, kantelut ja rikosilmoitukset), niin silti vaimoni henkinen pahoinpitelyyn, hoidon laiminlyönti ja kuolemaan johtanut heitteillejättö tuskin herättävät koskaan laajempaa julkista mielenkiintoa, ei edes tiedotusvälineissä.

Siitä, että vaimoni henkiseen pahoinpitelyyn on osallistunut ja on ollut osallisena lukuisten lääkäreiden ja sairaanhoitajien ohella maamme lainvalvojat aina maanne ylimmästä lainvalvojaa myöten, useat oikeudenpalvojat sekä hyvin monia ajattelukyvytöntä virkamiestä ja -naista, löytyy syy siihen, että tapahtunut halutaan unohtaa!

Vallan vahtikoirat vain jatkavat räksyttämistään, mutta piiloutuvat häntä koipien välissä, jos solmiokaulainen peto vain vähänkin murahtaa. Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto!

VANHUS PUTOSI VANHAINKODIN IKKUNASTA KUOLEMAAN TAMPEREELLA!

2.1.2025 vanhus putosi 10 metrin korkeudesta aamuyöllä Tampereen Koukkuniemen vanhainkodin ikkunasta ja iskeytyi alhaalla, juuri pihavalon valokeilan ulkopuolella väijyvän, ohuen lumivaipan peittämän jätelavan reunaan. Media kirkui (mm. Yle ja IS 3.1):

Vanhus putosi vanhainkodin ikkunasta Tampereella

Vanhus oli pudonnut torstaina kolmannen kerroksen ikkunasta seinän ja vaihtolavan väliin. Omaiset eivät ymmärrä, kuinka niin on päässyt käymään. Asiasta on tehty rikosilmoitus.

Tytär epäilee, että hänen vanhempansa olisi yrittänyt karata, sillä hän oli ulkovaatteissa.

Vanhus on tyttären mukaan sairas ja saattaa nähdä esimerkiksi harhoja. Lisäksi hän on kertonut tyttärelleen haluavansa pois vanhainkodista.

Ja 4 päivää myöhemmin 7.1 Ilta Sanomat valisti juorukellojen heimoa:

Vanhainkodin ikkunasta pudonnut vanhus kuoli

KOUKKUNIEMEN vanhainkodin ikkunasta Tampereella viime viikon torstaina pudonnut henkilö on kuollut. Sisä-Suomen poliisin mukaan henkilö menehtyi sunnuntaina 5. tammikuuta.

Asukas putosi kolmannen kerroksen ikkunasta ja sai vakavia vammoja.

Tutkinnanjohtaja **Jari Luoto** Sisä-Suomen poliisista ei voi salassapitosäädöksiin vedoten kertoa mitään tutkinnasta eikä uhrin iästä tai sukupuolesta.

Asukkaan tytär on tehnyt asiasta rikosilmoituksen. Poliisi ei ole voinut sulkea rikoksen mahdollisuutta pois.

– Olemme nyt aloittaneet poliisilain mukaisen kuolemansyyn tutkinnan.
Selvitämme olosuhteita nyt rauhassa ennen kuin otetaan kantaa, Luoto sanoo.

Vanhus kuoli tajuihinsa tulematta sairaalassa 3 päivää myöhemmin 5.1.2025. Vanhuksen kuolemasta uutisointi sisälsi sitä paitsi pahan asiavirheen! Vanhus ei suinkaan pudonnut ikkunasta, ei edes vahingossa, saati hypännyt ikkunasta. Ei, vanhus pudottautui tarkoituksellisesti jalat edellä alas paetakseen vanhainkodista! Pakoon pudottautumisesta kertoo se, että vanhus iskeytyi jätelavan ja seinän väliseen, noin puolen metrin levyiseen rakoon, sekä näkyvät vammat kyljesä ja poskessa!

Ja aivan yleinen harha, joka tapahtumaa puivien kaikki tietävien jälkiviisaiden keskuudessa esiintyy, on se, että vanhuksella olisi ollut muka muistihäiriöitä! Kuitenkin vanhus muisti harhansa aivan erinomaisesti, jopa niin hyvin, että häntä "hoitaneet" lääkärit pitivät niitä tapahtuneena totuutena!

Hän, vanhainkodin ikkunasta pakoon yrittänyt vanhus oli 2 lapsemme manipuloinnin, vanhimman tyttäreemme tekemän perättömän eli väärän ilmiannon, useiden lääkäreiden karkeiden hoitovirheiden, monien eri viranomaisten (digi- ja väestötietovirasto sekä aluehallintovirasto), ainakin kahden käräjätuomarin, muutaman poliisin, eduskunnan oikeusasiamiehen sekä yhden syyttäjän ajatuskyvyttömyyden ja suoranaisen välinpitämättömyyden seurauksena heitteille jätetty 70 vuotias elämänkumppanini ja vaimoni Riitta!

Riitan kuolemaan johtanut Koukkuniemen vanhainkodista pakoon pudottautumisen perimmäinen syy löytyy jo vuodelta 2005, jolloin

Riitalle paljastui, että hänen isänsä ja äitinsä, Martti ja Laina Lind olivat "lahjakirjalla" luovuttaneet perheen kesämökin nuorimmalle tytärtelleen Riialle ja jättäneet Riitan "puille paljaille". Vaimoni masentui tuolloin teosta todella syvästi ja heräsin useana yönä hänen vaiker-tavaan nyyhkytykseensä! Ajoin jopa yhtenä yönä Riitan äidin kotiin Kellokoskelle vain kertoakseni mitä mieltä olen Riitan isän ja äidin sydämettömästä käytöksestä (Riitta ei enää isänsä kuolemaan jälkeen edes saanut koskaan käydä rakastamallaan kesämökillä kuin vain yhden ainoan kerran)! Tapahtuneesta tuohtuneena muistutin myös kirjallisesti Riitan äitiä ja hänen sisartaan heidän inhottavasta tavastaan kiertää lahjakirjalla rintaperillisen perintöoikeus, sivuuttaa oma lapsensa ja sisarensa. Lapsistamme ainakin Riitan ja Villen mielestä käytökseni "kilttiä" isoäitiä kohtaan oli muistutukseni vuoksi epäkohteliaista ja loukkaavaa, mutta hehän eivät nukkuneetkaan Riitan kanssa samassa huoneessa, samassa parisängystä tai saman peiton alla. Tämä vanhempien harjoittama toisen sisaren yksipuolinen suosiminen "perinnönjaossa" johtikin Riitan syvään vuosia kestäneeseen apati-aan ja masennukseen, jotka todennäköisesti puhkaisivat lopulta hä-nellä vuonna 2010 diagnosoidun hyvin harvinaisen geneettisesti pe-rinnöllisen Huntingtonin taudin.

Riitan ensimmäinen harha tuli ilmi noin vuonna 2015, kun hän kuuli isänsä laulavan pikkulintuna pihakoivussamme. Tuon harhan poista-miseen osallistuivat ruokapöytämme ääressä lisäkseni sekä Ville et-tä Rita. Toistuva vakuuttelu Riitalle, että *"kuule mamma, se on tain-nut olla vain unta"* tai *"kuule mamma, että jos se on ollut vain pahaa unta"* tuotti tulosta, sillä lopulta Riitta totesikin, että tapahtuma taisi sittenkin vain olla unta, eikä palannut jälkeenpäin pikkulinnun liver-telyyn enää koskaan. Mutta Huntingtonin tautiin oleellisesti kuuluvat painajaisunista unista kasvavat pikku harhat tietysti toistuivat aina vaan useammin, mutta harhat olivat aina poistettavissa, kunhan niihin perusteellisesti, joko puhumalla tai konkreettisin asianlaidan osoitta-malla paneutui. Vaimoni omaishoitajana aloitin 1.10.2014.

Viimeisimpiä Riitan hellimiä harhoja oli Amos Anderssonin lähisu-kaulaisuus (Amos voi tosin olla hyvin kaukainen sukulainen, aina-kin sukunimi on sama, kuin jollain Riitan kaukaisella sukulaisella)! Riitta kertoi usein myös muun muassa, että ollessansa Helsingissä töissä lounastaneensa päivisin Amos Anderssonin kanssa Forumissa

1975–76, jolloin Anderssonin oli kuitenkin ollut kuolleen jo ainakin 15 vuotta (Riitta oli Anderssonin kuollessa 7-vuotias). Etsimme autolla myös Korsosta Riitan saamaa Anderssonin jättämää perintötaloa, jossa hän oli joskus lapsena käynyt, ennen kuin Riitta etsintämatkalla lopulta ymmärsi, että nämä ihmisethän ovat kuolleet jo ainakin 50-vuotta sitten!

Muita Riittaa vuosina 2020–2022 riivanneita harhoja olivat äidiltään saamat suunnattoman arvokkaat 2 miniatyyri ”renessanssitaulua”, Kreetalta keramiikkatehtaalta saamani Ateenan olympiakisoihin teetetty antiikkinen pieni keramiikkataulu sekä muoviset Faberge-munien kopiot. Etsin autolla Riitan kanssa myös ”Varma tädin Riitalle perinnöksi jostain Kellokosken ja Jokelan välistä jättämään pientilaa”! Riitta myös väitti toisinaan, joko saavansa ilmaiseksi tai lahjaksi, milloin Kellokosken sairaalan, milloin Hirvihaaran kartanon. Riitta oli suurimman osan aikaa kuitenkin aivan ”selväjärkinen” ja hän käyttäytyi loogisesti ja ulkoisesti pientä tahdotonta vapinaa lukuun ottamatta aivan normaalisiti.

Juhannuksena 2022 olimme viikon vuokramökillä Hirvensalmella Mojon, vain kaksi viikkoa ennen Riittaa 23.12.2024 pois nukkuneen koiramme (Bern) kanssa. Autossa, menomatkalla Mäntyharjun kohdalla kysyin Riitalta: ”*Oletko koskaan miettinyt miksi hoidan sinua tai yleensä olen kanssasi*”? Vastasi kättäni puristaen: ”*Koska varmaan rakastat minua*”

Sää oli viimeisellä yhteisellä matkallamme erinomainen, teimme ruuan ulkogrillissä, saunoimme, uimme ja istuimme lämpimässä kesäyössä laiturin penkillä kuunnellen kuikkien huutoja ja katsellen peilityyntä Puulan pintaa! Aavistamatta, että vajaan kuukauden päästä en pystyisi pitämään lupaustani, sillä olinhan jo vuonna 1988 Kuopiossa sairaalassa luvannut pitää Riitasta huolta niin kauan kuin elän! Vajaata kuukautta myöhemmin, käydessämme Hvitträskin museossa 28.7.2022, yritin estää Riitta nolaamasta itseään jättämällä miniatyyri taulut kotiin, koska Riitta aikoi pyytää vastaanottohenkilöiltä arviota näiden kahden pienen kankaalle painetun rihkamataulun arvosta, joiden hän kuvitteli olevan suunnattoman arvokkaita! Kun Riitta huomasi Hvitträskin P-alueella, että en ollut ottanutkaan tauluja mukaan, hän meni museon vastaanottoon ja väitti siellä henkilökunnalle, että hänen miehensä on väkivaltainen ja henkilökunta kutsuikin varti-

jat paikalle! Minut P-alueella autostamme tavattuun vartija kuitenkin totesi vaimoni väitteen aiheettomaksi ja poistui!

Kotiin saavuttuamme purin harhojen purkamiseksi miniatyyrit kehyksistä ja näytin Riitalle, että kehyksen alla kankaissa oli ne painamalla tehneen tehtaan logo! Minun olisi tuolloin pitänyt havaita, että pelkkä rihkaman todistavan logon näyttö ei nyt ollutkaan nyt riittävä toimenpide harhan purkamiseksi, vaan tällä kertaa Riitta ilmeisesti suuttui ennen kaikkea itselleen! Ja koska en sairauksieni vuoksi ollut jaksanut viedä Riittaa Janakkalaan katsomaan Amoksen hänelle perinnöksi jättämää kesähuvilaa, (huvilan ulko-oven avainta Riitta kantoi mukanaan viikkoja vaaleanpunaisen Burberry takkinsa taskussa, avaimen Rita löysi hänen takkinsa taskusta, kun hän haki Riitan vaatteita hoitokotiin 24.8.2022), Riitta saikin nyt huvilasta suutuspäissään haaveillessaan päähänsä uuden ja kohtalokkaan harhan: Kun hän ottaisi minusta avioeron, niin viimeinen este hänen ja kesähuvilan välistä poistuisi!

Niinpä avioeroa hautova Riitta poistui sanakaan sanomatta kotoamme illalla 31.7 ja 3 poliisipartiota etsi häntä yli 3 tuntia Tuusulan Hyrylästä ja sen lähialueelta. Vasta hieman kello 22 jälkeen, kun lämpökameroin varustettu helikopteri oli jo nousemassa ilmaan ja vapaaehtoiset etsintä partiot olivat lähdössä liikkeelle, Riitasta tuli sivullisen tekemä huoli-ilmoitus hätäkeskukseen ja poliisit toivat hänet kotiin! Kotiin saavuttuaan Riitta horjahti huonon tasapainonsa vuoksi eteisessä päin eteisen tuolia ja kaatui lattialle. Kaikki oli kuitenkin kipua lukuun ottamatta ok, vaikka Riitta tosin halusi seuraavana päivänä 1.8 selkäkipujen vuoksi kutsuttavaksi ambulanssin. Ensihoidon naisjäsen kertoi myöhemmin 3.9 käytyään yöllä kotonani, että ”*Riitta kertoi 1.8 ensihoitajille horjahtaneensa ja kaatuneensa päin eteisen tuolia. Ensihoitajan mukaan ”mikään heidän käyntinsä yhteydessä ei viitannut mitenkään mihinkään tapahtuneeseen pahoinpitelyyn*” Aivan sama tarina toistui seuraavana päivänä 2.8 Tuusulan terveyskeskuksessa, kun haimme ensihoitajan neuvosta Riitalle reseptiä vahvoihin kipulääkkeisiin. Ei pahoinpitelyä, vain horjahtamisen aiheuttama kaatuminen. Horjuva tasapainohan on oleellisimpia Huntingtonin taudin ilmenemismuotoja.

Kun yritin myöhemmin saada Tuusulan terveyskeskuksen henkilökunnalta raporttia ensihoidon käynnistä kotonamme 3–4.9.2022 vä-

lisenä yönä (ilmeisesti tyttäreemme Rita oli tuolloin muka horjuvan mielenterveyteni vuoksi soittanut tietämättäni ensihoidon ja poliisit kotiini, sillä olin aiemmin illalla lähettänyt lapsilleni sähköpostia kertoen, että en yksinkertaisesti jaksa enää elää, vaan haluan nukkua pois!) sairaanhoitaja **Marita Törn** kuitenkin kieltäytyi antamasta (pyynnöt sähköpostilla Tuusulan terveyskeskukseen 5.9 ja 7.9) tietosuojamääräyksiin vedoten minulle minua itseäni koskevaa raporttia lain vastaisesti, sillä raporttihan koski pyytäjän omaa potilasta-pahtumaa!

Nyttemmin minulle on myös selvinnyt, että Tuusulan terveyskeskus tai Keusote eivät edes olisi oikeita paikkoja pyytää ensihoidon raporttia, vaan HUS!

POLKU, JOKA JOHTAA MAANPÄÄLLISEEN HELVETTIIN

Kun tyttäremme Rita kävi tyttärensä Sateen (Laakso) kanssa seuraavana lauantaina 6.8 katsomassa äitiänsä Riittaa, niin vaimoni oli syönyt tuolloin kipuihinsa 5 päivää Panacodia päivittäisen maksimi määrän. Panacodin yksi haettavaikutuksistaahan on se, että sen syönti aiheuttaa sekavuutta – moni ihminen meneekin todella sekaisin vahvasta Panacodista, sillä se muodostaa elimistössä erittäin suuria määriä morfiinia!

Riitta alkoikin vähän ulkoterasilla Ritan kanssa tapahtuneen keskustelun jälkeen väittää minun pahoinpidelleen häntä edellisenä sunnuntaina ja jopa varmasti aikaisemminkin. Ritahan oli käynyt tuolloin työhuoneessani kesken äitinsä Riitan kanssa tapahtuneen keskustelun tiuskimassa: ”*Oletko lyönyt Riittaa*” ja ”*varmaan olet lyönyt Riittaa*”! Riitta keksikin tuolloin tyttärensä Ritan manipuloimana uuden lääkkeen toteuttaakseen haaveensa päästä Janakkalassa häntä odottavalle kesähuvilalle: Saadakseen avioeron, hänellä oli siihen nyt erittäin hyvä syy – aviomiehen suorittama pahoinpitely, ymmärtämättä, että avioeroon ei tarvita mitään syytä! Lapsenlapsemme Sade on myöhemmin kertonut, että tuossa tilaisuudessa terassilla, Riitta oli kysynyt Ritalta, voisiko tämä hänet nyt katsomaan sitä Janakkalan kesähuvilaa!

Seuraavana päivänä tyttärensä manipuloinnin jälkeen sunnuntaina 7.8.2022 Riitta sai aiempia todella voimakkaamman paniikkikohtauksen – psykoosin (hengenahdistusta, sydänkipua ja lihaskouristuksia ja hän huusi ensihoidon saavuttua silmät leimuten sekä vihaavansa että pelkäävänsä minua). Vaimoni henkinen tila käytännöllisesti katsoen romahti!

Riitta vietiinkin ambulanssilla psykoosissa Hyvinkään sairaalaan. Ensihoidon raportti kertoo mm: ”potilas tulee sekavuuden ja harhaisuuden vuoksi ambulanssilla päivystykselliseen arvioon. Syyttänyt puolisoaan muun muassa pedefiliksi ja varkaaksi...Potilas itse kertoo, että mies lyö häntä toistuvasti, viimeksi lyönyt, kun potilas ilmoittanut, että aikoo ottaa eron. Tämänpäiväisen konsultaation mukaisesti potilas on vastustanut hoitoon lähtöä, ollut ko-opperoimaton. Ja viimei-

sen viikon aikana useita (tämä ensihoidon kirjaus on perätön – edellisellä viikolla oli vain yksi käynti) ensihoidon käyntejä sekavuuden ja kaatuilun vuoksi... Vasemmassa kyljessä alimpien kylkiluiden alueella kookas pyöreä mustelma. Vasemmassa olkapäässä on kookas mustelma. Vasemmassa leukakulmassa on pieni mustelma... Mahdollinen delirium, toisaalta mielenterveystaustaa (Millä perusteella?) ja lisäksi Huntingtonin tautiinkin voi liittyä ohimenevää psykoottisuutta... Kotiin potilas ei nyt voi mennä, koti on siivottomassa kunnossa (Uskomaton väite, sillä omaishoidon vuoksi kotonamme käyneet sosiaaliviranomaiset tai yksikään muu kotonamme käynyt ensihoitohenkilö ei koskaan väittänyt, ei edes havainnut mitään vastaavaa ja toisaalta, koska Keski-Uudenmaan pelastuslaitos ei anna yksittäisen hoitohenkilön yhteystietoja, näidenkin väitteiden alkuperä jää tuntemattomaksi). Ensihoitoteksteistä välittyy vaikutelma, että potilaalla tosiaan nyt voisi olla jonkinlaista harhaisuutta, mutta väkivaltaa puolison toimesta ei toistaiseksi voi poissulkea... Aamulla psykiatrin ja/ tai neurologin konsultaatio jatkoista. Todennäköisesti tk-vuodeosasto potilaan jatkohoitopaikka".

Todella huomionarvoista on, että sisääntulokirjauksen tehnyt ammattihenkilö Venla Laitinen olisi ohjaamassa Riitan terveydentilaa "psykiatrin ja/ tai neurologin" arviotavaksi". Valitettavasti tämä "konsultaatio" ammattihenkilön kanssa ei koskaan toteutunut ja kaiken maailmaan ammattitaidottomat, Huntingtonin tautia tuntemattomat koni-tohtorit ryhtyivät pilleripurkkiensa kera puoskaroimaan Riittaa tyttäreemme Riitan auliisti jakamien valheellisten väitteiden eli perättömän ilmiannon säestämäänä! Venla Laitinen oli ainoa hoitohenkilökuntaan kuuluva henkilö, joka koskaan mainitsi sanat neurologi tai psykiatri! Hyvinkään sairaalassa Riitta siirrettiin ensiavusta sisätautien ja kardiologian vuodeosastolle B3 (eli sama asia kuin sydänkohtauksen saanut potilas olisi viety verinäytteitä varten pelkästään kipsattavaksi, eihän Riitalla ollut sisätautia tai sydänvaivoja!).

Koska olin Riitan omaishoitaja ja minulla oli tuolloin puolesta asiointi oikeus valtakirjalla hoitaa Riitan terveysasioita, yritin tietysti ottaa yhteyttä sairaalaan keskustellakseni lääkärin kanssa Riitan terveydentilasta, mutta lukuisiin soittopyyntöihini ei viitsitty vastata. Meninkin keskiviikkona 10.8. Hyvinkään sairaalaan ja sain pitkän odottelun jälkeen tavata **2 nuorta mieslääkäriä**, joille kerroin Riitan sairastamas-

ta taudista ja siitä, että Riittaa olisi tutkittava (tai ainakin konsultoitava) neurologian psykiatrin toimesta - näin ei tuolloin tapahtunut, eikä ole koskaan myöhemminkään tapahtunut! Tuolloin tapaamani nuoret mieslääkäritkään eivät vaikuttaneet tuntevan sairautta muuten, kuin korkeintaan nimeltä ja hymyilemällä ammattitaidottoman maallikon höpinöille! Tapaamisessa hoitohenkilökunnan kanssa ilmeni myös, että sairaalalla oli lähiomaisen yhteystietoina pelkästään tyttäremme Ritan yhteystiedot ja siksi muka vain häneen oli oltu yhteydessä, eikä hänen aviomieheensä ja omaishoitajaansa!

Sain tuolloin lopulta tavata myös Riitan, ja kaikki vaikutti olevan palaamassa normaaleihin uumiin. Riitta oli toipumassa psykoottisesta paniikkikohtauksesta, tosin harhat riivasivat häntä edelleen, sillä hän väitti, että nyrkkini aiheuttamat mustelmat näkyivät sairaalan röntgenkuvissa, vaikka mustelma oli syntynyt 31.7 hänen kaaduttuaan kotonamme hänen huonon tasapainoaistinsa vuoksi päin eteisen tuolia! Pyysinkin paikalla ollutta, minua "vahtinutta" sairaanhoitajaa kutsumaan paikalle lääkärin, joka olisi voinut kertoa Riitalle, että röntgen kuvasta ei voi nähdä mikä mustelman on aiheuttanut!

Sairaanhoitaja kuitenkin kieltäytyi kutsumasta lääkäriä paikalle. Jälkeen päin ajatellen olin todella hölmö, kun en tuolloin vaatimalla vaahtinut paikalle lääkäriä, joka olisi voinut hälventää vaimoni harhaa kertomalle hänelle röntgenkuvan kyvystä kertoa tapahtuneesta. Joka tapauksessa pystyin aloittamaan tuolloin sunnuntaista huomattavasti rauhoittuneen puolisoni kanssa pahoinpitelyharhan purun keskustelemalla hänen kanssaan rauhallisesti ja kaikki näytti sujuvan kuten aiemminkin. Riitta alkoikin epäillä pikkuhiljaa väitteitään, katsoimme toisiamme silmiin, hymyilimme ja pidimme tosiamme kädestä kiinni, lähtiessäni halasimme pitkään (kaikki viimeisen kerran) – lupasin tulla jälleen lauantaina katsomaan häntä vuodeosastolle!

En kuitenkaan pystynyt pitämään lupaustani, sillä lauantaina 13.8 tullessani katsomaan Riittaa, minulta evättiin pääsy B3 osastolla Riitan luokse, koska hän ei muka halunnut tavata aviopuolisoansa. Minut uhattiin 2 sairaanhoitajien piirittämänä ja **2 vartijan** toimesta poistaa sairaalasta voimakeinoja eli väkivaltaa käyttäen, sillä Rita oli edellisenä päivänä, joko 11.8 tai 12.8, käynyt osastolla "tehopesemässä" äitiään ja osasto B3 hoitohenkilökuntaa. Riitalle oli varmasti tuolloin palautunut entistä voimakkaana jo keskiviikon 10.8 tapaamisessam-

me ilmennyt päänäpinttymä, harha, että olen pahoinpidellyt häntä nyrkillä ja hän ei halua olla enää missään tekemisissä kanssani tai edes nähdä minua! Ilman muuta hoitohenkilökunta suorastaan ahneena hotki tyttäreemme sepittämät sadut. Ja olihan Riitta tyttäreemme Rita Malkin mukaan aviomiehensä suorittamia pahoinpitelyjä lukuun ottamatta henkisesti täysin terve!

Koska olimme Riitan kanssa tehneet 23.1.2021 (17.2.21 lääkärintodistus Riitan oikeustoimikelpoisuudesta) edunvalvonta-asiakirjat valmiiksi, tarvitsin tietysti Riitan terveydentilaa koskevan lääkärintodistuksen, jotta edunvalvontavaltakirja voidaan vahvistaa ja Riitan hoito, ennen kaikkea terapia käynnistää! Kirjallisesta pyynnöstä huolimatta osasto B3 ylilääkäri, nyttemmin eläkkeelle jäänyt sisätautien ylilääkäri, juoruämmä **Mervi Haapala** kieltäytyi kirjoittamasta elokuussa 2022 vaimolleni Riitta Heimoselle terveystodistusta edunvalvontavaltuutuksen vahvistamista varten (B3 osaston kanslian 23.8. allekirjoittama kirjallinen todistus pyynnöstäni löytyy tarvittaessa!). Rita oli siis onnistunut manipuloinut menestykkäästi puolisoni lisäksi osaston B3 juoruille person, hyväuskoisen hoitohenkilökunnan ylilääkäri Haapalaa myöten väkivaltaisuudestani! Ja johdateltavissa oleva hoitohenkilökunta tietysti nieli Ritan syöttämät valheet kakistelematta ja juoruämmä Haapalan (kukapa muukaan) johdolla levitti edelleen muodikkaan ”me-toon” hengessä väitettä väkivaltaisuudestani ja äitinsä pahoinpitelijästä.

Eikä tuo manipulointi suinkaan päättynyt Hyvinkään sairaalan B3 osaston henkilökuntaan, vaan Rita teki minusta lääkärien tukemana väkivaltaisen ja vaimoan pahoinpitelevän hirviön Riitan tapausta käsittelevän Tuusulan terveyskeskuksen, Hyvinkään sairaalan osasto B3 henkilökunnan, Keusoten sosiaalityöntekijöiden (**Heidi Mäkelä**), Op:n asuntolainaanamme käsittelevien henkilöiden, eräiden aluehallinto- ja digi- ja väestötietovirastin virkamiesten/naisten ja poliisin sekä oikeusviranomaisten silmissä! Tästä lähtien minua halveksittiinkin kuin kapista kulkukoiraa, varsinaista paskakasaa! Puheluihini ja sähköposteihini ei vastattu ja viranomaiset, lääkärit ja poliisit sulkiivat yhdessä korvansa sekä silmänsä sanoiltani ja niiltä kollegoidensa allekirjoittamilta dokumenteilta, joilla tapahtunut olisi voitu todentaa, tai ainakin epäillä ja tutkia!

VASTAANOTOLLA EI TULE ILMI EPÄREALISTISIA AJATUSKETJUJA

Tyttäremme motiivit teoilleen: Jouduin haasteen avulla häättämään keväällä 2020 Ritan miesystävän Petri Malkin omakotitalomme yläkerrasta, jossa tyttäremme Rita ja Petri asuivat muutettua Espanjasta takaisin Suomeen. Lainausta tuolloisesta (5.5.2020) haastehakemuksesta: *Petri Malkki muutti Rita Hämäläisen kanssa tammikuun lopulla 2020 teollisuushallista Petri Malkki muutti Rita Hämäläisen kanssa tammikuun lopulla 2020 teollisuushallista Vantaan Kelatieltä 30 (Malkki hakenut yrityksensä konkurssiin) ja sovittiin, että hän voi (he voivat) asua poikaystävänsä Petri Malkin kanssa omakotitalomme yläkerrassa toistaiseksi, kunnes he löytävät uuden asunnon. Petri aloitti vapun alla juopottelun ja uhkaili Ritaa, sekä rikkoi yläkerrassa esineitä (esim. kukkaruukkuja) koska tämä piilotti Malkin kaljat. Allekirjoittanutta Malkki uhkaili juovuksissa, että hän ilmoittaa sosiaaliseen mediaan maksamansa ”pimeät” vuokrat, kuulemansa mukaan tekemäni pimeän työn ja että olen hakannut vaimoani, jonka omaishoitaja olen. Lisäksi Malkki uhkaili, että hän ei lähde minnekään, vaan asuu yläkerrassamme niin kauan kuin häntä huvittaa. Vaimoni Riitta on vaikeasti sairas ja hänellä oli jo su iltana 3.5 paniikkikohtaus Petrin uhkailujen seurauksena. Paha paniikkikohtaus vie Riitan teho-osastolle tai ”lataamoon”!*

Rita katkeroitui poikaystävänsä hädästä, koska joutui samalla itse muuttamaan pois kotoamme, ilmeisesti niin paljon, että hänessä heräsi sammumaton kostonhimo pahaa ja empatiakyvyttömyyttä isäänsä kohtaan. Kun taas vaimoni Riitta sai Petri Malkin käytöksen vuoksi useita ja toistuvia paniikkikohtauksia, eikä Riitta missään vaiheessa väittänyt minun tai kenenkään muun pahoinpitelevän tai pahoinpidelleen häntä. Vaimoni pahoinpitely oli henkistä ja siihen syyllistyi ainoastaan Petri Malkki.

Esimerkiksi Tuusulan terveystakeskus tiesi varsin hyvin tyttäremme motiivit ja Riitan harhat olihan lähettänyt heille informaatiota sähköpostilla esimerkiksi 2.9.2022 12.35, 4.9.2022 11.02 ja 7.9.2022 08.48 mutta ne sivuutettiin varmasti mielenvikaisuuteni ja väkivaltaisuuteni vuoksi.

Keväällä 2021, kun Riitta oli saamassa äidiltään tämän kuoltua perinnön. Kaksi lapsistamme, Rita ja Ville ryhtyivät hakemaan vaimolle-
ni Riitalle edunvalvojaa vedoten hänen sairauteensa. Pyysimme vaimoni kanssa Tuusulan terveyskeskuksesta 17.2.2021 lausunnon Riitan oikeustoimikelpoisuudesta ja terveydentilasta. Laillistetun lääkärin Pii Majjalan lausunnon mukaan: *"Riitta oli yleisvoinniltaan hyvä, kuulo huono, kysymykset joudutaan usein toistamaan, vastaukset kuitenkin orientoituneita ja asiallisia, puhe epäselvää mutta ymmärrettävää, muistaa kotiositteensa, itseensä ja paikkaan orientoitunut. Hyvin hermostunut vastaanotolle tullessaan, puhuttaessa testamenttiasioista ahdistuu ja saa alkavan paniikkikohtauksen oireita (ihon punoitusta, hengitystiheys nousee, itkuisuutta. Päätelyketjuissa looginen, ei hajanaisuutta, harhaisuutta tai psykoottisuutta!"*

Arvioidaan, että potilaalla on riittävä kyky tehdä itseään koskevia taloudellisia tai oikeudellisia päätöksiä. Hänen käsityksensä rahasta on normaali ja hän ymmärtää riittävässä määrin testamenttia koskevat asiat. Vastaanotolla ei tule ilmi epärealistisia ajatusketjuja tai asenteita. Potilaalla on selkä käsitys omaisuuden käyttötarkoituksesta ja rahan arvosta. Perusteita potilaan oikeustoimikelpoisuuden rajoitukselle tai virallisen edunvalvojan määräämiseksi vastoin potilaan tahtoa ei ole!"

Saatuaan Majjalan lausunnon Digivirasto torppasi tuolloin 2 lapsemme aiemman hakemuksen, jossa edunvalvojaksi haettiin tytärtämme Rita Malkkia (tuolloin vielä Hämäläinen). Koska asetuimme vastustamaan lastemme Ritan ja Villen edunvalvontahakemusta, Rita sai syyn jatkaa vain entistä kostonhimoisemmin ristiretkään minua kohtaan. Nyt olin jo kuulemma narsisti! Rita olikin oikeassa: itsekeskeisyys, oma minä, muiden ihmisten hyväksikäyttö, empatian puute, korostunut huomion tarve ja ylimielisyys olivat hänen isänsä narsistisen persoonallisuushäiriön tyypillisiä piirteitä!

Rita ja Ville aiheuttivat tuolloin käytöksellään: (Rita: *"saat mamma kulta kyllä perinnön, mutta et saa sitä kokonaan käyttöösi"*, Ville: *"saat kyllä muutaman satasten kuukaudessa käyttöösi"*) Riitalle myös erittäin pahoja paniikkikohtauksia ja soittipa Rita kerran kotiimme jopa ambulanssin, jotta olisi voinut väittää Riitan olevan todella niin sairas, että tämä tarvitsisi ehdottomasti edunvalvojaa. Pahimmassa paniikkikohtauksessa Riitta vain ulvoi kurkku suorana ja vapisi sylis-

säni koko yön lihasten nykiessä tahdottomasti. Sanoinkin tuolloin pihallamme Ritalle, että ellei käytöksesi muutu, haemme hänelle ja hänen poikaystäväälleen Petrille lähestymiskieltoa!

Ritan tavoite oli elämämme ja 45-vuoden yhteiselämämme tuhoamisen lisäksi hävittää kotimme (vanha maatilan päärakennus 1 ha tontilla lähellä Tuusulan päätaajamaa, Hyrylää), sillä myöhemmin yksin jäätyäni OP saneli myyntiehdot kodillemme (Pankki ei suostunut edes väliaikaiseen lyhennysvapaan järjestelyyn!), koska en yksin pystynyt hoitamaan edes korkojen, saati lainojen maksua omaishoidon tuen ja avioparin toisen oaspuolen eläketulojen päätyttyä. Kotimme myytiinkin vaikeassa markkinatilanteessa korkeimman tarjouksen perusteella noin 40 % alle käyvän myyntihinnan eli käytännössä ostaja sai yli 1 ha kiinteistön pelkän maapohjan hinnalla. Kauppahinnan jälkeen jäimme Riitan kanssa kumpikin velkaa OP:lle noin 50 000 € eli päädyimme päättymättömän ulosoton asiakkaaksi - halleluja!

Me menetimme kaiken aineellisen, mutta perheemme tragedia ei myöhemmin kiinnostanut ketään pätkeäkään, vaikka esimerkiksi Ilta Sanomat kirkui 31.10.2024 sivullaan järkyttävistä seurauksista (poikaparka pari päivää putkassa):

KOTIMAA

Nainen kertoi poikaystävästään hirvittävän valheen poliisille

Valheella oli järkyttävät seuraukset. ”Kysymyksessä on vakava teko”, oikeus jyrähti.

Osoittaakseen viranomaisille, terveydenhuolto henkilökunnalle ja muille asiaomaisille, että Riitta on joutunut väkivaltaisen pahoinpitelyn kohteeksi, Rita Malkki tekikin heti 6.9.2022 rikosilmoituksen 5560/R/45694/22 suorittamastani vaimoni pahoinpitelystä! Tyttäreemme Rita toimitti rikosilmoituksensa liitteeksi geriatrian erikoislääkäri Anne Karilan lausunnon, jonka mukaan ”*Riitta Heimosta ei voi nyt hänen terveydentilansa vuoksi kuulla tutkittavana olevaan asiaan*”. Karilan mukaan: ”*Riitan todellisuudentaju on voimakkaasti häiriintynyt, hänellä on usein harhaisuutta ja hänen puhettaan on usein vaikea ymmärtää*”.

Osoittaakseen viranomaisille, terveydenhuolto henkilökunnalle ja muille asiaomaisille, että Riitta on joutunut väkivaltaisen pahoinpitelyn kohteeksi, Rita Malkki sortui tekemään perättömän ilmiannon! Tyttäremme Rita toimitti rikosilmoituksensa liitteeksi geriatrian erikoislääkäri Anne Karilan lausunnon, jonka mukaan ”*Riitta Heimosta ei voi nyt hänen terveydentilansa vuoksi kuulla tutkittavana olevaan asiaan*”. Karilan mukaan: ”*Riitan todellisuudentaju on voimakkaasti häiriintynyt, hänellä on usein harhaisuutta ja hänen puhettaan on usein vaikea ymmärtää*”.

Tutkinnan päätöksessä 6.9.2024 rikoskomisario Niina Kolari kirjoitti: *Malkki on kertonut kuulusteluissa, että Riitta on kertonut kuulusteluissa Karin lyönneistä, mutta ei ole itse koskaan nähnyt Karin lyöneen Riittaa...Ensihoidon tekstin mukaan karkureissun jälkeen kaatunut kotonaan 31.7 ja satuttanut kylkensä. 7.8 puoliso soittanut ambulanssin potilaan paniikkikohtauksen takia. Lääkärinlausunnon mukaan potilas ei ole antanut selitystä siihen, mistä mustelmat tulivat, kertonut vain yleisesti, että hänen miehensä lyö häntä toistuvasti, mutta ei ole sanonut, että ne kyseiset mustelmat johtuisivat pahoinpitelystä. Potilaan teksteissä mainittu, että potilas kaatunut 31.7 ja kylkikipu ollut siitä lähtien.*

Rita ei kuitenkaan tiennyt, että poliisi pyysikin erikoislääkäri Anett Szigililtä toisen lääkärinlausunnon (18.6.2024), jonka mukaan ”*Päivystystekstissä mainitut Riitan vammalöydökset ovat vasemmanpuoleisen kyljen, leuan ja olkapään alueella, jotka voivat johtua mahdollisesta kaatumisesta. Myös mustelmien ikä sopii noin reilu viikko siten tapahtuneeseen vammaan*”.

Siis Rita ei ole nähnyt lyöntejä ja mitään muita vammoja, kuten vanhoja mustelmia tai minkäänlaisia ruhjeita ei Riitassa ollut havaittavissa, muuta kuin ensihoidon käynnillään 1.8.2022 todistamat kaatumisesta aiheutuneet vammat!

Eikö tyttäremme toiminta muka täytä kaikkia väärän ilmiannon tuntomerkkejä? Ritahan ei tehnyt väärää ilmianto ainoastaan poliisille, vaan myös äitiään ja puolisoani hoitaville lääkäreille. Ja tämä tyttäremme tekemä väärä ilmianto, johti vaimoni hoidon laiminlyöntiin, heitteillejättöön ja lopulta kuolemaan!

Mutta erikoislääkärien, Karilan ja Szigililin, lausunnot eivät Ritaa tai häntä hoitavia lääkäreitä tai heidän toiminnastaan tekemääni tutkintailmoituksen käsittelijää haitannut! Ja rikoskomisario Niina Kolarin totesi tutkinnan perusteella vasta 6.9.2024, jolloin Kari oli jo käytännössä tuomittu asianosaisten toimesta pelkäksi paskakasaksi, vaimonsa hakkaajaksi: ”*Asiaan saadun selvityksen perusteella katson, ettei asiassa ole riittävästi perusteita epäillä Kari Heimosta Riitta Heimosen pahoinpitelystä*”. Poliisin vitkuttelun vuoksi vaimoni Riitta oli tuolloin jo niin syvällä harhojensa hautaamana, että sieltä olisi tuskin ollut enää mitään paluuta!

Ja jos olisin saanut haltuuni ensihoidon käyntiraportin 4.9.2022, niin olisiko se mitään auttanut? Vaikka raportistahan olisi selvinnyt sen ensihoitajan nimi, joka kertoi Riitan loukkaantumisesta 31.7 aivan toista kuin tyttärensä Ritan manipuloima harhainen Riitta väitti vajaan viikkoa myöhemmin ja mitä harhaa tyttäreemme Rita levitti kaikille halukkaille kuulijoille alkaen 6.8.2022 – ja väkivaltaista miessukupuolta kohtaan ennakkoasenteita omaavia kuulijoitahan kyllä riitti! Tyttärellemme olikin ensisijaisen tärkeää osoittaa minut väkivaltaiseksi kusipääksi sekä tilanteen mukaan vuoroin äitinsä Riitta, joka terveeksi tai sairaaksi. Rita kertoikin hakiessaan elokuun lopulla äitinsä vaatteita kotoamme, että Tuusulan terveystakeskuksen lääkäri oli vieraillut Riitan luona hoitokodissa ja todennut tämän täysin terveeksi (Omakannasta ei tosin löydy mainintaa)! Ja pitihän Ritan keskustellessaan lääkärien kanssa varmasti pystyä toistuvasti perustelemaan vastineeksi pyytämiinsä terveyslauseuntoihin, miksi Riitta ei sellaista terveyslauseuntoa tarvitse: ”*Riittahan on täysin terve*”! Ja toisaalta, äitinsä hoitopaikkaa varten Ritan oli osoitettava, että ”*tämä oli sairas*”! Viimeisen kerran näin oman tahtonsa manipuloinnin seurauksena menettäneen Riitan kasvotusten 23.9.2022 Tuusulan terveystakeskuksessa, jolloin hänellä oli paniikkikohtaus ja hän kävellessään käytävällä vaikeroi: ”*En halua lukkojen taakse, en halua lukkojen taakse*”! Rita tosin väittää myöhemmin lääkäreille, että puolisoni paniikkikohtaus tuolloin johtui minusta, ei suinkaan Riitan äskettäisistä kokemuksista ns. kriisi paikalla Terveystakeskuksen vuodeosastolla!

LÄÄKÄRIT NIELEVÄT VALHEET JA JÄTTÄVÄT PUOLISONI HEITTEILLE, MINUSTA KUORIUTUU VÄKIVALTAINEN VAIMONSA HAKKAAJA

Kuvaavaa Riitan tuolloiselle tilanteelle oli, että ensin toinen juoruammä, lääkäri **Tuuli Tuohino** Tuusulan terveyskeskuksesta kirjoitti 9.9.2022, että ”potilas ajankohtaisesti kriisipaikalla puolison väkivaltaisuuden vuoksi ja edunvalvonta-asiaan liittyen kollegan kirjauksessa ”kykenee selvästi ilmaisemaan oman tahdon edunvalvonnan suhteen”, kts 31.8 (en ole koskaan nähnyt kyseistä kollegan kirjausta?). Asia siis hoidossa ja puolisolle ei saa antaa mitään tietoja potilaasta eli ei jatkoja ak:n toimesta asian suhteen”.

Ja lääkäri **Ilkka Kokko** (Akuutti, JUST Järvenpää) kirjasi Omakan taan 2.2.2023, että ”Kyseessä on Tammistokotiin muuttanut 68-v nainen, jolla aikaisemmin pitkäaikaista masennusta ja ahdistusta. Neuropsykiatrisella poliklinikalla todettu v.2010 Huntingtonin tauti, ollut myös ohimenevää psykoottisuutta”. Kokko myös toistaa kuin vähä-älyinen idiootti aiempien lääkäreiden perättömään ilmiantoon eli valheeseen perustuvia juoruja: ”Puoliso ollut väkivaltainen ja avioero nyt vireillä, myös edunvalvontalausunto tehty... Nyt potilas ensihoidon toimittamana JUST:n päivystykseen. Potilas lähtenyt aamusta omasta asunnostaan ja hoitajat löytäneet pihalta, yrittänyt karkuun hoitajia, sanonut haluavansa kuolla... Kontaktissa, puhuu vuolaasti, jonkin verran vaikeuksia saada selvää potilaan kertomuksesta. Istuesssa liikuttelee jatkuvasti kaikkia raajoja Huntingtonin oireisiin sopien. Kertoo ainakin selän ja olkapään kivuista, kertoo että Tammistokodin huoneesta hoitajat vieneet patterin ja potilas tämän vuoksi palelee jatkuvasti... Keskusteltu Tammistokodin hoitajan kanssa, puhe epäselvää, joka ennestään eli kyseessä ei uusi löydös. Hoitaja kertoo, että potilaan kanssa haastetta Tammistokodissa, miettineet kriisipaikkaa potilaalle”.

Myös lääkärit Tuuli Tuohino ja Ilkka Kokko ovatkin nielaissut tyttäreemme valheelliset väitteet väkivaltaisuudestani kakistelematta peruketta myöten. Merkille pantavaa, kuin tulevaa ennakoiden on Kokon lausunnossa se, että Riitta on haastatellun hoitajan mukaan ”haastava

potilas” ja ”hän on yrittänyt karata hoitopaikasta ja kiinni jäätyään ilmoittanut haluavansa kuolla”, ”Kriisipaikkaakin on mietitty”! Mutta kriisipaikkakin jäi ilmeisesti vain pelkän "mietinnän" astelle, sillä mitään ei Riitan hoidon tai laitospaikan suhteen koskaan tapahtunut! **Riitta ei kertakaan, siis ei kertaakaan viimeisten 27 elinkuukautensa aikana, tavannut ainuttakaan neuropsykiatria, saati saanut hoitohenkilökunnalta harhoihinsa terapeutista hoitoa**, koska asianmukaista hoitoa ei kukaan, ei edes äitinsä asioita lume "hoitanut" tyttäreemme Rita koskaan vaatinut, koska kenelläkään hoitohenkilökunnasta ei taudin harvinaisuuden vuoksi omannut minkäänlaista käsitystä, muuten kuin "paperilla" Huntingtonin taudista ja sen hoidosta ja oireiden lievittämisestä, vaikka terapia, ei mitkään pillerit, on ainoa hoitokeino painajaisunien tuottamien harhojen lieventämiseen ja parhaassa tapauksessa mahdollisesti jopa niiden poistamiseen! **Lähes 9-vuotta vaimonsa omaishoitajana olleelta puolisoilta ei kysytty ammattinsa osaavien lääkärrien taholta kertaakaan millaiset harhat olivat vuosien aikana Riitta riivanneet ja kuinka niistä harhoista oli aiemmin päästy irti – voitettu?**

Tietysti tein poliisille jo 26.8.2022 yksityiskohtaisen, vielä myöhemmin täydentämäni tutkintapyynnön (5560/S/13107/22) Ritan ja Riitta hoitavien lääkärrien vaimooni kohdistuneesta käytöksestä, henkisestä pahoinpitelystä ja hoidon laiminlyönnistä, heitteillejätöstä! Yli vuotta myöhemmin komisario **Jarno Linnavirta** teki 27.9.2023 päätöksen, että *”asiassa ei ole syytä epäillä rikosta ja esitutkintaa ei aloiteta”*. Linnavirran mukaan *”asiassa saadussa selvityksessä ei nouse esiin mitään sellaista konkreettista näyttöä, jonka mukaan olisi perusteltua syytä epäillä, että Rita Hämäläinen olisi ylipäättään esittänyt asiassa Kari Heimosesta valheellisia tietoja ja näin manipuloimalla vaikuttanut äitiinsä tai terveydenhuollon hoitohenkilökuntaan ja siten Riitan saamaan hoitoon. Vaikka Heimosen näin epäilee, perustuu epäily hänen subjektiiviseen näkemykseensä ja kokemukseen asiasta, mutta mitään konkreettista tuon kokemuksen tueksi ei asiassa tule ilmi. Todetaan myös, että poliisilla ei ole asiantuntemusta ottaa kantaa Riitta Heimosen terveydentilaan ja kykyyn päättää itse omista asioistaan”*.

Komisario Linnavirta paljastaa täydellisen tyhmyytensä kirjoittaessaan, ensinnäkin että ”*poliisilla ei ole asiantuntemusta ottaa kantaa Riitta Heimosen terveydentilaan*” mutta ei silti kykene selvittämään esimerkiksi haastatteleamalla Riitaa hoitaneita lääkäreitä, paneutumalla Karilan Riitan terveydentilaa koskevaan lääkärinlausuntoon ja toiseksi, Karin epäily perustuu Linnavirran mukaan ”**hänen subjektiiviseen näkemykseensä ja kokemukseen asiasta**”, vaikka nimen omaa Karilan ja mahdollisesti muiden lääkäreiden, kuten ensihoitajien 31.7 kirjoittamat lääkärintodistukset ja ammattihenkilö Venla Laitisen kirjoittama ensihoidon raportti antaisivat yksityiskohtaista tietoa Riitan terveydentilasta ja lääkäreiden tyttäremme valheisin nojautuvista diagnooseista! Miksi poliisi ei edes vaivautunut hankkimaan, saati tutkinut näitä asiakirjoja? Ei ihme, jos Linnavirta ei osaa, niin hän valittaa, että hänellä ei ole asiantuntemusta tunnistaa edes väärää ilmiantoa! **Rautalangasta väännettynä - komisario Linnavirta pitää tyttärmme Rita Malkin Kari Heimosesta tekemää rikosilmoitusta pelkkänä mielikuvitukseni tuotteena, vaikka sillä on tutkintanumero 5560/R/45694/22!**

Minilex - lakia helpommin sivusto tietää kertoa (www.minilex.fi/a/rikoslaki-ja-v%C3%A4%C3%A4r%C3%A4-ilmianto): ***Väärä ilmianto on kyseessä silloin, kun joku antaa tuomioistuimelle, esitutkintaviranomaiselle tai jollekin muulle viranomaiselle väärän tiedon ja aiheuttaa siten vaaran, että ilmiannettu pidätetään, vangitaan tai että häneen kohdistetaan jokin muu pakkokeino. Väärä ilmianto voi aiheuttaa myös syytteen nostamisen, rangaistuksen tuomitsemisen tai muun rikosoikeudellisen seuraamuksen virheellisin perustein. Väärästä ilmiannosta on rangaistuksena sakkoa tai enintään kolme vuotta vankeutta.***

Rikoksesta oikeudenkäyttöä varten 2 § pykälässä, kohdassa peräton lausuma viranomaismenettelyssä lukee: ***Jos muu kuin rikoksesta epäilty rikosasian esitutkinnassa henkilökohtaisesti läsnä ollen kuulusteltaessa antaa väärän tiedon asiassa tai ilman laillista syytä salaa siihen kuuluvan seikan, hänet on tuomittava perättömästä lausumasta viranomaismenettelyssä sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.***

Linnaviran mukaan kuitenkin mitään näyttöä tapahtuneesta rikoksesta ei ole, vaikka samaan aikaan poliisilla oli tutkinnassa Rita Malkin isästään tekemä, jo aiemmin mainittu rikosilmoitus 5560/R/45694/22, jonka esitutkinnassa rikoskomisario Niina Kolari kirjoittaa: ***Malkki on kertonut kuulusteluissa, että Riitta on kertonut kuulusteluissa Karin lyönneistä, mutta ei ole itse koskaan nähnyt Karin lyöneen Riittaa.*** Ja jonka esitutkinnassa myöhemmin 6.9.2024 Kolari toteaa ***”ettei asiassa ole riittäviä perusteita epäillä rikoksen tapahtuneen – asian tutkinta lopetetaan”!***

Ritan pahoinpitely väitteen esitutkinnassa poliisi siis totesi, että Kari Heimonen ei ole pahoinpidellyt vaimoaan, vaikka Rita niin väittää! Komisario Linnavirta taas väittää, että Karin kertomukset tekemässään rikosilmoituksessa Ritan yrityksestä tuhota hänen ja vaimonsa elämä manipuloimalla Riittaa ja häntä hoitavia lääkäreitä perustuivat pelkästään Karin omaan subjektiiiviseen näkymään, siis mielikuvitukseen, eivätkä siis ainakaan erikoislääkäri Niina Kolarin rikosilmoituksen 5560/R/45694/22 liitteenä olevaan lääkärinlausuntoon: *”Päivystystekstissä mainitut Riitan vammalöydökset ovat vasemmanpuoleisen kyljen, leuan ja olkapään alueella, jotka voivat johtua mahdollisesta kaatumisesta. Myös mustelmien ikä sopii noin reilu viikko sitten tapahtuneeseen vammaan!* Niinpä Linnavirran väite, että Rita ei olisi *”vaikuttanut äitiinsä tai terveydenhuollon hoitohenkilökuntaan ja siten Riitan saamaan hoitoon”*, kertoo pimeydestä komisario Linnavirran tyhjällä vintillä! Saman aikaan tutkinnassa olevasta, Ritan tekemästä rikosilmoituksesta löytyvä erikoislääkäri Anett Szigilin lausunto kertoo, että **pelkkä lääkärin ajattelu-, ymmärrys- ja harkintakyvyn lamauttanut valhe Karin väkivaltaisuudesta, lamautti myös komisario Linnavirran!**

Merkittävää komisario Linnavirran päätöksessä on myös toteamus, että *”asiassa ei ole riittäviä perusteita epäillä rikoksen tapahtuneen – asian tutkinta lopetetaan”*, on se, että kotonani 4.9.2022 käyneen ensihoitajan henkilöllisyys ja siten hänen todistuksensa tapahtumien todellisesta kulusta 31.7.2018 (vastoin tyttäremme Ritan väitteitä) hautautui lopullisesti, sillä Keski-Uudenmaan pelastuslaitos ei anna yksittäisen ensihoitajan yhteystietoja!

Siis se, että Kari Heimonen, joka oli ollut vaimonsa Riitan omaishoitaja 1.10.2014 alkaen, siis lähes 9 vuotta, että lääkärit vetoamalla Kari Heimosen valheellisesti, perättömässä ilmianossa väitettyyn väkivaltaisuutta kieltäytyivät toistuvasti antamasta Karille tietoja puolisonsa Riitan terveydestä, saati hoidosta (esimerkiksi Tuusulan terveyskeskus 2.9.2022 12.35 ja 5.9.2022 08.58 ja 7.9.2022 pyynnot lääkärinlausunnosta edunvalvontavaltuutusta varten) oli pelkän vilkkaan mielikuvituksen tuotetta! Ja se etteikö Rita muka olisi vaikuttanut valheillaan äitinsä Riitan saamaan hoitoon kertoo pelkästään jo se, että ”epäselvästi” puhunut Riitta ei kertakaan, siis ei kertaakaan saanut hoitohenkilökunnalta harhoihinsa terapeutista hoitoa tai tavannut hänen sairastamansa harvinaisen Huntingtonin-taudin tuntevaa ammatti-laista, neuropsykiatria!

POLIISIT PAHOINPITELVÄT LÄHESTYNMISKIELTOA HAKENEEN PUOLISON JA EDUSKUNNAN OIKEUSASIMIES SIUNAA TAPAHTUNEEN

Rita, sen lisäksi, että teki perättömän rikosilmoituksen siitä, että olin pahoinpidellyt puolisoni Riitan, haki poliiseilta virka-apupyyntöä 28.9.2022 kello 9.28 isänsä väkivaltaisuuteen vedoten: "on väkival-
lan uhka, että Kari sekoaa, kun asunnolle menisimme kahdestaan" hakeakseen Riitan kanssa kotoamme muka Riitan tavaroita. Kuiten-
kin 24.9.2022 (kopio tallessa), vain kaksi päivää aiemmin, kuin Rita
haki virka-apua, hän kysyi minulta sähköpostissa, voisiko Riitta käy-
dä silittämässä Mojo koiraanemme. Tavaroiden hausta ei sähköpostis-
sa ole riviäkään!

Olin hakenut viikkoa aiemmin Ritalle ja hänen poikaystävälleen lä-
hestymiskieltoa ja paikalle pölähtikin Ritan ja Riitan lisäksi 29.9.2022
poliisipartio (**Jan Eklund** ja **Reeti Rantakoivu**), jolle ei mennyt mi-
nuuttien kinastelun jälkeenkään jakeluun, että henkilö, jolle oli
haettu lähestymiskieltoa en ollut minä, vaan pihalla virnistellen
seissyt Rita tyttäreemme! Rita oli ovela ja valjasti poliisit tekemään
likaisen työn, sillä hän tiesi aivan hyvin, että olin allerginen väkival-
taa käyttäviin poliiseihin, olihan poliisi samoin perättömän ilmiannon
vuoksi yrittänyt teloittaa minut rynnäkkökiväärillä uhaten Helsingin
Kruununhaassa 11.10.1993. Tapaus uutisoitiin seuraavan päivänä Il-
ta-Sanomissa ja uutinen koristi ainakin 12.10 Helsingin kantakaupun-
gissa kaikkialla kirkuvia lehden keltaisia lööppejä!

A 14 ILTA-SANOMAT TÄNÄÄN MAANANTAI 11. LOKAKUUTA 1993

Poliisi iski taiteilijan kotiin

Nimetön ilmianto riitti turhaan rynnäkköön yöllä

Helsingin poliisi on saanut tietää, että Heimonen ei kuitenkaan heti
voinut, koska hän ei ovela ol-
kädulla aiemmin illalla riennut
mieh. Hän ovelta alkoi kuitenkin
kuulua murtautumisen ääniä ja Hei-
monen päätti suikasta oven.
— Samassa mut replistitiin latti-
le. Kaksi miestä osoitelti konep-
soodilla ja kädellä, oli myös kara-
siinä mä suten maksin jouni hah-
kusta tullessa, alastomana ja liti-
märkänä, Heimonen kertoo.
Poliisi halusi tietää, mistä miehen
omistamat asut ovat ja Heimonen
näytti ne ja aseden lantoluvat.

Yritin kysyä, mistä tässä on
kysymys, mutta Heimonen ei suostunut mi-
tään.
Poliisit penkoivat Heimonen
asunoon läpikotaisin ja reilu tunni
tulossa jälkeä he lähtivät.
Heimonen yritti sanojensa mu-
kaan toppuntella poliiseja sanomal-
la, että tämä oli poliisin "huoneu-
tur asunoon ilman kotietsintälu-
paa. Kun Heimonen ovi oli poikaus-
tu auki, yksi poliiseista ilmoitti, että
"tupa on lässä".
— Riittäkö se kaikkiin pistämi-
seen, että on vapaa taiteilija, mies
hämmentä yöllä.
Heimonen ei voinut Pöyry myönteä
Helsingin järjestyksellisen tehneen
"normaalin tarkastustietävän" vii-
me yönä Oikakatu 2:ssä.
— Samme puhelinella ilmoituk-
sen, että kiinteistössä on ammuttu.
— Suhautuimme tehtävään sen
vaatimalla vakavuuksella, kertoo
Pöyry, joka osallistui operation.
— Suhautuimme tutkimukset ovat
keuhken, joten en voi ottaa kantaa
yksityiskohtin. Emme kuitenkaan
saaoneet varmuutta oliko kyseisessä
asunnossa ammuskelu.

Formula-taluttajien asut
sittyyivät mainostieteen myös
melkoisesti.

Kuten arvata saattaa kotipihalle tupsahtaneet matalaotsaiset poliisit olivat jo etukäteen päättäneet antaa opetuksen naista kohtaan väkivaltaiselle ja perin vaaralliselle puolisolle. Ja tällä narkkarin näköisellä pitkätukalla oli vielä suusanallisesti otsaa vastustaa heitä talouden ruumiillistumia ja kyseenalaisti heidän tehtävänsä mielekkyyden. Poliisithan puolustivat ase vyöllä lakia ja järjestystä! Sitä paitsi vanha rouvahan vapisi seisoessaan pihalla – rouvaa pelastamaan saapuneet ritarit eivät vain tajunneet, että Riitan vapina johtui hänen sairaudestaan, ei pelosta!

Rantakoivun sähköpostin 29.9.2022 kello 16:41mukaan Riitta haki asunnolta myös kuulolaitettaan, jonka Rita oli kuitenkin ilmeisesti tahallisesti piilottanut (aiemmin Rita oli väittänyt Karille kuulolaitteen kadonneen sairaalan hoitojakson aikana). Kuulolaitteen puuttuminenhan, esti Riittaa reagoimasta poliisin käyttämään väkivaltaa (käytännössä Riitta on kuuro ilman kuulolaitetta). Entä mistä Rantakoivu on saanut näin yksityiskohtaisen kuulolaitetta koskevan tiedon? Ja kuinka 20 metrin päässä seisseeltä vaimoltani voi kysyä mitään pelkäämisestä, koska hän on kuuro ilman kuulolaitetta?

Esitutkinnassa Eklund asianomistajana liversi: ”Heti ovella mies oli jo aggressiivinen ja kävi kierroksilla” ja tutkintailmoituksessa ”Kari tuli ulko-ovelle. Kari tiedusteli yk. Eklundilta kovaan ääneen, että mitä helvettiä poliisi tekee paikalla. Ennen kuin kysymykseen ehdittiin vastata kehoitta Kari poliisia painumaan helvettiin.” Tutkintailmoituksen 20.8.2024 (Eklundin) mukaanhan Kari "nosteli käsiään ja osoitti Rita Hämmäläistä, että tämä pilaa hänen elämänsä ja että miksi poliisi ei tee hänelle mitään".

Ja vaikka yritin ovella vääntää rautalangasta kiltille poliisipartiolle heidän käyttöksensä idioottimaisuuden, niin poliiseilla leikkasi sanallisen väittelyn vuoksi, suorastaan paloivat hihnat kiinni - he hyökkäsivät ilman varoitusta väkivaltaisesti kimppuuni! Osoittaakseni hyökkäyshetkellä halveksuntaa virkapukuun piiloutuneelle pelkureille, sylkäisin ehkä ylikonstaapeli Eklundia kasvoihin (alitajuinen refleksi, takauuma Helsingin hyökkäyksestä 1993).

Suomen rikoshistoriassa ilmeisesti ensimmäistä kertaa poliisi antoikin kotipihassamme virka-apua henkilölle, jolle on haettu lähestymiskieltoa tai jonka lähestymiskielto on jo voimassa. Poikkeuksetahan poliisin pitäisi kai suojella ja antaa virka-apua hen-

kilölle, joka on hakenut henkilöltä suojaa uhkaavalta rikokselta lähestymiskiellolla.

Vahvistusharhaa (confirmation bias) potevat poliisit siis kuvittelivat, että en ollut hakenut kauempana pihalla seisseele ”fiksun” oloiselle ja vaarattoman näköiselle, poliiseja virka-apu pyynnössä ja virka-apua antamaan saapunutta partiota puhelimesta valheellisilla väittämillä manipuloineella tyttärelleni lähestymiskielloa! Syyllisen ja haetun lähestymiskiellon kohde täytyi poliisien mielessä ehdottomasti olla sen sijaan epäsiisti pitkätukkainen, narkkarin näköinen mies, joka vielä kehtasi kyseenalaistaa heidän toimivaltansa ja älyllisen toimintakykynsä!

Syyttäjä puolestaan sortui vahvistusharhaa uskoessaan sokeasti poliisipartion kertomusta tapahtuneesta (poliisit eivät voi olla tyhmiä, eikä poliiseja voi vetää nenästä), vaikka he saivat virka-apupyynnön yhteydessä tiedon sikamaisesti käyttäytyvän Kari Heimosen tyttarelleen hakemasta lähestymiskiellosta. Tieto siitä, että poliisi uhkaa lähestymiskiellon hakijan terveyttä ja/tai ruumiillista koskemattomuutta, ei enää ylittänyt eduskunnan oikeusasiamiehen, syyttäjän tai tuomarin uutiskynnystä – sehän on mahdotonta, että poliisi olisi muka valjastettu Kari Heimoseen kohdistetun väkivallan välikappaleeksi

Poliisit eivät koskaan käskettäneet tai määränneet minua tekemään jotain, vaan he olivat ainoastaan kertoneet, että heidän piti päästä sisälle tai minun piti rauhoittua! Hakiessani työpöydältä kopiota lähestymiskiello hakemuksestani, he päättivät hyökätä takaapäin sydäninvalidin kimppuun, vaikka olin kertonut heille jo aiemmin ovelle olevani vakavasti sairas ja hakeneeni tyttärelleni lähestymiskielloa! Tähän toinen poliiseista huomautti ivallisesti, että ***”jos lähestymiskiello on vasta haettu, niin silloinhan se ei vielä ole voimassa”!***

Paikalle saapuneelle poliisipartiolle ilmeisesti jo pelkkä sana ”*lähestymiskiello*” sai adrenaliinin kuohumaan suonissa ja poliisit etsivät vain tilaisuuttaan adrenaliinin aiheuttaman ”humalatilansa” purkamiseen, tyydyttääkseen kieroutuneen seksuaaliviettinsä fyysisen väkivallan muodossa!

Ja poliisien kasvavaa kiukkua Heimosta kohtaan selitti aivan varmasti se, että eihän vanha sairas eläkeläispappa lainkaan pelännyt heitä – päin vastoin! Adrenaliini promillet kohosivatkin sinivuokkojen veres-

sä, kun "epämiellyttävä" ja "poliisivastainen" henkilö uskalsi kyseenalaistaa heidän virkatehtävänsä mielekkyyden! Eiväthän jepet myöskään voineet voimakkaan "humalatilansa" vuoksi käsittää, että "lähestymiskielto" ei tarkoittanut Kari Heimoselle haettua tai määrättyä lähestymiskieltoa, vaan, että henkilö, jolle lähestymiskielto oli haettu tai jopa jo määrätty, seurasi tyytyväisenä sivusta heidän järjetöntä käyttäytymistänsä!

Rantakoivu antoikin sähköpostissaan 29.9.2022 minusta mairittelevan henkilökuvan: **Hän on erittäin epämiellyttävä ja poliisivastainen henkilö!** Rantakoivu myös sepitti 24.8.2024 esituskinnassa: *Olimme hoitamassa erotilanteeseen liittyvää tarpeellisen omaisuuden hakua. **Tämä pariskunta oli ennestään aiheuttanut toimillaan jonkun tehtävän.** Tehtävälle mennessäni muistin, että naisella oli joku sairaus, joka vaikeutti hänen elämäänsä. **Muistelin, että mies oli silloin heidän ilmeisesti vielä yhdessä ollessa epämiellyttävä naista kohtaan, tai hänellä oli antipatioita tms.** Muuten ei meillä ollut mitään uhkakuvia tai tiedetty kohdehenkilöä aggressiiviseksi. Nyt kuitenkin nainen koki (miten se ilmeni?), että ei uskalla ilman viranomaisia mennä pyytämään tai hakemaan omaisuuttaan.*

Rantakoivulla on myös otsaa esitutkintapöytäkirjassa valehdella, että poistuessani hakemaan työpöydältä lähestymiskiellon hausta todistavia dokumentteja, hän väittää: *"Lyhyen sananvaihdon jälkeen mies vetäytyi sisälle asuntoon. En muista oliko miehellä luvallisia aseita tms. mutta silti kyseessä oli työturvallisuusriski, jonka vuoksi meidän oli mentävä nopeasti perässä. Lisäksi meillä oli peruste joka tapauksessa tarvittaessa mennä hänen kotirauhansa piiriin. Karin aggressiivisen käytöksen vuoksi partio siis seurasi Karia eteiseen, jotta Kariin ei menetettäisi näköyhteyttä. Karin kiivaan mielentilan takia ei voitu olla varmoja, etteikö Kari hakisi asunnosta jotain käsiinsä tai tekisi jotain, joka vahingoittaisi poliisia tai paikalla olijoita. Mies vetäytyi johonkin huoneista sen perällä, ja me perässä. **Jos muistan oikein, otti hän vähän kuin taisteluasennon nostaen kätensä ylävaratalon/päänsä eteen.**"*

Siis sydäninvalidi, joka sydämen vajaatoiminnan vuoksi ei jaksakaan edes kauppakassia, otti taisteluasennon kahta pientä rukkua, aseellista poliisia kohtaan - hei haloo! Ja jos pahoinpitelyssä syntynyt ruh-

jevammani oli selässä (**poliisivankilalla havaittiin, että Karin selkään oli tullut pieni verestävä haava, esitutkinta 20.08.2024**), t-paitani oli repeytynyt selkäpuolelta ja jalkani haava oli nilkkalumpion ja akillesjänteen välissä, siis jalan takaosassa, niin minuun kohdistunut poliisien harjoittama hyväntahtoinen hellittely on täytynyt tapahtua takaapäin!

Mutta kotonani Olkimaantiellä kaikki olikin toisin kuten Dallasissa Texasissa 22. marraskuuta 1963. Tuolloinhan Lee Harvey Oswald Warrenin-komission mukaan muka ampui amatöörin pulttilukkoisella aseella noin 80 metristä alle 4 sekunnissa 3 laukausta takaapäin J.F. Kennedyyn (entisenä kilpa-ampujana tiedän, että harrastelijalle teko on mahdoton). Maailmanhistoriassa ehkä ensimmäistä kertaa takaa-päin tullut luoti sai Texasissa osuttuaan päähän kallon palat ja aivonesteet lentämään kohti luodin tulosuuntaa, kun fysiikan lakien mukaan palojen ja nesteiden pitäisi jatkaa päinvastoin luodin kanssa matkaa luodin menosuuntaan!

Minut vietiin käsirautoissa ja huputettuna ”maijalla” Hyvinkään poliisivankilan putkaan 6 tunniksi, jossa minulta evättiin diabeteslääkitykseni, diabeteseväspaketti ja lämmin huopa, olinhan hyvin kevyesti pukeutunut ja t-paitani oli repeytynyt selästä poliisien hyökätessä! Selässäni oli myös ruhjeita ja nilkassa verestävä haava! Esitutkinnassa kiltit poliisisedät kertoivat, että minut vapautettiin poliisivankilasta kello 17.49, vaikka omaan taksikuitin kopion, joka kertoo vapauttamiseni tapahtuneen noin kello 21.15 (taksimatka alkoi 21.33.14)! Poliisisedillä oli siis yli 3 tuntia aikaa näyttää naisia väkivaltaisesti kohtelevalle ja poliisien silmitöntä väkivaltaa vastustavalle, putkassa panniikkikohtauksen saaneelle öykkärille kaapin paikka!

Vapauduttuani sain kenkäni, takkia minulla ei ollut ja näytin poliiseille haavaa nilkassani vetämällä housunlahjetta ylös ja oikeusasia-miehelle lähettämässä kantelussa 2.10.2022 mainitsin erikseen putkan muovipatjan tahriutuneen jalassa olleen haavan vuoksi verestä. Tuosta haavasta seurasi lääkärien ja hoitajien tekemien lukuisien hoitovirheiden jälkeen yhä jatkuva haavanhoitoruljanssi, morfiinipohjaisten kipulääkkeiden aiheuttama 7 kuukauden lääkehelvetti (ajan ja paikan taju katoaa), lukuisat leikkaukset, nilkan takajänteiden mätä-neminen ja lopulta jalkainvaliditeetti – onneksi olkoon!

Oikeudenkäynnissä minua edustanut lakimies Iiro Lehtonen sanoi, että jälkeen päin on todella vaikeaa todistaa haavan syntyneen pahoinpitelyn yhteydessä. Poliisit pakenivatkin kuin kiimaiset pässit veräjältä!

Sain takaisin myös puhelimeni ja poliisien jossain vaiheessa kotoani noutamat lääkkeet muovikassissa (kassissa ei ollut insuliinikyniä). Muovikassiin oli yllätys, yllätys joku sujauttanut kopiot poliisin tapaustani koskevat sähköpostit (onko tämä normaalia?), joista sain lukea (tietää) ensimmäisen kerran, miksi minut oli lopulta pahoinpidelty: Pohjoisen kenttäjohtoalueen konstaapeli YJ **Tauno Merihaara** hyväksyi 29.9.2022 virka-avun 5560/S/14040/22 (virka-apupyynnö oli tullut poliisille 26.9.2022 kello 9.07) tyttärelleni Rita Malkille, jolle olin hakenut 8.9.2022 lähestymiskieltoa, väkivaltaisuuteni takia poliisille tekemä virka-apupyynnö!

Toimiko Pohjoisen kenttäjohtoalueen konstaapeli? YJ Merihaara huolellisesti hyväksyessään 29.9.2022 virka-avun 5560/S/14040/22? Hänhän hyväksyi virka-avun antamisen henkilölle, jolle oli haettu, mahdollisesti jopa jo määrätty, lähestymiskielto törkeän henkisen väkivallan, kostonhimon, uhkailun ja väkivaltaisuuden vuoksi! Ja Merihaara myönsi virka-avun vielä henkilölle, joka itse kertoo virka-apupyynnössään, että hänelle on haettu lähestymiskieltoa juuri sen henkilön toimesta, jonka lähestymiseen virka-apua haetaan? Vai johtuiko konstaapeli Merihaaran siitä, että hän ei edes ajattelukyvyttömyytensä vuoksi käsittänyt, että joku henkilö, jolla on tai jolle on haettu lähestymiskieltoa, voisi olla ylipäättään niin ovela, että valjastaakin ajattelukyvyttömät poliisit väkivaltansa välikappaleiksi!

Minut laitettiin poliisivankilasta kylmään yöhön ilman lompakkoa (kilteillä poliisisedillä ei ollut muka tarjota yöllä kyytiä Tuusulaan - 35 km). Onnekseni puhelimestani oli puhelinnumero, jolla sain tilattua vammaispalvelukuljetuksen kotiini kello 21.33 – maksoin taksin kotonani, kun hain lompakkoni työhuoneestani!

Eduskunnan oikeusasiamies Petri Jääskeläinen ei nähnyt lähestymiskielto hakeneen henkilön pahoinpitelyä poliisin toimesta ongelmallisena (kanteluni 2.10.2022). Sen sijaan Jääskeläinen pitää ongelmallisena Riihimäen vankilan näkemystä, jonka mukaan eri uskontoa harjoittavalle ei tarvitse tarjota erillisiä ruoanvalmistusvälineitä (IS 1.2.2025).

Niinpä ysin lainvalvoja siunaa 20.10. 2022 poliisien harjoittaman väkivallan ja lähestymiskieltoa hakeneen henkilön pahoinpitelyn! Ja heittää poliiseista tekemääni rikosilmoitukseen ZZZZZQ797F roskakoriin!

KOTIMAA

Vankila poisti paistinpannut, joilla ei valmisteta sianlihaa – oikeusasiamies: syrjintää

Riihimäen vankila ei päätöksen mukaan ollut kertonut perusteita toiminnalleen.

Niinpä lopputulemana minut tuomittiin (tuomari *Marjo Ikäheimonen* ja syyttäjä *Suvi Hemberg*) 21.1.2024 käräjäoikeudessa maksamaan rikosuhrimaksu ja 30 päiväsakkoon (a 12 €, yhteensä 360:-) virkamiehen väkivaltaisesta vastustamisesta ja kunnianloukkauksesta peräti 45 € (Eklund), koska olin kuulemma sylkäissyt toista hyökkäävää, rikoksen poluille eksynyttä henkilöä suojelevaa poliisia kasvoinhin – heh, heh! Sitä paitsi aivan vieressä seisonut Rantakoivukin kertoo esituskinnassa, että hän ei nähnyt mitään sylkemistä tapahtuneen! Ja koska en hyvin pienen eläkkeeni vuoksi pysty maksamaan päiväsakkoja, ne tullaan ilmeisesti muuttamaan kahden viikon vankeudeksi! Suomi on siis oikea demokraattinen oikeusvaltio! **Vanhaa ja sairasta vaimoan perättömältä ilmiannolta ja poliisien älyvaapaalta väkivallalta puolustava aviopuoliso heitetään linnaan lusaamaan, koska hän on röyhkeästi kehdannut sanoin estää poliiseja täyttämästä vaativaa virkatehtäväänsä - suojella henkilöä, jolle on haettu lähestymiskieltoa!**

Ja vaikka Ilta Sanomat sensaationhakuiseksi otsikoi 23.1.2025 (Asiantuntijat vaativat kovempia rangaistuksia poliisilleko?), niin se kuitenkin vaikenee täydellisesti kokemastani: Poliisi pahoinpitelivät lähestymiskieltoa hakeneen omassa kodissaan ja ylin oikeusvalvoja siunasi tapahtuneen! Voisiko syy olla siinä, että yhteiskunnan silmäätekevillä on yhteinen kultapossukerho?

Lähestymiskieltoa hakenut pahoinpideltiin omalla kotipihallaan

Lähestymiskielto herättää nyt paljon keskustelua. Asiantuntijat vaativat kovempia rangaistuksia.

Ai miksi olin niin tyhmä, että en valittanut tuomiostani? No kerro, jos en tonnin eläkkeestäni pysty edes maksamaan tuomiostani seuranneita päiväsakkojani, niin millaisilla oravannahoilla pystyisin hyvittämään seuraavasta oikeusasteesta tulevat uudet päiväsakot? Entä uudet asianajokulut, kun edes tiedä mitä selviän vanhoista - niihin varmaan saa toimeentulotukea? Vai pitäisikö minun ryhtyä varastamaan ruokani?

Entä mitä poliisipartio teki 10–11.2023 välisenä myöhään yöllä pihallani? Herätettyään minut he väittivät pihalla juoksulangassa olevan koirani haukkuvan? Kysyin ovatko he ihan täysiä puupäitä. Kotimme sijaitsi peltojen keskellä haja-asutusalueella ja alueella liikkui-kin jatkuvasti kauriita, peuroja, kettuja, jäniksiä, fasaaneja ja joskus jopa mäyrä! Koirani ei siis poliisipartion mukaan saa haukkua pihalla liikkuvaa eläintä? Olisivatko poliisit muka vain koirani haukkumisen vuoksi ajaneet autollaan kotipihaani hiekkaista yksityistietä 500 metriä? Vai vahdittiinko minua vaarallista väkivalta rikollista poliisin toimesta tarkoituksella?

Ja eikö ole ihmeellistä, että poliisit tekevät rikollisesta toiminnastani tutkintailmoituksen 20. ja 24.8.2024 ja kutsu pääkäsittelyyn tulee vajaan kuukautta myöhemmin 9.9.2024, mutta kun siviili tekee tutkintailmoituksen samoista poliisisedistä 4.1.2023, niin hän saa vasta 10 kuukautta myöhemmin 6.10.2023 tutkimatta jättämispäätöksen? Siviili ja poliisi eivät ole yhdenvertaisia edes poliisihallinnossa!

Kaiken kukkuraksi Rita yritti kiusaa tehdäkseen varastaa Riitan ja minun yhdessä ajoneuvorekisteriin merkityn vanhan, jälleenmyyntiarvoltaan olemattoman NEO-255 henkilöauton, siirtämällä sen

19.11.22 yksin Riitan nimiin muka sen vuoksi, etten hukkaisin muka Riitan arvokasta omaisuutta ja jättäisin liikenne-vakuutukset maksumatta, josta aiheutuisi suunnattomia kuluja Riitalle. Onnistuin kuitenkin siirtämään saman tien auton takaisin yksin omiin nimiini, sillä sairauteni vuoksi (sydän- ja jalkainvaliditeetti) tarvitsen välttämättä autoa jokapäiväiseen liikkumiseeni, joten Riitan harjoittama kiusanteke epäonnistui.

Poliisien suorittama lähestymiskieltoa hakeneen aviopuolison pahoinpitely 29.9.2022, sen sijaan, että he olisivat suojelleet kyseistä aviopuolisoa henkilöltä, jolle lähestymiskieltoa oli haettu, oli ilmeisesti viimeinen mahdollisuus saada Riitta asianmukaiseen hoitoon (pillerien sijasta harhoja lieventävä, jopa poistava terapia) ja jopa mahdollisuus ihmisarvoiseen viimeisiin elinvuosiin (suljetun laitoshoidon sijaan kotihoito). Poliisien järjenkäyttö, jos he olisivat käsitäneet pahoinpitelevänsä lähestymiskieltoa hakenutta, kun sen sijaan vieressä seisoj henkilö, jolle lähestymiskieltoa oli haettu, naureskeli voitonriemuksena, olisi paljastanut tyttäreemme aikeet (manipulointi ja valehtelu yhteiselomme tuhoamiseksi! Mutta mistä poliisit olisivat saaneet järkeä päähänsä? Vai jaetaanko jossain järkeä talikolla, kuin lantaa pellolle? Ja lopuksi oikea ääliö. maamme ylin lainvalvoja, eduskunnan oikeusasiamies Petri Jääskeläinen naulasi viimeisen naulan vaimoni arkkuun siunaamalla poliisien vähäjärkisyyden. Herättää varman sisäistä ylpeyttä koreilla linnan juhlissa silmätekevänä riikinkukkona ja hymy huulilla kätellä maamme presidenttiä vaimoni verestä tahriintuneilla käsillä? Kun samaan aikaan sairaan, poliisia pelkäämättömän vanhuksen selliä valaisee katossa kimaltelevan kristallikruunun sijaan himmeä hehkulamppu? Hänen itsenäisyyspäivän juhliaan eivät miljoonat sohvaperunat tuijota töllöttimistään. Ehkä yksi ainoa jeppe kurkistaa silloin tällöin oven tirkistysluukusta!

YLIN LAINVALVOJA RIKKOO ITSE LAKIA

Nyt vuonna 2025, kun henkisiltä voimavaroiltani kykenen lopultakin selaamaan vuosien 2022 ja 2023 potilasasiakirjojani, rikosilmoituksiani, muistutuksiani ja niihin saamiani vastauksia ja tiedän tyttäremme elokuussa 2022 tekemän rikosilmoituksen 5560/R/45694/22 sisältävän perättömän ilmiannon (rikoskomisario Niina Kolarihan totesi esitutkinnan päätöksessä 6.9.2024: ***Pahoinpitelyä ei ole tapahtunut***". Tutkinnan päätöksessä Rikoskomisario Kolari kirjoittaa: ***Ensihoidon tekstin mukaan 31.7.2022 potilas oli karannut ja löydetty poliisin toimesta ja toimitettu kotiin. Ensihoidon tekstin mukaan sillä reisulla kaatunut ja satuttanut kylkeä. 7.8.2022 potilaan puoliso soittanut ambulanssin potilaan paniikkikohtauksen takia. Lääkärinlausunnon mukaan potilas ei ole antanut selitystä siihen, mistä mustelmat tulivat, kertonut vain yleisesti, että hänen miehensä lyö häntä toistuvasti, mutta ei sanonut, että ne kyseiset mustelmat johtuisivat pahoinpitelystä. Potilaan teksteissä on mainittu, että potilas kaatunut, 31.7. ja kylvikipu ollut siitä lähtien. Päivystystekstissä mainitut vammalöydökset ovat vasemmanpuoleisia, kyljen, leuan ja olkapään alueella, jotka voi johtua mahdollisesti kaatumisesta. Myös mustelmien ikä sopii noin reilu viikko sitten tapahtuneeseen vammaan. Lausunnon mukaan potilaan vammalöydökset eivät itsessään olisi vaatineet sairaalahoitoa!***

Kuitenkin komisario Jarno Linnavirta oli todennut esitutkinnan päätöksessä (5560/S/13107/22) noin vuotta aiemmin 27.9.2023 päin vastoin, että väitteeni perättömästä ilmiannosta oli aiheeton - pelkkää mielikuvitukseni tuotetta! Linnavirran päätös perustuu kuitenkin joko hänen laiskuuteensa tai sitten silkkaan huolimattomuuteen, sillä esitutkintailmoitukseni (5560/S/13107/22) oli ollut poliisin käytössä jo 26.8.2022 lähtien!

Tiedän nyt myös puolisoani koskevista, hallussani olevista asiakirjoista (syyttämättäjättämispäätös 5560/R/45694/22 ja esimerkiksi lääkärinlausunnoista (geriatrian erikoislääkäri Anne Karila 30.8.2023, lääkäri Susanna Pitkänen 25.8.2022 ja Venla Laitinen 7.8.2022 sekä ensihoidon raportit 31.7.2022 ja 7.8.2022), että tyttäremme Rita Härmäläinen, nykyisin Malkki ei suinkaan levittänyt perätöntä väitettään

vaimoan hakkaavasta aviomiehestä pelkästään hyväuskoisille poliiseille, vaan väite hakkaamisesta levisi kuin tuli Los Angelesin maastopaloissa Riitta hoitavien lääkärin ja sairaanhoitajien keskuuteen, johtaen lopulta hänen pakoyritykseensä ja siitä seuranneeseen kuolemaan Tampereen Koukkuniemen vanhainkodista! Tämä valheellinen väite ylsi 29.9.2022 myös kotonamme Karin pahoinpidelleen poliisipartion korviin ennen virka-avun antoa puhelinkeskustelussa Ritan kanssa. Poliisipartio ei koskaan tajunnutkaan, että he hölmöyksissään pahoinpitelivät perättömän ilmiannon tehneen ja lähestymiskiellon haun kohteen, tyttären sijaan henkilön, jota **heidän olisi päin vastoin pitänyt suojella tämän taholta uhkaavalta rikokselta.**

Poliisipartion käytöksestä ilmenee, että poliisit (ja sittemmin myös oikeusasiamies, syyttäjä ja tuomari) kärsivät vakavasta vahvistusharhasta! Vahvistusharha (confirmation bias) saa ihmisen kiinnittämään enemmän huomiota tietoon, joka vahvistaa hänen ennakkokäsityksiään ja vastaavasti jättämään vähemmälle huomiolle näkökulmat, jotka eivät tue niitä (www.evermind.fi/vahvistusharha-on-kaikkien-riesa/)

Vahvistusharha selittää, miksi ihmiset tekevät erilaisia johtopäätöksiä samoista asioista tai miksi uskomukset säilyvät, vaikka ne olisi osoitettu vääriksi. Vahvistusharhaan ovat taipuvaisia etenkin ne, jotka luottavat vahvasti omiin mielipiteisiinsä ja luulevat siten itsestään liikoja!

Kun nyt luen eduskunnan oikeusasiamiehen vastausta kanteluuni (EOAK/5952/2022) ja olen marraskuussa 2024 lisäksi nähnyt poliisipartion Eklund/Rantakoivu selittely-yritykset esitutkinnassa (5560/R/36853/22), niin pystyn, sekä Eklundia ja Rantakoivua, että poliisivankilan tuon iltaista henkilökuntaa ristikuulusteltaessa paljastamaan heidän omilla sanoillaan, heidän hellimänsä ja oikeusasiamiehen täytenä absoluuttisena totena pitämät epäloogiset emävalheensa!

1. Eduskunnan oikeusasiamies siunasi lähestymiskieltoa 8.9.2022 hakenneen aviopuolison pahoinpitelyn, samaan aikaan kun henkilö, jolla lähestymiskieltoa oli haettu, katseli tyytyväisenä vieressä!

2. Eduskunnan oikeusasiamies hyväksyi rikosoikeudellisesti tuomitavan perättömän ilmiannon tehneen tyttäreemme jatkaa perätöntä il-

miantoa, ensin virka-apua hakiessaan ja sittemmin puhelimesta keskustellessaan poliisipartion jäsenelle Reeti Rantakoivulle!

3. Todiste siitä, että tyttäreemme vahvisti perättömän ilmiantonsa poliiseille suullisesti, löytyy kenttäjohtoauekalenterista 29.9.2022, johon on kirjattu Rita Hämäläisen (nykyisin Malkki) puhelinnumero. Eli poliisipartio ennen virka-avun antamista oli yhteydessä tyttäreemme, jolta Rantakoivu sai valheelliset tietonsa: **"Tämä pariskunta oli ennestään aiheuttanut toimillaan jonkun tehtävän" ja "Muistelin, että mies oli silloin heidän ilmeisesti vielä yhdessä ollessa epämiellyttävä naista kohtaan, tai hänellä oli antipatioita tms"**. Kuitenkin vanhempi konstaapeli Jan Eklund valehtelee kuulustelukertomuksessaan 19.08.2024: *"me emme tienneet tästä miehestä mitään"*

4. Eduskunnan oikeusasiamies väittää vastauksessaan, että olin poliisipartion mukaan aggressiivinen käsittämättä, että **aggressiivisuus tarkoittaa ominaisuutta, joka ilmentää vihamielisyyttä ja valmiutta hyökkäämään tai aiheuttamaan vahinkoa!** Poliisipartio ei kuitenkaan raportoinut mitään tällaista tapahtuneesta nähneensä! Esitutkinnassa poliisit yksinomaan vahvistavat, että poliisien ja Kari Heimosen välillä kyse oli pelkästä suusanallisesta kinastelusta (Rantakoivu esitutkinnassa: *"Lyhyen sananvaihdon jälkeen"*). Partio ei myöskään esitutkinnassa väitä vaatineensa missään vaiheessa päästä sisään kotiin tai käskyttäneensä minua millään lailla! Esitutinnan mukaan poliisit vaativat ainoastaan, että minun olisi päästettävä sisälle kotiin puolisoni lisäksi tyttäreemme, henkilö, jolle olin hakenut 8.9.2022 lähestymiskieltoa!

5. Sen sijaan esitutkinta pöytäkirjan laatija vanhempi konstaapeli **Teemu Nurmio** ryhtyy runoilijaksi! Ensin Nurmio kertoo, että **"Virka-avun (eli perättömän ilmiannon!) mukaan Kari Heimonen on käyttäytynyt väkivaltaisesti Riitta Heimosta kohtaan. Kari Heimonen on kieltänyt Rita Hämäläistä menemästä hakemaan Riitta Heimosen omaisuutta yksin tai Riitta Heimosen kanssa"** (pitää paikkansa: pyyntö Itä-Uudenmaan käräjäoikeudelta lähestymiskiellon määräämiseksi 8.9.2022 ja ilmoitus Ritalle sähköpostitse samana päivänä kello 9.35). *"Riitta Heimonen saisi yksin mennä, mutta hän ei Rita Hämäläisen mukaan yksin uskalla, eikä halua mennä. Mikäli he menisivät kahdestaan hakemaan tavaroita, on Rita Hämäläisen mukaan väkivallan uhkaa, että Kari Heimonen sekoaa (jälleen Rita väittää*

perättömästi, että hänen isänsä sekoaa!)". Sen sijaan Rita osasi varmasti odottaa, että sekoavat ovat sinivuokkoja, koska hän tiesi isänsä kyvyn väitellä "pelottavien" poliisien kanssa!

Toiseksi vanhempi konstaapeli Nurmio runoilee, että Karille kerrottun, että *"yleisjohtaja on hyväksynyt asiassa virka-avun ja mikäli omaisuuden hakemisen varmistamiseksi poliisin on tullava asuntoon, niin näin myös toimitaan...Karille kerrottiin, että mikäli tämä ei rauhoitu, joudutaan hänet poistamaan asunnosta omaisuuden noutamisen ajaksi"* ikään kuin kilteillä poliisisedillä olisi ollut tilanteessa edes aikaa harkita seuraavia toimenpiteitään! Hehän eivät voineet käsittää, että Kari Heimonen uskalsi vastustaa heitä röyhkeästi ääntään korottaen suusanallisesti: *"Kari tuli ulko-ovelle. Kari tiedusteli yk. Eklundilta kovaan ääneen, että mitä helvettiä poliisi tekee paikalla. Ennen kuin kysymykseen ehdittiin vastata, kehotti Kari poliisia painumaan helvettiin"* Esitutkintapöytäkirja väittää valheellisesti myös, että *"Rita Hämäläinen avasi asunnon oven avaimella ja kyseli Karia"* vaikka hän ihan hyvin tiesi hänelle haetusta lähestymiskiellosta! Satuilu esitutkintapöytäkirjassa jatkuu: *"Kari lähti kävelemään ovi-aukosta asunnon sisälle. Karin aggressiivisen käytöksen vuoksi partio seurasi Karia eteiseen, jotta Kariin ei menetettäisi näköyhteyttä. Karin kiivaan mielentilan takia ei voitu olla varmoja, etteikö Kari hakisi asunnosta jotain käsiinsä tai tekisi jotain, joka vahingoittaisi poliisia tai paikalla olijoita. Samassa yk. Eklund teki päätöksen Karin poistamiseksi asunnosta omaisuuden noutamisen ajaksi. Kari jatkoi kävelyä työhuoneen kaltaiseen huoneeseen. Partio seurasi perässä. Huoneessa Karia kehoitettiin useaan otteeseen rauhoittumaan. Kari jatkoi partiolle haistattelua ja aggressiivista käytöstä. Karille ilmoitettiin, että hänet siirretään ulos asunnosta, kunnes omaisuus on haettu asunnosta. Partio otti Karia käsistä kiinni, jolloin Kari alkoi vastustelemaan voimakkaasti poistamista. Kari riuhtoi käsiä ja lopulta sylkäisi yk. Eklundia kasvoihin"*

Todellisuudessa poliisit menettivät malttinsa, koska en suostunut noutamaan heidän lankattuja maihinnousukenkkiään, enkä suostunut päästämään kotiini henkilöä, jolle olin hakenut lähestymiskieltoa! Ja kuinka voi useaan otteeseen kehottaa henkilö rauhoittamaan tai vastustaa poliiseja takaapäin? Tapahtuman aiheuttamat jäljethän (kohta 6. lähemmin) kertovatkin aivan toista kuin mitä vanhemmat konstaapelit

Teemu Nurmio, partion johtaja Jan Eklund sekä Reeti Rantakoivu uskottelevat! Ja sydämen tahdistimen sijainnin vuoksi en sitä paitsi mitenkään pysty "*riuhtomaan*" saati "*nostelevaan*" käsiäni!

Esitutkintapöytäkirjan toteamus: "*Lopulta Rita Hämäläinen ja Riitta Heimonen saivat asunnosta haettavan omaisuuden ja he poistuivat paikalta*", kertoo, että omaisuuden hakeminen oli vain Ritan keksimä tekosyy usuttaakseen sinivuokot kimppuuni, sillä vain viisi päivää aiemmin, lauantaina 24.9.2022 17:52, Rita oli kirjoittanut sähköpostin; *Jos tuon mamman Mojoa* (Bern koiramme) *pihaan moikkaan, lupaako sinä pysyä sisällä sen aikaa? Emme pihassa varmasti 10-15min pidempää ole*. Ja sitä paitsi puolisoni Riitta ja tyttäreemme Rita poistuivat kotoamme mukanaan vain 2 muovikassia Riitan tavaroita! Miksi 2 kilometrin päässä asuva tyttärentytär Sade ei olisi voinut hakea näitä kahta kiireellisiä tavaroita sisältävää muovikasseja?

6. Partio hyökkäsi varoittamatta takaapäin Heimosen kimppuun hänen hakiessa työpöydältään lähestymiskiellon hakua koskevia asiakirjoja. Takaapäin hyökkäyksestä kertoo selkään ja jalan takaosaan syntyneet, lääkäreiden ensiavussa toteamat ruumiinvammat ja takaa revennyt t-paita! Rantakoivu lurittelee esitutkinnassa takaapäin hyökkäyksen kohteeksi joutuneen Heimosen käytöksestä ennen voimakkeiden käyttööä näin: "*Jos muistan oikein, otti hän vähän kuin taisteluasennon nostaen kätensä ylävartalon/ päänsä eteen*".

7. Eduskunnan oikeusasiamies väittää vastauksessaan, että: "*Rekisteritietojen mukaan vastustitte poliiseja voimakkaasti ja syljitte heitä kohtaan. Olitte aggressiivinen ja sekava, jonka johdosta Teidät jouduttiin raudoittamaan*". Huh, huh! Pikemminkin minusta vaikutti sille, että paikalla ollut poliisipartio oli sekaisin ja selvästi seinähullu, koska he erehtyivät typeryydestään johtuvan liian vilkkaan mielikuviuksensa vuoksi henkilöstä, jolle oli haettu lähestymiskieltoa! Ja taas mahdollinen sylkeminen (vieressä seissyt Rantakoivu kertoo esitutkinnassa, että hän ei nähnyt sylkemistä edes tapahtuneen) jos sellaista edes tapahtui, oli alitajuinen seuraus aiemmasta 11.10.1993 kokemastani poliisien minuun Helsingin Kruununhaassa perättömän ilmiannan seurauksena kohdistamasta sokeasta väkivallasta. Todistaja 8.3.1994: "*näin alakerran tasanteelle, jossa alakerran naapuri alastomana mahallaan alakerran portaikon tasanteella ja osoitettiin aseella*".

Itse sylkäisy on mielenkiintoinen "lievä pahoinpitely"-rikos? Minä siis pahoinpitelin poliiseja vai pahoinpitelivätkö poliisit minua (ruhje selässä, mustelmat, haava jalassa ja repeytynyt t-paita) Vai pahoinpitelinkö muka itseäni? Toteaahan **vanhempi konstaapeli Teemu Nurmio esitutkinnassa 20.08.2024, että poliisivankilalla havaittiin, että Karin selkään oli tullut pieni verestävä haava. Ja olisiko syyttäjän ja oikeusasiamiehen mielestä pahoinpitelyni jälkeen minun pitänyt osoittaakseni kunnioitusta poliisien ääliömäiselle käytökselle ja heidän kukkoilevalle käytökselleen nuolemalla heidän maihinnousukenkiään ja maahan asti kumartamalla?**

Vai tunsinko ehkä mahdollisesti syvää halveksuntaa virkapukuisia, sadistisia sinivuokkoja kohtaan, jotka havaittuaan, että he eivät pärjää suullisessa sanaharkassa, turvautuvat etukäteen varoittamatta fyysiseen väkivaltaan vaientaakseen "uhrinsa"? Vai pitääkö virkavalta Kari Heimosta niin tyhmänä, että hän haki Rita Malkille lähestymiskieltoa 8.9.2022 ihan huvikseen. Luuletteko te, ettei Kari Heimonen osannut aavistaa tulevaa?

Seisonkin yhä sanojeni sekä tekojeni takana! Halveksin yhä ja edelleen kaikkia niitä henkilöitä, jotka pyrkivä väkivallalla alistamaan, lyömään maahan, heikommassa asemassa olevia lähimmäisiään. Ehkäpä eduskunnan oikeusasiamies kertoo, miten minun tulisi osoittaa hänelle mahdollisesti tavatessamme kunnioitukseni puutetta häntä kohtaan - sylkäisemällä kasvoihin vai maahan kumartamalla?

8. Eduskunnan oikeusasiamies tahrasi kätensä vaimoni vereen suojellessaan perättömän ilmiannon tekijää ja hyväksyessään poliisien aviopuolisoon kohdistuneen väkivallan! Jälkiviisaana totean, että **mi-käli oikeusasiamies olisi suhtautunut vakavasti kanteluuni heti 2.10.2022 poliisipartion toilailusta, tyttäreemme Ritan kostonhimoisen käytös elämämme tuhoamiseksi olisi tullut ilmi tyhmemmällekin lainvalvojalle. Pysäyttämällä Rita välittömästi tuolloin, olisi vältetty perättömän ilmiannon sisältämän väitteen väkivaltaisuudestani aiheuttamalta murhenäytelmältä - hoitovirheet, hoidon laiminlyönnin, paon lukkojen takaa 10 metrin korkeudella olevalta vanhainkodin ikkunasta - viime kädessä hänen epätoivoisen tekonsa aiheuttamalta kuolemaltaan!**

9. Kiinniotto perusteeksi partio on kirjannut poliisilain 2 luvun 10 § 2 momentti (rikoksilta ja häiriöiltä suojamiseksi). **"Kiinnioton peruste-**

lujen mukaan olitte käyttäytynyt aggressiivisesti myös ex-puolisonne tytärtä kohtaan. Kirjausten mukaan ette suostunut rauhoittumaan, joten kiinniotto katsottiin välttämättömäksi".

Voi hyvä luoja! Jos poliisin kanssa väitellessään epäilee ääntään korrottamalla heidän mielenterveyttään (he eivät käsittäneet, että heidän olisi tullut suojella henkilöä, jonka kimppuun lähestymiskielloa hakenut henkilö on heidät usuttanut!) Ja väite, että kiinnioton peruste on se, että Heimonen käyttäytyi aggressiivisesti myös ex-puolisonne pihalla seissyttä tytärtä kohtaan, on absurdi, koska Eklundin mukaan (esitutkinta): Kari "nosteli käsiään ja osoitti Rita Hämäläistä, että tämä pilaa hänen elämänsä ja että miksi poliisi ei tee hänelle mitään." **Onko käsien nostelu muka aggressiivisuuden osoitus?**

10. Putkan henkilökunta väittää, että Heimonen vapautettiin kello 17.49, vaikka taksikuitti kertoo (kello 21.33,14) Heimosen päässeen putkasta lähes 4 tuntia myöhemmin!

11. Putkan henkilökunnan väitteen diabetesruuasta kieltäytymisestä kumoo poliisien sepittämä virheellinen putkassa oloaika, sekä se, että sain putkaan jouduttuani tunteja kestäneen paniikkikohtauksen, jolloin paikalle kutsuttu ensiavun henkilökunta ei saanut holtittoman vapinani vuoksi mitattua edes pulssiani (tästäkin varmaan löytyy paikalla pistäytyneen ensihoidon raportissa tiedot)!

Oikeusasiamiehen kanslia hymisteleekin kuin Pontius Pilatus vastauksessaan ("syytön minä olen tämän miehen vereen"): *Oikeusasiamiehestä annetun lain 3 §:n 2 momentin mukaan oikeusasiamies ryhtyy hänelle tehdyn kantelun johdosta niihin toimenpiteisiin, joihin hän katsoo olevan aihetta lain noudattamisen, oikeusturvan tai perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta.*

Odotankin eduskunnan oikeusasiamieheltä sen verran miehisyttä, että hän pyytää minulta kirjallisesti anteeksi ja välittömästi käynnistää perusteellisen tutkinnan kaikesta Riitta ja Kari Heimoseen kohdistuneesta henkisestä ja ruumiillisesta väkivallasta - ja tutkijan pitää omata itsenäistä aivotoimintaa, koska kuka tahansa huithapeli ei tehtävään pysty!

Epäilen kuitenkin, että eduskunnan oikeusasiamies Petri Jääskeläisellä ei ole edes sen vertaa selkärankaa, että hän myöntäisi kärsineensä mielenhäiriöstä - vahvistusharhasta!

PUOLISONI SAIRAUTTA HOIDETAAN KAIKKEA MUUTA KUIN ASIANMUKAISESTI

Tein myös kantelun Etelä-Suomen aluehallintoviraston (ESA-VI/37946/2022, diaarinro KEUDno -2022–11586) Hyvinkään Sairaala Medisiininen tulosyksikön vastauksesta muistutukseeni vaimoni Riitan hoidosta (HUS/16104/2022). Vastineessaan 15.11.2022 puoskarikaksikko, terveyskeskuslääkäri **Lauri Koskela** ja laatuylilääkäri **Katri Makkonen** (Keusote) toteavat, että ”*Olemme tutustuneet vaimonne potilasasiakirja merkintöihin tapahtumien ajalta. Niiden perusteella puolisonne sairautta on hoidettu asianmukaisesti. Potilaalla on tietojen luovutuskielto ettekä ole hänen edunvalvojansa, joten emme voi antaa tarkempia tietoja hänestä*”. Koska aiemmin erikoislääkäri Anne Karilan mukaanhan ”*Riitan todellisuudentaju on voimakkaasti häiriintynyt, hänellä on usein harhaisuutta*”, niin saattoin vain ihmetellä, kuka oli vaimoni terveystietojen luovutuskiellon osaltani asettanut? Ja edunvalvonta valtakirjaa ei Digi- ja väestötietovirasto vahvistanut juuri sen vuoksi, että lääkärit ”*hyvän hoitotavan mukaan*” kieltäytyivät kirjoittamaan *todellisuudentajultaan ja usein harhaiselle vaimolleni* terveystodistusta!

Kantelussani Aluehallintovirastolle mainitsin, että puolisoni harhoja ei ole lainkaan hoidettu terveysasemalla ja että puolisoni on ilmoitettu terveeksi! Harhoihin vastineen kirjoittajat Lauri Koskela ja Katri Makkonen eivät tietenkään ota mitään kantaa, koska Huntingtonin tauti on hyvin harvinainen tauti ja heillä kummallakaan ei ole kyseisestä taudista ja sen aiheuttamista harhoista muuta käsitystä kuin korkeintaan kuulopuheen tasolla. Entä kuka tietojen luovutuskiellon oli asettanut? Terve vai sairas vaimoni, tyttäreemme Rita? Tätä minulle ei kerrottu! Kaikki sujuukin terveydenhoitohenkilökunnan ja virkavalan kanssa kuin Franz Kafkan romaanissa ”*Oikeusjuttu*”!

Hyvinkään sairaalan medisiinisen tulosyksikön johtaja **Terhi Martikainen** puolestaan puhuu vastauksessaan 1.11.2022 Etelä-Suomen aluehallintovirastoon tekemääni muistutukseen (ESA-VI/37946/2022) pelkkää puuta heinää! Hänen vastauksestaan herää kysymys: Kuinka johtajaksi pääsee kiertämällä totuutta, vai onko kyse siitä, että johtajaksi HUS:ssa pääsee, kunhan älykkyysosamäärä vain ylittää ruu-

miin lämpötilan? Terhi Martikainen ei tajua, että en valita saamastani kohtelusta, vaan vaimoni Riitta Heimoseen lääkärin ja sairaanhoitajien kohdistamasta raa'asta henkisestä väkivallasta. Martikainen väittää , että he (hän ja ylilääkäri Mervi Haapala) yrittivät selvittää Riitan tilannetta monin tavoin. Selvittämistä voista ei tietenkään kerrota sitä, että aviomiehelle lätkäistiin vierailukielto vaimonsa luokse ja hänet yritettiin poistaa osastolta kahdesti fyysisellä väkivallalla uhkaamalla! Aviomieshän olisi lähes 9-vuoden omaishoitajan kokemuksella pystynyt kertomaan millaiset harhat olivat vuosien aikana Riitta riivanneet ja kuinka niistä harhoista oli aiemmin päästy irti – voitettu.

Mervi Haapalan sanoista käy ilmi, että osasto B3 ja sen henkilökunta päätti uskoa Ritan kutomaa harhaista kertomusta väkivaltaisuudestani ja luokitella vaimoni terveeksi, vaikka ensihoidossa työskennellyt ammattihenkilö Venla Laitinen oli todennut jo 7.8: "ensihoitoteksteistä välittyy vaikutelma, että potilaalla tosiaan nyt voisi olla jonkinlaisia harhaisuutta" Ja 10.8 olin osastolla B3 vieraillessani kertonut kahdelle kansliassa oleskelle tyhjäntoimittajilta vaikuttaneille nuorelle mieslääkäreille Riitan sairastaman Huntingtonin taudin luonteesta ja sen aiheuttamista oireista.

Tulosityksikön johtaja Terhi Martikaisen väite, että edunvalvonta-asiat eivät kuulu akuuttivaiheen hoitoon ilmeisesti tarkoittaa sitä, että Mervi Haapala kieltäytyi kirjoittamasta pyytämäni lääkärintodistusta Riitasta vahvistaakseni tekemämme edunvalvontavaltuutuksen! Haapalahan antoi minun odottaa 23.8 tapaamistamme lähes tunnin B3 osastolla, kunnes lopulta ilmoitti, ettei hän tule. Tuolloinkin minut yritettiin Haapalan ilmoituksen jälkeen 2 vartijan toimesta poistaa osasto B3 odotustilasta uhkaamalla jälleen fyysisellä väkivallalla! Ulkona, kävellessäni autolle, toinen vartijoista käveli ilmeisesti poistumistani vartioiden vierelläni ja otti esille aiemman muka väkivaltaisuuteni sairaalan henkilökuntaa kohtaa. Hän jopa nimesi tuolloisen 6.2.2018 minut Kardiologia poliklinikalla pahoinpidelleen henkilön, Marko Laulaisen nimeltä! Mistä hän oli saanut tietoonsa aiemmin tapahtuneen? (Tapahtuneesta kerrotaan myöhemmin!) Läversiko tapahtuneen vartijalle ilmiselvästi kuulopuheisiin (tyttäremme perättömän ilmiannon sisältämät valheelliset sepustukset) vieh-

tynyt ja potilaskertomuksiani selannut lääkäri Mervi Haapala. Aina-kin Sosiaali- ja terveysministeriön sivujen mukaan (stm.fi/asiakastietojen-potilastietojen-salassapito): Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakirjat ja niissä olevat tiedot ovat salassa pidettäviä. Asiakirjoja ja niissä olevia tietoja ei luovuteta sivullisille, jollei asianosainen ole antanut siihen suostumusta.

Entä minkähän "vaiheen" hoitoon lääkärintodistuksen kirjoittaminen kuuluu - saattohoidonko? Sitä paitsi Haapala ilmoitti minulle lopulta 24.8 puhelimessa, että Riitta ei tarvitse lääkärintodistusta, koska hän on terve! **Hyvinkään sairaalan Medisiinisen tulosityksikön vastaus kiertää ja peittelee karkeasti totuutta keskittyessään pintapuolisesti saamaani sydämelliseen kohteluun, kun pitäisi kohdistaa huomio vaimoni Riittaan kohdistuneeseen henkiseen väkivaltaan – sydämettömään heitteillejättöön!** Osasto B3 ei tehnyt Riitan oloa turvalliseksi ja luonnut parhaita edellytyksiä toipumiselle, vaan sen sijaan lisäsi vaimoni turvattomuutta ja hylkäsi hänet yksin syvien harhojen suolle! **Paljonkohan tulosityksikön johtaja Martinkainen saikaan bonusta vuonna 2022? Juudas Iskariotin palkkiohan oli 30 hopearahaa!**

DIGI- JA VÄESTÖTIE TOVIRASTON TOLLOT PITIVÄT VAIMOANI OIKEUSTOIMIKELPOISENA

Mutta tytärtämme Ritaahan tämä poliisien Karin syyttömäksi toteaminen ei suinkaan pysäyttänyt! Digi- ja väestötietovirasto sekä Itä-Uudenmaan käräjäoikeus torpedoivat Riitan ja Karin edunvalvontavaltakirjan, sillä Riittahan haki tyttärensä yllyttämänä ja vailla omaa tahtoa jo 31.8.2022 Karista avioeroa. Harhaisen eli sairaan naisen tekemän avioerohakemuksen vuoksi Digi- ja väestötietovirasto (*Alpo Hyvönen* ja *Susanna Äikäs*) totesi: ***"Kari Heimonen on sopimaton toimimaan valtuutettuna"*** (Päätös 16.11.2023).

Tiedon Riitan *"terveenä, vailla manipulointia"* tekemästä avioerohakemuksesta Digi- ja väestötietovirastolle sai, keneltä muultakaan kuin tyttäremme Rita Malkin 22.3.2023 päivätyistä hakemuksesta edunvalvojan määräämiseksi. Digi- ja väestötietovirasto ei piitannut lainkaan vaimoni harhoista, paranoidisuudesta vaikka vastuulääkäri Anne Karila niistä mainitsee lääkärinlausunnossaan 30.8.2023 Edunvalvonta-asiassa!

Eikä Karin ja Riitan aiemmin tekemän edunvalvontavaltakirjan hylkäystä suinkaan auttanut se, että kolme näljistä lapsistamme Rita, Ville ja Jenni ilmoittavat Digi- ja väestötietovirastolle kirjallisesti, että *"Riitan puoliso, ei ole sopiva henkilö toimimaan edunvalvojana"* (Jenni ilmeisesti isosiskonsa valheisiin nojautuen). Ville sen sijaan jopa intoutui valehtelemaan lausumassaan ummet ja lammet väittäen *"Karin tehtailevan perättömiä rikosilmoituksia Ritasta, käyttäneen henkistä väkivaltaa Riittaa kohtaan koko heidän yhdessä olonsa ajan sekä tuhlanneen Riitan perinnöstä 60 000 € vuodessa autoihin ja muuhun roinaan!"* Väittihän Ville tekstiviestissä isälleen, että ***"tällä on keskivaikea persoonallisuushäiriö, tämä on ilkeä ja ollut väärässä koko elämänsä ajan!"***

Villen viha isäänsä kohtaan kumpuaa Karin elämän aikaisista yliluonnollisista kokemuksista, sekä pieleen menneen lievän sydänkohtauksen vuoksi vuonna 1.7.2010 tehdyn pallolaajennuksen yhteydessä tapahtuneesta Karin kuolemasta ja sitä seuranneesta kuolemanrajako-

kemuksesta! Villen mielestä ylliluonnollisista tapahtumien esille otto hänen nuoruudessaan ja niistä puhuminen pilasi hänen koko elämänsä. Villeä ilmeisesti kyrsi se, että en koskaan kasvattanut häntä keräämään rahaa! Isä oli Villen mielestä epäonnistunut elämässään kaikesa mihin oli ryhtynyt ja kukapa nyt haluasi isäkseen luuserin? Mestarin, sankarin tai vaikka lentäjän poika kalskahtaisi paljon paljon paremmalta!

Isäänsä narsistiksi nimittänyt Rita on puolestaan väittänyt isänsä Karin pahoinpidelleen, puolisonsa Riitan lisäksi, kaikkia lapsiaan hakaamalla heitä heidän lapsuudessaan. Tämä perätön väite olisi tietysti helppo tarkastaa vaikka haastattelemalla lapsistamme terveen kirjoissa ainakin toistaiseksi pysyneitä Larrea ja Jenniä!

Ja poliisihan totesi Ritan tekemän rikosilmoituksen esitutinnan lopputuloksena, että Karin olevan syytön vaimonsa pahoinpitelyyn! Sama geriatrian vastuulääkäri Anne Karila, joka elokuussa 2022 totesi ***”Riitan todellisuudentajun olevan voimakkaasti heikentynyt ja hänellä on usein harhaisuutta”*** toteaa lisäksi 30.8.2023 lausunnossaan edunvalvonta-asiassa Riitan tarvitsevan harhaisena edunvalvojan, koska ***”hänellä on voimakasta paranoidisuutta ja paniikkikohtauksia”*** sekä ***”toimintakyvyn heikkeneminen on pysyvää”***! Niinpä Digi- ja väestötietovirasto katsoi, että Kari Heimonen on sopimaton toimimaan valtuutettuna. Itä-Uudenmaan käräjäoikeuden tuomari ***Annikka Pelliniemi*** määräsiikin vastoin Riitan vielä terveenä ja oikeustoimikelpoisena vuonna 2021 tekemäämme edunvalvontavaltuutusta Etelä-Suomen oikeusapu- ja edunvalvontapiirin yleisen edunvalvojan hänen edunvalvojakseen 17.11.2023. ***Riitta todettiin edunvalvontavaltuutusta vahvistettaessa vastoin maalaisjärkeä oikeus- sekä toimintakelpoiseksi vastoin vastuulääkäri Anne Karilan diagnoosia!***

AVIOERO-OIKEUDENKÄYNNISSÄ VIIMEINEN OLJENKORSIKIN KATKEAA

Viimeinen, mutta lääkärien ja Digi- väestötietoviraston viranomais-
ten vuoksi menetetty mahdollisuuteni saada Riitan kohteluun jotain
järkeä ja Riitta asianmukaiseen hoitoon eli lähinnä terapian avulla ta-
pahtuvaan mahdolliseen harhojen poistoon sekä ennen kaikkea rakas-
tavan ihmisen läheisyyteen, oli tyttäreni Ritan tekemän perättö-
män ilmiannon, manipuloinnillaan käynnistämä avioeroprosessin es-
ttäminen. Itä-Uudenmaan käräjäoikeuden tuomari **Marjo Ikäheimo-
nen** (jälleen) kuitenkin uskoi oikeudenkäynnissä tyttärenti kokoamaan
valheelliseen todisteluun väkivaltaisuudestani ja sivuutti täydellisesti
minun rikosilmoituksessani esittämän kertomuksen totuudenmukai-
sista tapahtumista.

Miten voit puolustautua avioero-oikeuden käynnissä, jos sinulla ei ole
vaimosi terveystietoja, koska lääkärit ovat kieltäytyneet niitä sinul-
le luovuttamasta vedoten tyttäreni perättömän ilmiannon sisältä-
mään valheelliseen väitteeseen väkivaltaisuudestasi? Kaiken kukku-
raksi Marjo Ikäheimonen tuomitsi avioeroon jo edunvalvonta asiakir-
joihin sisältyneen geriatrian erikoislääkäri Anne Karilan kirjoittaman
terveystodistuksen, jonka mukaan ***Riitta oli henkisesti sairas, hän oli
itse kykenemätön tekemään itsenäisiä päätöksiä ja jonka toiminta-
kyvyn heikkeneminen oli pysyvää!***

En ennen avioero-oikeudenkäyntiä, enkä myöskään itse varsinaises-
sa oikeudenkäynnissä saanut nähtäväksi erikoislääkäri Karilan kir-
joittamaa lääkärinlausunto 30.8.2023, saati muitakaan Ritan oikeu-
dessa esittämiä lääkärinlausuntoja/todistuksia, kuten hoitoraporttia
25.8.2022 sekä lääkärinlausuntoa 25.10.2022. Ja 8.1.2025 saamassa-
ni sähköpostissa Ikäheimonen väitti valheellisesti, että, ”jokaisella on
oikeus saada avioero, eikä sitä voi oikein millään perusteella evätä.
Toisin sanoen ketään ei voi pakottaa jatkamaan avioliittoa, olivatpa
perusteet avioeron hakemiselle mitkä tahansa”!

Lopultakin useiden pyyntöjen jälkeen sain Käräjäoikeuden kanslias-
ta edellä mainitut tyttäreni oikeudessa äitinsä terveydentilasta ker-
toivat, yli 2 vuotta vanhat dokumentit. Lääkärinlausunto 25.8.2022 on

lääkäri Susanna Laaksosen laatima loppuarvio Riitan hoidosta Kardiologian ja sisätautien osasto B3:lla. Loppuarvio on laadittu 2 päivää myöhemmin kuin 23.8.2022 osaston ylilääkäri Mervi Haapalalta pyytämäni ja hänen kieltäytymisensä vuoksi saamatta jäänyt lääkärinlausunto. Tuolloinhan olin vielä vaimoni omaishoitaja ja minulla oli asiointi valtakirjalla oikeus hoitaa Riitan sairaus- ja apteekki-asioita! Silti minulta salattiin lain vastaisesti Laaksosen laatima loppuarvio! **Susanna Laaksonen** kirjoittaa muun muassa: "Potilaalla on tekstien mukaan ollut ohimenevää psykoottisuutta Puolison mukaan ollut harhainen ja tämä liittyisi Huntingtonin tautiin (ensihoidon välittämä tieto). Päivystyksessä 8.8.2022 potilas ollut rauhallinen, asiallinen ja paikkaan, aikaan ja itseensä orientoitunut. Vasen kylki varsin kipeä, siellä noin 10 cm läpimittainen mustelma. Lisäksi vasemmassa olkapäässä muutaman cm läpimittainen mustelma ja vasemmassa leukakulmassa pieni mustelma. Näiden potilas kertoo tulleen miehensä lyönneistä. Avointa psykoottisuutta tai selkeää harhaisuutta ei tullut esiin. Potilas tuonut useaan kertaan esiin sen, että pelkää puolisoaan, jonka kertoo itseään pahoinpitelevän. Puoliso kiistää tämän ja kertoo potilaan olevan harhainen. Osastolla sosiaalityöntekijä selvittelyt potilaan kotitilanetta. Ensihoito tekstien mukaan koti on siivottomassa kunnossa, eikä puoliso ole halunnut ottaa kotiin apua vastaan.

Pyydetty psykiatrian puolelta arviota potilaan psyykkisestä tilanteesta. Psykiatrinen sairaanhoitaja käynyt potilasta haastattelemassa 10.8. Avointa psykoottisuutta ei esiin, mutta psykoottisuutta ei voida täysin poissulkea. Harhaluuloisuuteen viittavia ajatusvääristymiä potilaalla ajankohtaisesti esiintyy mm. sisareen liittyvät varkauspuheet. Kotitilanteen suhteen ja siitä mikä potilaan puheissa on puolisoon liittyen totta ja mikä epärealistista, on vaikea tämän haastattelun perusteella tehdä arviota. Sosiaalityöntekijä on tehnyt huoli-ilmoituksen potilaan kotitilanteesta. Joka tapauksessa potilas haluton menemään kotiin, tytär huolissaan kotitilanteesta ja koti on siivottomassa kunnossa ambulanssimiehistön mukaan. Uusi psykiatrinen konsultaatio tarvittaessa. Toistaiseksi mikäli rauhattomuutta, levottomuutta ilmenisi, sitä hoidettaisiin bentsodiatsepiineillä".

Eli Laaksosen ihmelääke harhojen synnyttämään rauhattomuuteen ja levottomuuteen on ainoastaan bentsot eli akuuttien psyyk-

kisten häiriöiden ja oireyhtymien lääkehoitoon tarkoitettut pille-rit, ei suinkaan terapeuttinen hoito! Kun sen sijaan lääketieteellinen aikakauskirja Duodecim 2019;135(3):249–56 kertoo: "Fysio-, toiminta- ja puheterapia ovat Huntingtonin taudin perushoitoja"

Laaksosen arvio sisältää todella käsittämättömiä johtopäätöksiä. Hänen väitteensä, että "selkeää harhaisuutta ei tullut esiin" kumoutui si heti, jos Riitalta olisi kysynyt lounaista Aamos Anderssonin kanssa Forumissa tai tämän lahjoittamasta kesähuvilasta Janakkalassa. Vaimoni olisi aivan varmasti vastannut Laaksosen kysymyksiin rauhallisesti ja asiallisen tuntuisesti aivan kuten hän vastasi kysymyksiin väkivaltaisuudestani. Riitan henkinen tila oli jatkuvan mielen muokkauksen seurauksena aivan varmasti häiriintynyt, sillä eihän kukaan terpeäinen henkilö moista soopaa väittäisi. Silti Laaksosen kehtaa väittää, että "avointa psykoottisuutta tai selkeää harhaisuutta ei tullut esiin"!

Jostain lääkäri Laaksonen on saanut tietää, että väitän Riitan olevan harhainen, mutta hän ei vaivaudu itse omassa kaikki tietävässä erinomaisuudessaan edes kysäisemään lähes 9 vuotta vaimonsa omaishoitajana olleelta puolisolta puolisoltaan mahdollisesti aiemmin esiintyneistä harhoista.

Laaksonen ei edes näytä ymmärtävän eri käsitteiden merkitystä! Psykoottisuus takoittaa tilaa, jossa henkilön psyyken tila on häiriintynyt. Psyyke puolestaan tarkoittaa mieltä, järkeä tai henkistä toimintaa. Harha taas on virheellinen käsitys, kuvitelma, havainto ja mielikuvituksen tuote!

Ja sisätautilääkäri Laaksonen ei edes tajua, että psykiatrinen sairaanhoitaja vain kartoittaa psyykkistä tilannetta ja voi myös antaa ohjausta tavallisimpiin mielenterveyden ongelmiin ja häiriöihin Psykiatrinen sairaanhoitaja voi psykiatrin työparina, **ei yksin**, tehdä diagnostisia haastattelututkimuksia osana laaja-alaista selvittelyä. Haastattelututkimukset ovat tavallisesti laajoja. **Tutkimuskäynneille tullaan psykiatrin lähettämänä.** Vaimoni kohdalla tutkimuskäynnin teki psykiatrin sairaanhoitaja, ei psykiatri. Eikä mitään laaja-alaista selvitystä suoritettu, saati että psykiatri olisi lopullisen selvityksen laatinut! Ei olekaan mikään ihme, että **psykiatrinen sairaanhoitajatumpelo ei**

nähty Riitan "avointa psykoottisuutta" mutta sen sijaan hän piti harhaluuloina Riitan "sisareen liittyviä varkauspuheita" (vrt. heti ensimmäisessä luvussa esillä ollut kesämökin luovutus lahjakirjalla nuoremmalle sisarelle - harhojen juurisyy), **jotka olivat täysin totta! Psykiatrinen sairaanhoitaja päätteli Riitan harhaisuuden olevan todellisuutta ja päinvastoin - todellisuuden harhoja!** Häneltä puuttuu täysin looginen ajattelukyky, käsitys syyn ja seurauksen suhteesta. Psykiatrinen sairaanhoitaja kuvittelee syyn seuraavan seurausta - varkauspuheet ovat ainoastaan syy avoimen psykoottisuuden näky-mättömyyteen!

Terveystalo kertoo sivuillaan (www.terveystalo.com/fi/palvelut/psykiatrinen-sairaanhoitaja): "*Psykiatrinen sairaanhoitaja on mielenterveys- ja päihdetyöhön erikoistunut ammattilainen, jolla on mielen-terveys-, kriisi-, ja päihdetyön osaamista opintojen, lisäkoulutuksen ja työkokemuksen kautta.*" Olisikin mukava tietää loppuraportissa nimettömäksi jääneen psykiatrisen sairaanhoitajan henkilöllisyys, sillä tämä "*mielenterveystyöhön erikoistunut ammattilainen*" on tyystin vailla kokemuksen mukanaan tuomaa ammattitaitoa!

Ja ensihoidon väite kotimme siivottomasta kunnosta ja siitä, että puoliso ei ole halunnut ottaa kotiin apua vastaan on ensihoidon oma subjektiivinen käsitys siitä mille esimerkiksi olohuoneen, keittiön ja eteisen tulisi ulkoisesti näyttää! Ensihoidon väite on käsittämätön, sillä esimerkiksi omaishoidon vuoksi kotonamme jatkuvasti käyneet sosiaaliviranomaiset tai yksikään muu kotonamme käynyt ensihoitohenkilö ei koskaan väittänyt, ei edes havainnut mitään väitettyä. Kotimme "sisustus" ei tosin ole ollut koskaan muodikas, puhdistusaineilta tuoksuva avaran valkoinen ja puoli autio! Vaikka seinä-, lattia- ja katopinnat olivat vanhat, niin lattiat luututtiin tarvittaessa, niitä peittivät painepesurilla pihalla pesemäni suuret itämaiset villamatot, pyykki pestiin jatkuvasta, likaiset astiat päivittäin, makuuhuone ja sauna olivat puhtaat ja vuodevaatteet vaihdettiin 2–3 viikon välein. Ja koska Riitta halusi huoneisiin paljon sisustus- ja koriste-esineitä, viherkasveja oli jokaisella ikkunalaudalla, niin pölyjen pyyhkiminen tapahtui harvemmin! Emmekä omistaneet varsipölynimuria, mankelia tai tärkänneet koskaan tekstiilejämme, kuten pelastuslaitoksen ensihoitaja ilmeisesti olettaa! Rita ja Sade olivat tosin edellisenä kevää-

nä luvanneet tulla pesemään ikkunat, mutta lupaustaan he eivät koskaan pitäneet!

Ja koska siivosin, imuroin, lämmitin saunan, tein talvella lumityöt, ruuat hellalla ja uunissa, kävin kaupassa ja pesin pyykkit, niin mihin olisin muka tarvinnut muka ehdotettua kotiapua? Riittahan halusi itse kastella kukat ja keittää oman kahvinsa! Minä keitin omani sillä en juo suomalaista kahvia! Eihän minulle edes koskaan kukaan kehdannut tarjota kotiapua!

Yleislääketieteen pätevyyden omaava koulutusylilääkäri **Aino Joensuu** 25.10.2022 lääkärinlausunto kyvystä tehdä oikeustoimi, kertoo puolestaan Joensuun koulutuksen valuneen kuin vesi hanhen selästä, kun hän kynäilee muun muassa: "***Tutkittavalla on Huntingtonin tauti, joka aiheuttaa hänelle harha-ajatuksia ja vaikeuttaa puheen muodostamista. Tutkittava pystyy kuitenkin tauhallisessa tilanteessa luotettavasti ja selkeäsi ilmaisemaan oman mielipiteensä ja tahtonsaa***" Joensuu vakuuttaakin lausunnossaan, että puolisoni on kykenevä tekemään oikeustoimen, jota varten lausunto on pyydetty (tuolloin edunvaltuutetun määräämistä varten) ja hän ymmärtää kyseisen oikeustoimen merkityksen ja seuraukset!

Koulutusylilääkäri ei käsitä mikä ero on yksittäisellä harha-ajatuksella ja harhojen vallassa elämisellä! Niinpä hän kuvittelee, että harhat (kuten kesähuvila Janakkalassa), joissa Riitta elää, ovat aivan normaalia jokapäiväistä todellisuutta ja taas yksittäiset harhat, kuten esimerkiksi potilaan kuulo- tai näköharhat ovat vain harmittomia yksittäistapauksia. **Joensuun koulutus ei koskaan ole yltänytkään tasolle, jossa käsiteltäisiin harhojen vallassa elämistä, koska hän itsekin näyttää elävän harhakuvitelmiensa vankina!**

Saatat viisastella, miksi en valittanut käräjäoikeuden aivoeroon määrittämispäätöksestä? Kysyn mitä se oli muka hyödyttänyt? Oletko ihan tosissasi? Käräjäoikeudentuomari kirjoitti päätöksessään 21.12.2023: ***Koska Riitta Heimosen toimintakelpoisuutta ei ole rajattu ei ole rajoitettu, hänellä on oikeus itse päättää avioliitostaan ja avioerosaan!*** Voi hyvät hyssykät! Missä kansalaiselle ylipäättään kerrotaan mahdollisuudesta toimintakelpoisuuden rajaamiseen?

Digi- ja väestötietovirasto kertoo sivuillaan ensinnäkin, että: "*Edunvalvontavaltuutuksen avulla voit varautua tilanteisiin, joissa tarvit-*

*set apua omien asioidesi hoitamiseen esimerkiksi sairastumisen tai vammautumisen takia". Mutta sivulla ei kerrota lainkaan mahdollisuudesta henkilön toimintakelpoisuuden rajaukseen! Eikä julkisessa keskustelussa edunvalvontavaltuutuksesta koskaan myöskään vi-
lahda toimintakelpoisuuden rajoittaminen! Saati, että keskusteluissa-
ni edunvalvontavaltuuksia käsittelevän henkilön (**Linda Seida**) kans-
sa, tämä ottaisi esille edes vahingossa tarpeen toimintakelpoisuuden
rajaamiseen!*

Digi- ja väestötietovirasto sivuilta löytyy sittenkin sivun "*Aikuisen edunvalvonta*" laidalta alaotsikko "*Päämiehen toimintakelpoisuuden rajoittaminen*": ***Henkilön toimintakelpoisuutta voidaan rajoittaa lähinnä silloin, kun hän sairaudestaan johtuen pyrkii aktiivisesti ja vastoin etujaan vahingoittamaan taloudellista asemaansa, esimerkik-
si lahjoittamalla omaisuuttaan tai ottamalla velkaa.***

Huomaa, että Digi- ja väestötietovirasto sivu tähdentää, että toimin-
takelpoisuuden rajauksen koskevan vain, kun henkilö *pyrkii vahin-
goittamaan taloudellista asemaansa! Virkailijat eivät ylimaallises-
sa viisaudessaan osaa edes kuvitella tilannetta, jossa henkilö pyr-
kii vahingoittamaan omia etujaan yleensä!* Sivusto *Laki24* täs-
mentääkin ([laki24.fi/edunvalvonta-ja-toimintakelpoisuuden-rajoitta-
minen/](http://laki24.fi/edunvalvonta-ja-toimintakelpoisuuden-rajoittaminen/)): ***Henkilön toimintakelpoisuuden rajoittamisen edellytykse-
nä tulee olla, että asianomainen henkilö on itse kykenemätön huoleh-
timaan taloudellisista asioistaan ja että hänen varallisuusasemansa,
toimeentulonsa tai muut etunsa vaarantuvat tästä syystä.***

Toisin sanoen **Digi- ja väestötietovirasto määrätessään vajaan-
kuukautta aiemmin 17.11.2023 vaimolleni edunvalvojan, ei yli-
maallisessa viisaudessaan tietenkään käsittänyt, että vaimoni
”muut edut (eli koko elämä) olivat vaarassa”** hänen henkisen ma-
nipulointinsa, perättömän ilmiannon, valheellisiin väittämiin pe-
rustuvien diagnoosien ja niistä johtuvan hoidon laiminlyönnin,
suoranaisen heitteillejätön vuoksi!

Ja lapsistamme Larre ja Jenni suuttuivat minulle, ilmoittaen: *Älä kiu-
saa mammaa vastustamalla avioeroa!* Mutta he eivät olleetkaan tie-
toisia Riittaan kohdistuneen aivopesun ja epäinhimillisen kohtelun
yksityiskohdista! Emme nimittäin koskaan Riitan kanssa tehneet nu-

meroa lapsillemme, saati elämöineet julkisesti, osaksemme tulleesta "ystävällisestä" kohtelusta!

Sen sijaan kaksi muuta lapsistamme, Rita ja Ville nauttivat tapahtuneesta varmasti suunnattomasti, itkeä vollottihan paskakasa isä Mojo vieressään kuin haavoitettu eläin öisin tuntikausia ikäväänsä Olki-
maantien pellolla!

Joka tapauksessa avioero katkaisi viimeisen oljenkorren, päätti mahdollisuuteni pelastaa hauraan naisen mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään viimeisinä elinvuosinaan! Avioero-oikeudenkäynnissä 12.12.2023 en nähnyt lainkaan Riitta, koska hän istui tyttärensä kanssa sermin takana. Mutta yli 46 vuotta Riitan kanssa yhdessä eläneenä oli helppo havaita, että tuolta ei enää ole paluuta!

KUOLEMANTUOTTAMUKSELLINEN HEITTEILLEJÄTTÖ

Puolisoni henkisen pahoinpitelyn (manipulointi), perättömän eli väärän ilmiannon, väärän hoidon, hoidon laiminlyönnin, ammattitaidottomuuden (neuropsykiatriin, ei edes neurologiin tai pelkkään psykiatriin ei oltu koskaan yhteydessä, toista mieltä oleva hoitohenkilökunta sivuutettiin (ammattihenkilö Venla Laitinen, erikoislääkäri Anne Karila, erikoislääkäri Anett Szigili ja neuropsykiatri Risto Vataja), mututuntumalla tehdyt diagnoosit perustuivat kuulopuheisiin, terapia laiminlyötiin ja harvinaista tautia, jota kukaan ei tuntenut, hoidettiin pelkillä pillereillä ja liikumisen rajoittamiseen lukoilla), välinpitämättömyyden tai täydellisen ajattelukyvyttömyyden (muun muassa Aluehallinto, -Digi- ja väestötietovirasto, Itä-Uudenmaan käräjäoikeus, Itä-Uudenmaan poliisi sekä eduskunnan oikeusasiamies) seurauksena oli kuolemantuottamuksellinen heitteillejättö. Vai olisiko vaimoni Riitan kohtelu muka tapahtunut vahingossa?

Hoitohenkilökunta, lääkärit tai hoitajat, eikä kukaan lapsistammekaan kertaakaan yrittänyt Riitan viimeisten 27 elinkuukauden aikana keskustelemalla tai minkäänlaisella muullakaan terapialla poistaa Riitan harhoja lukuun ottamatta noin tunnin kestänyttä käyntiäni Hyvinkään sairaalan B 3 osastolla 10.8.2022.

Miksi hyväsydäminen ja äitinsä parasta ajatteleva tytär ei koskaan esimerkiksi pyytänyt lausuntoa neuropsykiatri Risto Vatajalta (nykyisin neuropsykiatrian poliklinikka HKI), joka Huntingtonin taudin aikoihin Riitalta löysikin? Lähetin Vatajalle 23.8.2022 sähköpostin Riitan hoidosta ja Vataja vastasi: *kyllä kaikki lähtee hoitavasta lääkäristä. Tarkoitus oli, että jos siellä koetaan, että tilanne on hankala neuropsykiatrisella tavalla, jos toivotaan meiltä konsultaatiota tai muuta apua niin meihin (minuun tai Johan Ahtiin) voi olla yhteydessä. Mutta ohi hoitovastuussa olevan lääkärin emme voi toimia.*

Kaikki ulkopuoliset asiantuntijat ja ammattilaiset, lapsemme Rita ja Ville mukaan lukien, edes auttoivat vaimoni vajoamista yhä syvemmälle harhojen hetteikköön levittämällä loputtomiin perätöntä valetta muka suorittamastani puolisoni pahoinpitelystäni! Kuinka paljon helpompaa olisikaan ollut toimia heti alusta alkaen niin kuin kotipihamme koivussa vuonna 2015 laulaneen pikkulinnin tapauksessa? Sillä **vain kolmella puolisolteni esitetyllä kysymyksellä terveydenhuollon oikea ammattilainen olisi selvittänyt Riitan harhaisuuden, todellisuuden ja harhojen välisen eron! "Miksi Kari pahoinpitelee sinua, "Mitä toivot ja haluat" ja "Miksi haluat kuolla"?**

Ja jos ei uskalla itse kysyä mahdollisesti terveenä pitämältään harhaiselta ihmiseltä tämän haluista ja toiveista, niin ainahan lapsistamme ainakin Jenni olisi osannut ketoa äitinsä hoitokodissa luona käyntiensä perusteella puolisoni harhakuvitelmista. Sen sijaan lapsistamme Rita ja Ville eivät varmaan olisi halunneet kertoa äitiään riivavien harhojen sisällöstä, sillä esimerkiksi Janakkalan kesähuvilaharhan paljastuminen, olisi saanut heidän valheelliset väitteensä väkivaltaisuudestani todella naurettaviksi!

Entä miksi lähes 9-vuotta vaimonsa omaishoitajana olleelta puolisolta ei kysytty ammattinsa osaavien lääkäreiden taholta kertaakaan millaiset harhat olivat vuosien aikana Riitta riivanneet ja kuinka niistä harhoista oli aiemmin päästy irti – voitettu? Rita jopa esti minua lähestymästä Riitta kieltämällä minua avioerokäynnin istunnon yhteydessä viemästä enää Riitan hoitokodin henkilökunnalle Riitalle toimitettavia kukkia, suklaata ja leivoksia. Nyt Rita ja Ville ovat jopa kieltäneet minua tulemasta hautajaisiin.

En oikein jaksa ymmärtää, kuinka vaimoni Riitan henkiseen pahoinpitelyyn ja kuolemaan johtaneeseen heitteille jättöön sekä Kari Heimosen epäinhimilliseen kohteluun (tosiasioiden vääristely, valehtelu ja väitteet väkivaltaisuudesta, joilla välitön vaikutus puolisoni kohteluun) osallistuneet henkilöt, muun muassa lihavoidulla tekstilä nimetyt lääkärit *Jyrki Lilleberg, Mervi Haapala, Tuuli Tuohino, Ilkka Kokko, Lauri Koskela, Katri Makkonen, Terhi Martikainen, Susanna Laaksonen, Aino Joensuu, Markku Saksa, Juha Valli, Viacheslav Terevnikov, Annika Thomson* Hyvinkään sairaalan sisätautiosaston 2 B **2 nuorta mieslääkäreä 8.8.2022**, sairaanhoitaja *Ma-*

rita Törn ja psykiatrinen sairaanhoitaja 8.8.2022, sosiaalivirkailija *Heidi Mäkelä*, poliisit *Jarno Linnavirta, Jan Eklund, Reeti Ranta-koivu, Olavi Merihaara*, Digi- ja väestötietovirastosta henkikirjoittaja *Alpo Hyvönen* sekä asiantuntijat *Susanna Äikäs, Linda Seida*, kärjätuomarit *Annika Pelliniemi, Marjo Ikäheimonen*, sekä Kari Heimosen 6.2.2018 kardiologian poliklinikalla pahoinpidellyt vartija *Marko Laulainen* Hyvinkään sairaalan sisätautiosastolla B 2 minua **13.8.2022 ja 23.8.2022 väkivallalla uhanneet 2 vartijaa**) pystyvät nukkumaan levollisin mielin tai pesemään kasvojansa vaimoni veren tahraamilla käsillään! Vaimoltani ei voi enää pyytää anteeksi ja minä en mitään anteeksipyyntöjä tai voimien tai jaksamisen toivotuksia kaipaa! Näillä henkilöillä ei varmaankaan ole lainkaan omaatuntoa - he eivät varmasti osaa pyytää anteeksi edes itseltään!

Ja ei kai se, että mainitsen puolisoni epäinhimilliseen kohteluun osallistuneiden henkilöiden nimet lihavoituna, voi suinkaan tarkoittaa, että rikkoisin muka heidän yksityisyyttään! Yleisenä tapanahan on, että asianomaisen nimeä ei annettaisi julkisuuteen asian arkaluontoisuuden takia! Eli ihminen saa tehdä mitä mieleen juolahtaa, kunhan saa tehdä sen salassa ja nimettömänä!

Kävin katsomassa 7.1.2025 tapahtumapaikkaa Tampereella. Koko Koukkuniemen vanhainkoti oli ilmapiiriltään järkyttävä ja ainakin vaativan hoidon osasto, jonne Riitta oli vangittu, muistutti enemmän avovankilaa, kuin esimerkiksi Riitan aiempaa laitoshoitopaikkaa Vaahterakotia Järvenpäässä. Osastolla tapaamani henkilökunta oli epäystävällistä ja työkeää ("*emme kommentoi - poistuisitko*") – ei ole ollenkaan ihme, että Riitta mieluummin yritti paeta osastolta kuin alistua laitoksella vallitsevaan henkisen kidutuksen ilmapiiriin, lukituun selliin - "lukkoterapiaan"!

Ja käydessäni samana päivänä Sorin poliisiasemalla päivystyksessä palvellut naishenkilökin kertoi Koukkuniemen vanhainkodin kyseenlaisesta "maineesta"... että sitä rataa... Ja tyttärempä päivittely (Yle 3.1.2025) "*Vanhus on tyttären mukaan sairas ja saattaa nähdä esimerkiksi harhoja. Lisäksi hän on kertonut tyttärelleen haluavansa pois vanhainkodista*" tuo pikemminkin mieleen yrityksen pestä krokotiilin kyynelten valuessa äidin veren värjäämät kädet! Rita varmaan osaa myös kertoa muille läheisille miksi Riitta halusi paeta ja minne?

Katsomaan Janakkalan kesähuvilaako? Vai eikö Rita muka keskustellut lainkaan äitinsä kanssa?

Tampereen poliisi (rikosylikonstaapeli Vesa Mäkinen) on nyt aloittanut Ritan rikosilmoituksen pohjalta selvittämään, kuinka oli mahdollista, että hauras, hyvin hoikka ja ruumiinvoimiltaan fyysisesti erittäin heikko vaimoni Riitta pystyi pakenemaa lukitun huoneen ammatitaitoisesti ”verkotetusta” ikkunasta. Ehkä poliisi selvittää myös kertoiko tyttäreemme Riitan aiemmasta/aiemmista karkausyrityksistä Järvenpään Vaahterakodista ja halustaan kuolla tai miten Koukkuniemen vanhainkodin vaativan osaston henkilökunta oli pakoyrityksiin varautunut? Vai salasiko tyttäreemme Rita kokonaan nämä ”Riitan aiemmat pakoyritykset”, ”*vaativan hoidon tarpeen*”, *jatkuvan valvonnan tarpeen ja halun kuolla*” Koukkuniemen vaativan osaston henkilökunnalta? Vai onko ”*jatkuvan valvonnan tarve*” sama asia kuin lukot?

Joka tapauksessa poliisin näiden yksityiskohtien parissa nyplääminen on totuuden peittelyä, taustalla lymyävän totuuden hämärtämistä – seurausten suossa rämpimistä, sillä rikosylikonstaapeli Mäkinen kirjoitti lähettämässään sähköpostissa, että ”*Tampereen poliisilaitos tutkii vain nämä viimeisten aikojen asiat*”! Tutkinnan rajaaminen yksittäisten hallinnollisten alueiden sisäisiksi lienee yleinen tutkintatapa Suomessa?

Tehtyäni Riitan kuoleman jälkeen uuden rikosilmoituksen vaimoni kohtelusta sain yhtä pöyristyttävän kommentin Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen rikoskonstaapeli Matti Kolulta, joka luettuaan ilmoitukseni ilmeisesti vain päällisin puolin kirjoitti sähköpostissaan: ”*Hoito-virhe ei tarkoita automaattisesti rikosvastuuta. Rikosvastuu voi tulla kysymykseen vain, jos epäiltynä olevan lääkärin tai hoitajan toiminta poikkeaa olennaisesti siitä, mitä vastaavan ammattitaidon omaava ammattihenkilö olisi tilanteessa tehnyt*”.

Voi hyvä helvetti mitä sian paskaa!

Ajattelen - rikoskonstaapeli Kolun mukaan rikosvastuu tulee kysymykseen vain jos ammattitaidottoman lääkärin tai hoitajan toiminta poikkeaa olennaisesti vastaavan ammattitaidottomuuden omaavan henkilön toiminnasta!

Lääkäriliiton mukaan (www.laakariliitto.fi/laakaran-etiikka/potilas-laakarisuhde/potilasvahingot-hoitohaitat-ja-hoitovirheet/): ***Hoito-
virheellä tarkoitetaan yhden tai useamman hoitohenkilökuntaan
kuuluvan ammattihenkilön selvästi virheellistä menettelyä. Hoi-
tovirheeksi voidaan kutsua menettelyä, jonka perusteella terveyden-
huoltoa valvovat viranomaiset tai asiaa käsittelevät tuomioistuimet
saattaisivat määrätä ammattihenkilölle jonkin seuraamuksen.***

Viime kädessä lääkärit päättävät potilaan hoidosta, tämän elämästä ja kuolemasta! He ovat jumalan maanpäälisiä sijaisia. Ja tämä sijaishallitsijan aseman myötä huomattavan suuri osa lääkäreistä tietysti käyttäytyy jumalan tavoin. He eivät ole saaneet päiväkään ihmissuhde- tai johtamiskoulutusta ja se näkyy. Heidän, kuten heidän jumalansakin tiet ovat tutkimattomat. He kantavat syvällä sisimmässään kristillistä käyttäytymismallia - "*minä olen, kuka olen*". Lääkärit ovat aina oikeassa ja tekojaan he eivät, kuten heidän Herransa, koskaan selitä. Ja jos he tekevät virheen, he eivät koskaan myöskään ota vastuuta, he eivät yksinkertaisesti osaa pyytää anteeksi! Tai sitten lääkärit vaikeenevat! Eikä lääkäriä juuri koskaan rangaista, ei edes kuoleman tuotamuksesta. Lähes poikkeuksetta lääkäri selviää vakavistakin teoistaan pelkällä huomautuksella, ellei hän ole repinyt potilasta palasiksi! Sitä paitsi suurin osa hoitajista pitää suunsa kiinni ja pelkää heitä! Potilaalla sen sijaan ei ole oikeutta ainakaan esittää omia mielipiteitä, saati kyseenalaistaa lääkärien päätöksiä tai toimenpiteitä! Älä arvostele lääkärin toimintaa, niin ehkä sinun mahdollisesti käy hyvin! Ole nöyrä ja vaikene, tyydy vain siihen mitä on! Ja älä ainakaan yrittä korottaa ääntäsi lääkärin tai poliisin jankuttaessa puuta heinää, se kertoo kuulemma aggressiivisuudesta!

Kuvaavaa on, että kun maatessani jalkaleikkauksen jälkeen kirurgian vuodeosastolla syyskuussa 2023, kierroksella ollut lääkäri tuohtui silminnähden huomautettuani häntä ja useaa muuta minua hoitanutta lääkäriä (ehkä Heli Kavola tai Aliisa Korkiamäki) hoitovirheistä, niin lääkärin poistuttua yksi aiemmin paikalla olleista sairaanhoitajista palasi luokseni huoneeseen ja moitti: "*Kuinka kehtaat puhua noin lääkärille*"? Hetken päästä huoneeseeni tuli toinen sairaanhoitaja ja totesi minulle: "*On se hyvä, että joku uskaltaa sanoa lääkärille suorat*

sanat"! Tuo sairaanhoitaja hymyilikin tuon jälkeen minulle aina kun näimme niiden muutaman päivän aikana, jotka jouduin vuodeosastolla vielä majoilemaan!

Varsinkin julkisessa terveydenhuollossa henkinen väkivalta on rakenteellista. Hyvinvointialueiden, niin sairaaloiden kuin terveystieteidenkin järjestelmä on auktoritaarinen hierarkia! Hoitovirheet ja potilasvahingot ovat yleisempiä kuin tieliikenneonnettomuudet (***Hoitovirhe tappaa Suomessa useammin kuin liikenne, IS 25.4.2018***) ja suurin osa niistä jää piiloon, koska useat lääkäriä pelkäävät potilaat vaikenevat, joko yhteiskunnassa vallitsevan lääkäreitä "ihmeiden tekijänä kunnioittavan" asenteen, nöyryyttä hyveenä pitävän ja osaan sa tyytymisen lamauttavan ilmapiirin tai pelkän uusavuttomuuden vuoksi. Lääkäriliitto paljastaakin sivuillaan (www.laakariliitto.fi/laakarin-etiikka/potilas-laakarisuhde/potilasvahingot-hoitohaitat-ja-hoitovirheet/): ***Valviraan ja aluehallintovirastoihin menneistä kanteista valtaosa ei ole selvitysten jälkeen johtanut mihinkään toimenpiteisiin lääkäreitä kohtaan. Huomattavassa osassa kantelutapauksista on ollut kyse terveydenhuollon ammattihenkilön käyttäytymisestä potilasta kohtaan.*** Tämänkin takia on syytä korostaa, että lääkärin ja potilaan väliset erimielisyydet tulisi pyrkiä käsittelemään heti hoitotilanteessa vahingon jälkeen yhteisymmärrykseen pyrkien. Yle puolestaan uutisoi 14.10.2023: ***"Potilasvahinkojen ja hoitohaittojen korjaamiseen kuluu yli kymmenesosa sairaanhoidon rahoista, vaikka jopa puolet ongelmista voitaisiin välttää. Selvitysten mukaan noin 13 prosenttia sairaanhoidon kustannuksista ohjautuu tähän työhön. Inhimilliselle kärsimykselle taas ei hintalappua edes ole."***

Pidät varmaan väitettäni hyvinvointialueiden valtaosan esimiesasemassa ja osastoilla työskentelevien lääkäreiden keskuudessa esiintyvistä rakenteellisesta väkivallasta pelkkänä harhaisen mielikuvituksen tuotteena. Luuletko sinisilmäisesti todella, että olen ainoa, joka ei vaikene? Ilta Sanomat kertoo 1.2.2025 artikkelissaan ***"Sairaanhoitaja Hilka jäi työttömäksi – En koskaan voinut kuvitella": "Terveys- ja sairaanhoito on mätäpaise – niin huonosti johdettu, niin huonosti organisoitu. Heitämme rahaa hukkaan aivan mielettömiä määriä."***

RAKENTEELLINEN VÄKIVALTA OSA I KARDIOLOGIAN POLIKLINIKKA 6.2.2018

Yleensä ajatellaan, että henkinen väkivalta ei ole niin vaarallista kuin ruumiillinen, mutta väite on pelkkä luuloharha. Vaikka fyysisen väkivallan seurauksena voi kuolla, niin sen seurauksena voi myös vammautua loppuiäksi! Aivan samoin psyykkisen väkivallan seurauksena henkilö voi masentua, mutta aivan yhtä hyvin hänen mielenterveytensä saattaa ikävimmässä tapauksessa jopa romahtaa ja johtaa - kuolemaan! ja edellen lihavin niiden henkilöiden nimet, jotka toimivat virheellisesti):

Tein tutkintailmoituksen (5560/R/6451/18) Hyvinkään poliisiasemalla 6.2.2018 noin kello 9.30 heti Hyvinkään sairaalaan Kardiologia poliklinikalla tapahtuneen pahoinpitelyni jälkeen! Alla on kaksi päivää myöhemmin potilasvahinkolautakunnalle 8.2.2018 tapahtumista laatimani laajempi kirjelmä (tosin sekin on lyhennelmä), sillä esitutkinta ilmoitusta jättäessäni olin vielä tapahtuneen aiheuttamassa shokissa!

*Minulla oli aika kardiologian poliklinikalla 6.2.2018 kello 8.45. Saa-vuttuani kardiologian poliklinikalle minut ohjattiin huoneeseen, jossa hoitajan lisäksi oli aiemmin lääkärinlausunnosta vammaispuhelin taksikorttia varten kieltäytynyt **Markku Saksa**. En aluksi tuntenut miestä, sillä oli ilmoittanut puhelinkeskustelussa marraskuussa 2017 kardiologi Helena Kerviselle, että en halua olla missään tekemisissä enää tämän miehen kanssa. Ja kun kysyin nyt, onko mies sama, joka kieltäytyi lausuntoa kirjoittamasta, hän ensin kielsi olevansa sama mies. Uudistettuani kysymyksen hän vastasi nyt kierrellä ehkä jostain joskus kirjoittaneensa ja kun vielä uudistin kysymykseni, hän sanoi kirjoittaneensa pyytämäni lausunnon, vaikka tivasin kyseistä lausuntoa kirjallisella muistutuksella 25.8.2017.*

Saksa kyllä kirjoitti 29.6.2017 lausunnon, jossa totesi sairauteni tilan, mutta ei kirjoittanut lausuntoa, joka kertoisi miten sairaus vaikeuttaa jokapäiväistä elämääni ja kuinka voin sairauden kanssa kantaa kaupakassit kotiin, sillä olen vielä pahemmin sairaan (Huntingtonin-tauti) vaimoni omaishoitaja. Hänelle se ei kuulemma (puhelinkeskuste-

lussa) kuitenkin kuulu (hän ei kuulemma voinut olla paikalla näkemässä, kun kannan roskapussia tai kauppakassia).

Ryhdyin nyt tivaamaan miksi hän valehtelee, Saksa toisti kuin automaatti, että kyllä hän on kirjoittanut ja vaati minua menemään vuoteelle tutkimuksia varten. Sanoin, että en mene vaan haluan paikalle joko hänen esimiehensä tai jonkun kollegan, jonka kanssa voidaan selvittää miten vaimoni saa ruokaa, eli kuka pystyy lausunnon kirjoittamaan. Saksan tiuskimisen ja valehtelun aina vaan jatkuessa korotin varmasti ääneni (kukapa ei moisesta valehtelusta tuohtuisi), sillä tuollainen krooninen jankuttava valehtelu on ärsyttävää. Saksa ei kuitenkaan kutsunut esimiestään, eikä kollegaansa paikalle, vaan kävi minuun käsiksi (molempiin käsivarsiini) molemmiin käsin yrittäen ilmeisesti heittää minut ulos huoneesta. Huomattuaan etten hänen voimillaan liiku minnekään, hän livahti kuin rotta ohitseni odotusaulaan. Missään vaiheessa en käynyt mieheen käsiksi tai uhannut häntä millään eleillä, ainoastaan korotin ääneni, koska hän vain valehteli ja valehteli ja vielä yritti käskyttää minua vuoteelle tutkimuksia varten. Tuossa tuokiossa paikalle tulikin vartija, jolloin astuin ovelle ja hän tiedusteli minulta mitä on tapahtunut. Kerroin vartijalle, että haluan paikalle Saksan esimiehen ja kollegan selvittämään kuka kirjoittaa tarvitsemani lääkärinlausunnon ja miksi Saksa valehtelee. Vartija yritti tuolloin tarttua käsivarteeni, mutta ei käskenyt poistua. Väistin hiukan ja sanoin vartija Marko Laulaiselle, että hänellä ei ole mitään oikeutta koskea minuun. Silloin väkivalta pääsi irti.

Vartija raahasi minut vasemmasta kädestä riuhtoen useiden sivustakatselijoiden (odotusaulassa ainakin 10 henkilöä ja käyttävällä ilmoittautumishuoneessa ainakin 2 henkilöä) nähden noin 20–25 metriä käytävän päähän, jossa hän käydessäni polvillaan selkäni päälle potkaisi minua vasempaan sydänalaa ja vasen poskipääni sai iskun jostakin – en tiedä mistä? Jossain vaiheessa huusin vartijalle, että olen invalidi, mutta se vaikutti häneen vain ylyttävästi. Päälleni polvilleen pudottaudutaan, hänen oikean polvensa iskeytyi vasemman pakarän yläpuolella lantion korkeudella ja ollessaan selkäni päällä polvillaan hän piti vapaasta vasemmasta, selkäni takana olevasta, kädestäni kiinni vääntäen sitä. Sitten vartija huusi, että minun oli ojennettava myös oikea käteni selkäni taakse, mutta se oli sula mahdotto-

muus, koska hän itse oli polvillaan koko painollaan selkäni päällä ja oikea käteni oli allani.

Koska en saanut kättäni selkäni taakse, vartija riuhtoi käden altani vääntäen väkisin sen selkäni taakse, niin että olkapäässä rusahti ja päässäni pimeni hetkellisesti. Myös kyynärvarsi ja ranne vääntyivät ja ranteessa, josta vartija piti vääntäessään kiinni, tuli punertava ensiavun vastaanotossa kuvattu nirhautuma.

Satuaan käteni lopulta selkäni taakse, vartija väänsi niitä hetken ja kysyi sitten, poistunko raudoissa niin, että poliisit hakevat minut vain lähdenkö vapaaehtoisesti? Kun sain puoli pökerryksissä ja sokissa puserrettua huuliltani että: ”enhän minä ole missään vaiheessa kieltäytynyt lähtemästä, vaan lähden mielelläni, jos vain pääsen eroon kaltaisestasi kusipäästä”, vartija ikään kuin säpsähti. Hän ilmeisesti tajusi nyt, etten missään vaiheessa ollut kieltäytynyt lähtemästä – sitähän ei oltu edes kertaakaan kysytty ja että en ollut tehnyt lainkaan minkäänlaista vastarintaa. Vartija nosti minut ylös ja vei vasemmas- ta olkapäästä ja käsivarresta tukien, kantaen päällystakkiani minut takapihalle noin 10 metriä ja päästi irti. Sydämen vajaatoiminnan ja shokin vuoksi en pysynyt pystyssä vaan 7,5 vuotta aiemmin lääkäri- en Meilahden sairaalassa tekemän hoitovirheen (aivoinfarkti) aiheut- taman tasapainoistini vaurioitumisen (kiertohuimaus) seurauksena lähdin kiertymään oikealle ja sitä kautta t-paitasillani umpihankeen. Vartija vain ilkkui: ”hyvin näytelty, hyvin näytelty”.

Sain vartijalta päällystakkini ja sain tokaistua vartijalle: ”Olet nyt varmaan ylpeä itsestäsi, pieni mies, joka ei päässyt pienuutensa vuoksi poliisikouluun” (koska viereen ajoi Skoda henkilöauto, enkä enää pelännyt, että tuo sadisti hakkaa vielä minut). Kompuroin edelleen so- kissa ja ylävartaloltani läpimärkinä autolleni noin 30–40 metriä ja hiukan rauhoitettuani ajoin Hyvinkään poliisiasemalle tekemään ri- kosilmoituksen.

*Lääkäri Saksa joka tiesi minun olevan sydäninvalidin, näki ainakin pahoinpitelyn lähtötilanteen ensimmäiset 5 metriä raahausta käytä- vällä. Silti hän ei puuttunut millään lailla invalidin pahoinpitelyyn. Ja aiemman muistutuksen (25.8.2017) perusteella tiedän, että Saksa ja muistutukseeni tuolloin vastannut ylilääkäri **Jyrki Lilleberg** oli- vat molemmat tietoisia tapahtuneesta (lausunnosta kieltäytymisestä) ja ilmeisesti he myös olivat keskenään sopineet, että minulle ei tar-*

vitse pyytämäni lausuntoa kirjoittaa. Näin ollen Saksan krooninen valehtelu saa selityksen, koska hän seisoi Lillebergin kanssa sopimansa takana. Tämä seikka tekee Lillebergistä jäävin käsittelemään muistutustani ja osasyyllisen pahoinpitelyyni. Eihän lausunnosta kieläytyminen diagnoosin pohjalta kuulu lainkaan lääkärin toimialaan edes vetoamalla objektiiviseen tilanteeseen (objektiivinen tilannehan voi olla lääkärin päänsärky). Vielä vähemmän lääkärin toimialaan kuuluu toistuvasti valehdella, että hän on kirjoittanut, vaikka ei olekaan kirjoittanut. Vai mitä varten ne lääkärit ovat olemassa? Pitäisikö roska-auton kuskin kirjoittaa kunnan vammaispalvelulle todistus, etten pysty sydämeni vajaatoiminnan vuoksi kantamaan kauppakasseja kuin 10 metriä ja en pysty siksi hankkimaan ruokaa vielä vakavammin sairaalle vaimolleni?

Sitä paitsi Lillebergin kannattaisi kiinnittyttää ainakin kardiologian poliklinikalle kuvallisia inva-kylttejä, joissa varoitetaan potilasta huomauttamasta varsinkaan kovaäänisesti lääkärille tämän toistuvasta valehtelusta, muutoin hoidon sijasta hänet pahoinpidellään. Kuvaan voisi laittaa vartijan vetämästä potilasta, kuin lattialuuttua, pitkin kardiologian poliklinikan käytävää.

Kävin Hyvinkään sairaalan ensiavussa (potilaskertomus lääkäri Liisa-Maria Karjalainen) poliisiasemalle tehdyn rikosilmoituksen jälkeen, jossa lääkäri tutki ruhjeeni, puhallutti ja kuvautti minut sekä kävin röntgenissä mahdollisten murtumien vuoksi. Lisäksi **lääkäri epäili mielenterveyttäni**, koska saavuttuani ensiapu poliklinikan aulaan, samainen vartija istui aulan vartijakopissa ja näki minut välittömästi, kun tulin sisään. Vartija ei tehnyt ensimmäiseen puoleen tuntiin suhteeni elettäkään odottaessani ensihoitajalle ja sitten sihteerille pääsyä, mutta päästyäni varsinaiseen ensiavun odotustilaan ja mentyäni sairaanhoitajien luokse tiedustelemaan vastaanotolle pääsyä (olihan sairas vaimoni ollut jo useita tunteja yksin kotona), niin vartija tuli nenäni eteen ja kysyi: muistathan varmaan minut? Pyysin vartijaa poistumaan, mutta hän pysyi kuin iilimato vieressäni. Hänen hengityksensä haisi pahalle, haistoin sen, koska hän seisoi ylimielisen näköisenä vajaan puolen metrin päässä kasvoistani. Poistuin heti odotustilaan, kun sain tietää arvioidun vastaanottoajan, mutta vartija jäi levittämään kansliaan tietoja ”aggressiivisesta hulluudesta-

ni” sairaanhoitajille ja sitä myöten myös lääkärille, muutenhan lääkäri ei heti ensimmäiseksi olisi vastaanotolle päästyäni epäillyt mielen terveyttäni. Minulle jäi vaikutelma, että **vartija yritti pelotella minua ja estää tutkinnan.**

Illalla kotiin päästyäni aloin toipua sokista, lepäsin ja menin lopulta saunaan yli tunniksi. Kehoni saamat iskut alkoivat toden teolla jomottaa ja hieroin kaikki kipeät paikat vahvimmallalla Tiikeri-balsamilla. Ilta-uutisten aikaan aloin tuntea sydämalassa voimakasta kipua ja kardiologi Kervisen aiemman neuvon mukaan otin verenpainemittarin esille. Verenpainen oli ensi mittauksella 118/48 ja sydämenlyönnit 117. Koska minulla on tahdistin, sydämen lyöntien pitäisi olla 70 lyönnin hujakoilla. Mittasin kohta uudestaan ja nyt lyönnit olivat 97. Päätin ajaa Hyvinkäälle päivystykseen uudestaan koska epäilin itse lievää sydäninfarktia.

Hyvinkäälle päästyäni vähän ennen kello 22 pääsin nopeasti sisälle (tullessa pulssi 87) ja makuuasentoon. Sairaanhoitaja **Jenni Grönlund** otti sydänfilmin (pulssi 82) ja verikokeen jälkeen minut siirrettiin vuodepaikalle ja kytkettiin seurantalaitteeseen. Näin itse seurantalaitteen monitorin koko ajan ja näin miten pulssi laski pikkuhiljaa ”normaaliksi”. Tunnin kuluttua tulivat verikokeen tulokset ja koska arvot, jotka kielivät mahdollisesta sydäninfarktista olivat vain lievästi koholla, ilmoitin lähteväni kotiin, koska kotona odotti vaikeasti vammainen vaimoni, joka oli päivällä ollut todellisessa sokissa. Hoitaja ei ymmärtänyt tilannetta lainkaan, vaikka yritin selittää ja lopulta ehdotin hänelle, että hän menee tilalleni kotiin vaimoni luokse tai sitten tule huomenna jatkotutkimuksiin. Tästä hoitaja sai jankutukseensa vain lisää kierroksia ja alkoi uhkailla: jos lähdet, me emme voi hoitaa sinua enää. Yritin korottamalla hiukan ääntäni saada hänet kuulemaan puheeni jankutuksensa läpi ja saada hänet tajumaan realiteetit; sokkitilassa oleva vakavasti sairas vaimo yksin kotona ja tasapainottunut tilani, mutta se ei mennyt lainkaan perille – oliko kuin olisi puhunut tyhjiille seinille, vaan hoitaja uhkasi kutsua vartijan? Siis vartija paikalle rauhoittamaan potilasta, jota uhkailaan hoidon lopettamisella ja jolle jankutetaan kuin mielenvikaiselle? Lähdin äkkiä hullujenhuoneelta vaikuttavasta sairaalasta allekirjoitettuani omavastuu paperin, etten vaan joutuisi uudestaan vartijan pahoinpitelemäksi.

Ylilääkäri Lillebergin kannattaisi lisätä ensiapuosaston inva-kyltteihin myös tekstin: Varokaa väittämästä vastaan, varsinkaan kovaäänisesti, lääkärille tai sairaanhoitajalle, vaikka tämä ei kuuntelisi sinua ja uhkailisi sinua, muutoin hoidon sijasta sinut pahoinpidellään. Tai: Varo kyselemästä edes asiasta, sillä muutoin vartija tulee uhkailemaan sinua.

Samoin voisi henkilökuntaa tulevaisuudessa koulutettaessa tähdentää, että potilasta ei saa kuunnella, häntä pitää kohdella töykeästi, hänelle voi valehdella ja häntä voi uhkailla, kuten tapaamieni lääkäri Saksan ja sairaanhoitaja Grönlundin esimerkki osoittaa – kyllä ne potilaat näin saadaan kuriin.

Olen nyt tajunnut, että Grönlundin uhkaileva ja toista kuulematon/ymmärtämätön käytös, yritys hallita potilasta on – sadismia. Ja että Saksan käytös, jolla hän päätti olla puuttumatta invalidin pahoinpitelyyn, toisen tuskasta nauttiminen on - masokismia. Vartija Laulainen taas oli puhdasverinen sadisti joka omasi psykopaatin oireita. Ilmeisesti hoito- ja muuta henkilökuntaa rekrytoitaessa, on rekrytoitavalle eduksi erilaiset psyykkiset sairaudet kuten persoonallisuushäiriöt. Keskiviikkoaamuna 7.2 menin terveyskeskukseen (potilaskertomus lääkäri Leila Seuna), kuten olin minua uhkailleelle sairaanhoitajalle esittänytkin (hänelle se ei sopinut), jolloin otettiin jälleen verikoe mahdollisen sydäninfarktin eliminoimiseksi. Lisäksi olkapään hiertymät ja lyönnin saanut poskipää kuvattiin ja lääkäri teki jälleen lääkärintodistuksen. Sydäninfarktia ei onneksi ole ollut mutta sydämen hetkellinen huomattava lyöntinopeus kertoo, että kaikki ei sujunut normaalisti. Lääkäri totesi, että Hyvinkään sairaalan yksikään sairaanhoitaja ei voi päättää saatko hoitoa vai et. Ehkä saamani kohtelu oli-kin Saksan, Lillebergin, Grönlundin ja Laulaisen tarkoitus – lyheneepä hoitoa odottavien jonot ainakin tehokkaasti!

Ensin poliisi (**Leif Malmberg**) teki 12.4.2018 tutkimatta jättämis päätöksen: "Asiassa ei ole syytä epäillä rikosta"! Seuraavaksi, saatuani valvontakameran nauhan Hyvinkään sairaalasta, tein kantelun Malmbergin päätöksestä eduskunnan oikeusasiamiehelle, joka 14.6.2018 pyysi tekemään ilmoituksen Itä-uudenmaan syyttäjävirastoon, jossa tutkinnanjohtaja **Jarno Puro** 23.5.2019 ensin päätti, että esitutkinta lopetetaan ja toiseksi löi viimeisen niitin runoillessaan:

*Vartija Laulainen on kertonut raportissaan, että on ensin ohjannut Heimosen ulos huoneesta, mutta Heimosen on alkanut vastustella poistamista, joten Laulainen on joutunut käyttämään fyysisiä voimakeinoja. Laulainen on joutunut ottamaan Heimosesta hallintaotteen ja viemään tämän maahan. Laulainen ei kertomansa mukaan ole tehnyt Heimoselle mitään ruumiillista väkivaltaa, vaan hän on ohjannut Heimosen ulos sairaalasta, ja pihalla nostanut Heimosen ylös tämän kaaduttua lumihankeen. Ihalainen ja Laulainen kiistävät syyllistyneensä pahoinpitelyyn asiassa, eikä asiaan ole saatavissa mitään lisänäyttöä Heimosen väitteen tueksi tapahtuneeseen pahoinpitelyyn. Asianosaisten puhuttamisen lisäksi asiassa on ollut näyttönä kaksi lääkärinlausuntoa sekä valvontakameratalenne, josta näkyy, kun Laulainen taluttaa Heimosen ulos sairaalasta. Rikoksesta epäillyt ovat kiistäneet syyllistyneensä asiassa rikokseen. Valvontakameratalenteelta näkyy, kun Heimosen talutetaan ulos Hyvinkään sairaalasta, mutta tallenteelta ei näy, että Laulainen tekisi Heimoselle minäkäänlaista ruumiillista väkivaltaa (Laulainen tiesti valvontakameroiden katvealueet). Tutkinnanjohtajalta on varmistettu, että asiaan ei ole saatavilla muita valvontakameratallenteita. **Heimosen toimittamat lääkärinlausunnot osaltaan tukevat hänen ilmoitustaan epäilyistä pahoinpitelystä. Asiassa saadut kertomukset huomioiden on kuitenkin mahdollista, että lääkärinlausunnoista ilmenevät vammat ovat aiheutuneet Heimoselle hänen poistamisensa yhteydessä. Muu näyttö huomioiden pelkät lääkärinlausunnot eivät siis riitä osoittamaan, että tilanteessa on käytetty väkivaltaa.***

Tutkinnanjohtaja Jarno Puro siis väitti minun itse pahoinpidelleeni itseni vartija Laulaisen kävelyttäessä minut sydämellisesti ja hyvää onnea toivottaen ulos Kardiologian poliklinikan vastaanotolta! Kuinkahan monta kertaa tutkinnanjohtaja Puro onkaan katsonut elokuvan "Yksi lensi yli käenpesän"?

Kaiken kukkuraksi ylilääkäri, tulosityksikön johtaja **Juha Valli** Hyvinkään sairaalan Akuutista otti yhteyttä Tuusulan kunnan sosiaalihuoltoon (saapumisilmoituksen leima 15.2.2019) **huolestaan Kari Heimosen jaksamisesta ja kyvystä toimia vaimonsa omaishoitajana, koska hän on 6.2.2028 kahdesti käyttäytynyt Hyvinkään sairaas-**

lassa henkilökuntaa kohtaan aggressiivisesti ja uhkaavasti (sosiaalihuoltolaki 35 §)

Rudolf Höss ja Josef Mengele olisivat varmaan olleet ylpeitä Vallin kaltaisen asiantuntijan saamisesta Auschwitzin lääketieteelliseen tiimiin seulottaessa elinkelpoisia. Eihän se Heimonen varmaan jaksaisi kävellä edes suihkuun!

On kuvaavaa, niin poliisien kuin hoitohenkilökunnan älyllisen kapasiteetin vajetta, kun he toittavat kuin yhdestä suusta, että olisin muka aggressiivinen, sillä aggressiivinen tarkoittaa hyökkäävää, vihaista tai raivokasta, ei suinkaan suusanallisesti järjetöntä typeryyttä ja alistamaan pyrkivää käytöstä - tyhmyyden ylistystä vastustavaa henkilöä!

Eikä tässä vielä kaikki, ei suinkaan! Älä luulekaan...

RAKENTEELLINEN VÄKIVALTA OSA II PSYKIATRIAN POLIKLINIKKA 3.1.2018

Ollessani tutkimuksissa Kardiologian poliklinikan tapahtumien johdosta Hyvinkään sairaanhoitoalue päivystyspoliklinikalla 6.2.2018 lääkäri Liisa Maria Karjalainen kirjoitti potilaskertomukseeni muun muassa: *Potilas kertoo sinänsä rauhallisesti ja adekvaatisti tapahtumista, mutta useita kertoja keskustelussa pujahtaa esiin aikaisemmat potilaan kokemat hoitovirheet sekä henkinen kiusatuksi tulemisen kokemus josta myös kertoo käyneensä psykiatrille juttelemassa syksyllä ja teksti tästäkin tapaamisesta löytyy. Kaiken kaikkiaan herää epäily harhaluuloisuushäiriöstä, mutta en ole tarkemmin perehtynyt potilaan aikaisempiin sairauskertomusmerkkeihin tai muihin dokumentteihin tämän käynnin yhteydessä.*

Ensinnäkin: Miksi olen käynyt psykiatrille "juttelemassa"? Muistutuksessani ***Viacheslav Terevnikovin** käytöksestä* toimenpiteitä varten 9.2.2018 kerron tapahtuneesta:

Kävin 3.1.2018 JMT psykiatrian poliklinikalla Järvenpäässä Viacheslav Terevnikovin vastaanotolla. Tarkoitukseni oli pyytää lausunto, mitä lähes 10 vuotta jatkunut (useat Espoon vihreät, useat Espoon kunnallispoliitikot ja lopuksi kaksi asianajaa) henkinen pahoinpitely (muun muassa mitätöinti, valheiden levittely, vaaniskelu, vähättely, syyttely, avoin halveksunta ja yhteydenottojoen osoittaminen muulle henkilölle) vaikuttaa ihmiseen.

Kun kerroin asiani lääkärille ja sanoin, että mukanani on laukullinen aineistoa (lehtileikkeitä, adresseja, valokuvia ym.), niin hän sanoi, että hän ei ainakaan voi kirjoittaa mitään lausuntoa, ellen ole hoitosuhteessa. Kun sanoin, että Hilikka Ahdekin (poikani Hilkan pojan tuttu) sai lausunnon, niin lääkäri vastasi, että Ahteella oli varmaan muita selvityksiä. Johon totesin, että juurihan minä kerroin, että minullakin on mukanani muuta aineistoa!

Kun lääkäri huomasi kiertäneensä totuutta (Hilkan muu aineisto kelpasi, mutta minun ei) hän rupesi änkyttämään ja kun edelleen ääntäni korottaen tivasin miksi minun aineistoni ei ole kelvollinen, lääkä-

ri pyysi minua poistumaan. Ilmoitin poistuvani, kun saan tietää sen henkilön nimen, jolle voin tehdä hänen tavastaan kiertää totuutta, valituksen.

Lääkäri ryhtyi uhkailemaan poliisilla ja sanoin, että hyvä on, kutsu poliisit, niin saadaan dokumentoitua kuinka psykiatri, joka tehtyään virheen ja tarvitsee itse psykiatrasta ensiapua, päätyykin poistamaan potilaan vastaanotolta. Paikalle yläaulaan saapuikin kymmenkunta henkilöä, joista osa havaittuaan tilanteen järjettömyyden luikkivat huoneisiinsa, mutta muutama jäi paikalle kuin haaskalinnut vahtimaan ovenpielissä minua odottaessani rauhallisesti sohvalle poliisia. Nämä henkilöt eivät joukkopsykologian lainalaisuuksien mukaan ymmärtäneet suojelevansa valehtelijaa, vaan kuvittelivat suojellessaan kollegaansa vastenmieliseltä potilaalta, toimivansa oikein. Vaikka mitään vaara ei ollut olemassakaan – ainoa vaara oli se, että kukaan ei suostunut, ei edes kanslistiksi itsensä esiteltyt, ilmoittamaan kyseisen lääkärin esimiehen nimeä tai laitoksesta vastaavan henkilön nimeä, jolle voisin osoittaa valituksen.

Sitten odotin istuskellen kymmenkunta minuuttia, kunnes poliisit tulivat. Kerroin heille, miksi olin halunnut heidät paikalle (ulosheittoni dokumentointi). Poliisit olivat erittäin ystävällisiä, kun he havaitsivat, etten ollutkaan ”mielisairas” he kirjasivat kadulla tapahtuneen lokiinsa.

Poistuini kotiini ja ryhdyin valmistelemaan valitusluvan hakua korkeimpaan oikeuteen (johon kyseistä psykiatrin lausuntoa olisin tarvinnut). Nyt kun valituslupapaperit on tehty, on minulla vihdoin aikaa tutkituttaa tapahtumat. ***Kuinka voi olla mahdollista, että psykiatrian poliklinikalla toimii henkilöitä, joiden oma psyykkinen terveys perustuu valehteluun ja sen puolustamiseen ja potilaan mitätöintiin?***

Käyntini jälkeen psykiatrian poliklinikalla kirjauduin tietysti Omakantaan nähdäkseni mitä Viacheslav Terevnikov kertoi käynnistäni 3.1.2018:

Lääkärikäynnin syynä siis lausunnon hakeminen. Keskustelun alussa potilas ilmoittaa aikovansa ensin kertoa ak:lle asiasta, johon kukaan ei ole aiemmin uskonut. Sen jälkeen potilas kertoo pitkän tarinan siitä, miten hän on vuosien varrella tullut kiusatuksi eri henkilöiden

ja organisaatioiden taholta. Potilaalla oli siis aikanaan oma yritys, ja hänen mielestään se tahallaan ajettiin konkurssiin erään ympäristösuojeluyhdistyksen, verotoimiston ja kilpailijan toimesta. Kurssin yhteydessä potilas koki tulleen huijatuksi konkurssiasiaa hoitavan asianajajan taholta. Sen jälkeen potilas sai ehdollisen tuomion konkurssiprosessin yhteydessä paljastuneista verorikoksista (Edellä useita perättömiä väitteitä, joista voi havaita, että psykiatri paran ymmärryskyky ylittyi jo kertoessani hänelle minuun kohdistuneista liian "monista" kiusaamistapahtumista - eiväthän ne voi kaikki olla missään tapauksessa totta!). Potilas pitää tätä tuomiota vääränä ja epäoikeudenmukaisena. Nyt potilas toivoo saavansa psykiatrilta lausunnon siitä, että hän on tullut elämänsä aikana henkisesti kiusatuksi (no sitä en pyytänyt, vaan lausuntoa siitä, miten jatkuva henkinen kiusaaminen vaikuttaa ja voi ilmetä kiusatun terveydessä!). Potilaalla on mukana kansiossa erilaisia papereita ja dokumentteja, ilmeisesti em. konkurssiasiaan ja oikeudenkäynteihin liittyviä. Potilas toivoo ak:n tutustuvan niihin lausunnon kirjoittamista varten. Potilas on keskustelun alussa suht rauhallinen. Ulkoisesti hieman hoitamattoman näköinen. Affektit (tunnereaktiot) keskustelussa hyvin labiileja (muuttuvia, epävakaita). Potilaan tarina on välillä rönsyilevä ja punainen lanka siitä ei löydy. Potilaalle kerrottu, että ak. ei pysty näillä näkymin kirjoittamaan mitään lausuntoja ja että koko tämä asia on ns. psykiatrian ulkopuolella. Tähän potilas reagoi suuttumisella. Hän alkaa käyttäytyä epäasiallisesti syyllistäen ak:ta valehtelusta ja siitä että, ak. "hymyilee pilkkaavasti". Potilas kokee tulleen väärin ymmärretyksi (Terevnikovin käyttäytyminen selittyy sillä, että hän ei yksinkertaisesti vain käsitä, kuinka yhden henkilön kohdalle voi sattua niin monta erilaista kiusaamistapausta) ja väärin kohdelluksi ak:n vastaanotolla. Potilas vaatii välittömästi ak:n esimiehen paikalle.

Potilasta yritetty rauhoittaa sanallisesti ja ehdotettu vaihtoehdoksi se, että hän voi kirjoittaa valituksen, jos kokee että häntä on kohdeltu väärin. Potilas edelleen vaatii esimiehen paikalle ja muuttuu tässä vaiheessa jo hyvin kireäksi ja uhkaavaksi. Loppujen lopuksi potilas poistuu ak:n huoneesta. Käytävällä potilas hakeutuu keskusteluun hänelle ennestään tuntemattoman sairaanhoitajan kanssa. Hän al-

kaa vaatia hoitajalta, että hän kirjoittaisi lausunnon siitä että ak:n valehtelee ja hymyilee pilkkaavasti.

Hoitaja kieltäytyy tästä ja pyytää potilasta poistumaan poliklinikalta koska hän alkaa omalla käyttäytymisellä häiritä poliklinikan toimintaa. Tällöin potilas tarttuu toiseen paikalle tulleeeseen hoitajaan ja vaatii häneltä kirjoittamaan lausunnon siitä, että toinen hoitaja pakkottaa häntä poistumaan paikalta ja kieltäytyy kirjoittamasta lausuntoa lääkäristä. Potilasta yritetty suostuttaa poistumaan poliklinikalta ja lopettaa häiritsevän käytöksen. Potilas ei tähän suostu, hän on kiireä, vaativa, uhkaava ja arvaamaton. Paikalle joudutaan soittamaan poliisipartio, joka saattaa potilasta ulos poliklinikalta.

Jatkoa JMT:lle ei sovita. Em. kuvatun tilanteen perusteella syntyy vahva epäily siitä, että potilaalla on diagnosoimaton prosessisairaus tai harhaluuloisuushäiriö (potilas tuo esiin vainoamis- ja kiusaamiselämyksiä, on paranoidinen ja ajoittain arvaamaton, potilaan tapa tulkita muiden sanoja ja eleitä on selvästi poikkeava). Mikäli jatkossa potilas omalla käyttäytymisellä alkaa vaarantaa muiden henkilöiden turvallisuutta, on arvioitava M-lähetteen kriteereiden olemassaolo.

Ihme kun Terevnikov ei ehdota minulle tehtäväksi pakkosterilisaatiota! Tekihän tämä lystikäs Terevnikov 3.1 Omakantaan minusta myös diagnoosin: "**Tarkemmin määrittämätön mielenterveyden häiriö**"! Luettuani apulaisylilääkäri Terevnikovin valheita vilisevän vuodatuksen ja saatuani lopulta tiedon, että muistutustani käsittelisi lääkäri Päivi Mäkelä-Bengtsille, lähetin hänelle käsittelyn tueksi seuraavan sähköpostin:

Osa Tuusulan terveyskeskuksen sairaanhoitajista ja lääkäreistä, eivät ole ainoita, jotka yrittävät tehdä allekirjoittaneesta mielenvikaisista. Nyt samaan syylistyy JMT Järvenpää psykiatri, jonka luona olin 3.1. hakemassa lausuntoa korkeimman oikeuden valituslupaa varten siitä, mitä lähes 10 vuotta jatkunut (useat Espoon vihreät, useat Espoon kunnallispoliitikot ja lopuksi kaksi asianajaa) henkinen pahoinpitely (muun muassa mitätöinti, valheiden levittely, vaaniskelu, vähättely, syytely, avoin halveksunta ja yhteydenottojoen osoittaminen muulle henkilölle) vaikuttaa ihmiseen.

*Psykiatri teki melkeinpä heti vastaanoton alussa samankaltaisen virheen (lausunnon kirjoittaminen on ns. psykiatrian ulkopuolella) kuin lääkäri **Sirpa Tirkkonen** Tuusulan terveyskeskuksessa 1.9.2017 – puhui ohi suunsa vastoin parempaa tietoa, sekä vielä tahtomattaan ilmeisesti ivallisesti hymyili minulle käsittämättä, että tuo minuun kohdistama hymy riisui lahjomatta hänen ulkokuorensa ja paljasti lääkärin sisässä asuvan pikkusadistin. Kun huomautin hänelle tapahtuneesta hoitovirheestä, alkoi kovaääninen ”messu”, joka päättyi siihen, että pyysin soittamaan poliisin paikalle.*

Nyt luettuani lääkäri Terevnikovin selityksen oma kanta palvelusta sieltä löytyy aivan samaa palturia, jota eräät lääkärit ja sairaanhoitajat Tuusulan terveyskeskuksessa kohdistivat allekirjoittaneeseen. Mutta Tuusulan terveyskeskuksesta poiketen Terevnikov yltyy arvostelevaan ”potilaan” ulkonäköä, joka on kuulemma epäsiisti (koska minulla on pitkä tukka, lyhyt parransänki, tosin minulla ei ollut päälläni kauluspaitaa, kravattia tai prässättyjä suoria housuja!), väittää, että paikalle soitettiin poliisipartio minun rauhoittamiseksi, vaikka minä olin se, joka poliisipartiota paikalle pyysi saadakseni dokumentoitua käyntini, koska minulle ei suostuttu kertomaan kyseisen lääkärin esimiehen nimeä, tai tahoa, jolle voisin osoittaa muis-tutuksen tapahtuneesta. Kaiken kukkuraksi Terevnikov väittää minun vaatineen (yrittäneen pakottaa) jota kuta paikalla ollutta ”hoitajaa” kirjoittamaan lausunnon lääkäristä (tämä on täyttä puppua ja huomaa että Terevnikov ei osaa edes nimetä paikalla ollutta hoitajaa). Ja sitten Terevnikov vielä väittää minun käyneen vielä käsiksi ”toiseen” paikalle tulleeseen hoitajaan (taaskaan hän ei pysty nimeämään paikalle tulleen toista hoitajaa).

***Tervnikov väittää kertomuksessaan minun olleen kireä, vaativa, uhkaava ja arvaamaton, vaikka olin vain vaativa, koska vaadin yhteystietoja, joille voin osoittaa valituksen psyykkistä apua tarvitsevan lääkärin käytöksestä.** Tervnikov myös kirjoittaa että: ”kuvatun tilanteen perusteella syntyy vahva epäily siitä, että potilaalla on diagnosoimaton prosessisairaus tai harhaluuloisuushäiriö (potilas tuo esiin vainoamis- ja kiusaamiselämyksiä, on paranoidinen ja ajoittain arvaamaton, potilaan tapa tulkita muiden sanoja ja eleitä on selvästi poikkeava). Mikäli jatkossa potilas omalla käyttäytymi-*

sellä alkaa vaarantaa muiden henkilöiden turvallisuutta, on arvioitava M-lähetteen kriteereiden olemassaolo.”

Eli lääkäri suosittelee minulle ”lataamoa” aivan kuten Tirkkonen ja pari muutakin lääkäriä Tuusulan terveyskeskuksessa.

Missään vaiheessa en käynyt, enkä ole koskaan elämässäni käynyt keneenkään käsiksi. Päinvastoin olen aina tarvittaessa mennyt omasta turvallisuudesta välittämättä väliin, jos olen havainnut ihmistä yritettävän alistaa tai henkisesti pahoinpidellä. Sitä paitsi en usko Tervnikovista pikaisesti tekemäni luonneanalyysin perusteella, että hän olisi millään lailla varmistanut murtunutta egoaan, minuut-taan sopimalla erikseen keneenkään kanssa, että olisin vaatinut jota kuta tekemään jonkun lausunnon tai olisi käynyt johon kuhun käsiksi. Sitä paitsi paikalle pyytämäni poliisipartio olisi varmaan kirjannut mahdolliset käsiksi käymiset tai ”uhkaavan, kireän tai arvaamatto-man” ilmapiirin, jos sellaista olisi ollut. Sen sijaan odotin tyynesti istuen poliisien saapumista ja minkäänlaista paniikkia ei ollut ha-vaittavissa lukuun ottamatta muutama henkilöä, jotka työhuoneien oviensa suussa seisten, ikään kuin suojelivat valehtelijaksi väitettyä kollegaansa (näinhän joukkopsykologia toimii). No nämä Terevni-kovin valheet paljastuvat vääjäämättä suunnitellusti järjestetyssä keskustelussa, jossa Tervnikoville ei anneta mitään mahdollisuutta järjestellä keskustelun jälkeen alibiaan.

Olen jo tehnyt yksikön johtaja Annika Thomsonille (jolle tämä sähkö-posti myös menee) muistutuksen, johon teen vielä lisäliitteen, koska muistutusta tehdessäni en tiennyt Terevnikovin lausunnosta yhtään mitään. Vaikka sain miehestä erittäin luihun vaikutelman, kun hän havaitsi paljastaneensa sisimpänsä vahingossa minulle, niin en olisi uskonut hänen ryhtyvän paikkaamaan egonsa ”murtumaa” valehtelemalla ja yrittämällä tehdä minusta mielenvikaista.

Olen nyt myös tehnyt rikosilmoituksen Tervnikovin toiminnasta, kos-ka hänen lausuntoaan on käytetty minua vastaan jo kahdesti muualla terveydenhuollossa (minua on epäilty Terevnikovin analyysin mu-kaan mielenvikaiseksi).

Eli tarvitsen sinulta lausunnon mahdollista (ja mahdollisia) oikeu-denkäyntiä varten Lääkäri Tirkkosen ja sairaanhoitaja Riikosen käytöksestä 1.9.2017 (vaikkakin he olivat pyytävinään anteeksi, niin Terveyskeskuksen ohimennen tapahtuneissa tapaamisissa, se ei mi-

tenkään näkynyt – päinvastoin olen heille yhä ”halpaa makkaraa” ellen jopa ”halvempaa makkaraa”). Lisäksi lausunnossa pitäisi näkyä tehdyt väärät diagnoosit: tehty ainakin: 27.2.2013, 2.5.2013, 6.9.2013, 2.1.2014, 24.2.2014, 31.1.2014, 19.4.2016, 1.3.2017, 12.7.2017, 16.7.2017 ja 1.9.2017 kaksi kertaa ja se, että potilasta on pidetty valehtelijana ja mielenterveydeltään horjuvana ainakin: 13.3.2013, 18.3.2013, 2.5.2013, 27.12.2016 ja 1.9.2017.

Tämä sähköposti menee myös Tuusulan sosiaalitoimistoon, joka on tarkastellut 8.2 potilastietojani, jotta he eivät luulisi minua mielenvikaiseksi, tai ainakaan heille ei jäisi kuva, että olen hullu ja että totuudella on toisetkin, kuin pikkusadistin sille antamat kasvot

Viacheslav Terevnikovin meriselitys 1,5 kuukautta vastaanottokäyntiäni myöhemmin 23.2.2018 kuului:

Potilaan esittämään muistutukseen on seuraava: 3.1.2018 saapui vastaanotolleni. Vastaanoton alussa hän toi esille kokemuksensa siitä, että hänellä on eri henkilöiden ja tahojen toimesta todella kauan ”henkisesti kiusattu” ja siitä että liikkeensä toimintaa on samojen tahojen laittomasti ajettu alas ja lopetettu. Potilas kertoo tuoneensa vastaanotolle erilaisia todisteita, kuten esimerkiksi lehtileikkeitä ja kuvia sekä joitain juridisia papereita. Potilas toivoi kannanottoani niihin asioihin ja papereihin. Potilas toivoi saavansa lausuntoa kiusaamisesta. Totesin hänelle että 1. muiden henkilöiden taholta tapahtuvaa kiusaamista en kykene todistamaan ja 2. ja etten kykene myös ottamaan kantaa potilaan tuomiinsa papereihin, koska molemmat asiat sinänsä ovat lääkärin osaamisen ulkopuolella.

Tilanne eteni niin, että saatuaan tämän vastauksen, potilas hermostui ja hänen kielenkäyttönsä muuttui epäasialliseksi ja yhteiskielen löytäminen on tullut hänen kanssa yhä vaikeammaksi. Päätin keskeyttämään vastaanoton potilaan siirryttyä jo henkilökohtaisiin loukkauksiin minua kohtaan. Poliklinikan käytävällä potilaan köytös ja kielenkäyttö kiinnitti muidenkin työntekijöiden huomiota, jotka tulivat paikalle tilanteen turvallisuuden turvaamiseksi. Potilaan käytös sillä hetkellä oli häiritsevä, eikä hän toistuvista pyynnöistä huolimatta suostunut poistumaan poliklinikan tiloista. Tämän takia jouduttiin soittamaan poliisipartio, jonka saattamana potilas lähti ulos.

Edellä mainitun perusteella edelleen pidän potilaan muistutusta aiheettomana. Omasta mielestäni toimin em. tilanteessa ammattitaitoisesti ja potilaan oikeuksia kunnioittaen! (Huomaa, että Terevnikov ei enää väitä minun käyneen kiinni kehenkään tai vaatineen mitään keneltäkään!)

Lääkäri **Päivi Mäkelä-Bengts** ei koskaan vastannut muistutukseeni sanallakaan, vaan vastaukseen muistutukseeni sain Hyvinkään ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin tulosityksikön Hyvinkään sairaanhoitoalueen psykiatrian tulosityksiköstä tulosityksikön vs. johtaja **Annika Thomsonilta**, jolle oli sähköpostilla kopion muistutuksestani 9.2.2018 lähettänyt:

Muistutuksenne on käsitelty potilaislain 10 § mukaan. Olen pyytänyt selvityksen apulaisylilääkäri Viacheslav Terevnikovilta. Pahoittelen, että kokemuksenne hoidosta ja kohtelusta ei ole ollut myönteinen. Selvitykseen ja asiakirjoihin viitaten katson, että hoitonne on toteutunut potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain mukaisesti. Kiitän antamastanne palautteesta. Sitä tullaan hyödyntämään hoidon laatua kehitettäessä.

Tulosityksikön johtaja Annika Thomson tai Päivi Mäkelä-Bengts eivät edes viitsi selvittää Terevnikovin valheellisia väitteitä. Vain kahdella puhelinsoitolla olisi selvinnyt pyysinkö kanslistilta Terevnikovin esimiehen nimeä vai kirjoittamaan lausunnon henkisen kiusaamisen vaikutuksista terveyteen ja kuka, minkä niminen oli paikalla ollut toinen hoitaja vai oliko paikalla edes toista Terevnikovin väittämää hoitajaa, johon muka kävin kiinni. Entä kuka soitti poliisit paikalle (nauhoite puhelusta oli varmasti tallella)?

Ja koska Hyvinkään sairaanhoitoalueen psykiatrian tulosityksikkö ei viitsinyt selvittää egoltaan säälistävän psykiatriraukka Terevnikovin väitteiden todenperäisyyttä ja poistaa valheelliset väitteet potilaskertomuksestani, niin kuka tahansa minua "hoitanut" lääkäri saattoi 3.1.2018 jälkeen lukea potilaskertomuksestani, että "**mikäli jatkossa potilas omalla käyttäytymisellä alkaa vaarantaa muiden henkilöiden turvallisuutta, on arvioitava M-lähetteen kriteereiden.**"

Kuten esimerkiksi lääkäri Liisa-Maria Karjalainen Hyvinkään sairaalan ensiapuklinikalla 6.2.2018 luettuaan potilaskertomuksiani: *"Kaiken kaikkiaan herää epäily harhaluuloisuushäiriöstä!"* Ja **en**kä yhtään ihmettelisi, jos eräskin puolisoani hoitaneista lääkäreistä, ei olisi hakenut vahvistusta tyttäreni väitteille väkivaltaisuudestani laatiessaan diagnoosiaan vaimostani.

RAKENTEELLINEN VÄKIVALTA OSA III

TUUSULAN TERVEYSKESKUS 2013-2017

Laadin Tuusulan terveyskeskukselle Kirjallisen Muistutuksen I 28.8.2017 ja Muistutuksen II 1.9.2017, sekä lisäselvityksen Muistutuksiin I ja II 6.9.2017 (Huomio - kaikista muistutuksissa ja lisäselvityksessä kerrotuista tapahtumista löytyy kirjaukset henkilökohtaisista terveystiedoista!):

Muistutus I, 28.8.2017, Terveyskeskus Tuusula

Kesä-heinäkuun vaihteessa 2010 lääkärit tekivät hoitovirheen Meilahdessa yrittäessään lähes viikkoa aiemmin tapahtuneen lievän sydänkohtauksen jälkeen kiellostani huolimatta pallolaajentaa sydäntäni. Sain epäonnistuneesta toimenpiteestä aivoinfarktin (paha aivo-verenvuoto vasemmassa aivolohkossa) ja vaivuin koomaan. Hoitokertomuksen mukaan, jossa esimerkiksi aivoinfarktin tapahtumaa oli siirretty lähes vuorokaudella eteenpäin, aivokuolin. Koomassa minulle puhkesi sokeritauti, koska suoneeni tiputettiin vahvaa sokeriliuosta, koska ketään ollut ennen hoitotoimenpiteitä kiinnostanut, että pidin verensokeriarvoni kurissa ruokavaliolla.

Heinäkuun lopulla herättyäni koomasta minut siirrettiin Hyvinkäälle, josta poistuvin vastoin lääkärin tahtoa (Kaisu Nokkala) parin viikon päästä osaston ylihoitajan ryhdyttyä nakkelemaan niskojaan ja tiuskimaan minulle, kuka luulen olevani, kun tuon osaston jääkaappiin käyttämäni ruokavalion mukaisia elintarvikkeita. Muuten hoito oli asiallista.

Aivoinfarktista en ole toipunut kokonaan vieläkään, muisti patkii, muisti on osin kadoksissa, tasapainoaisesti on hiukan hutera ja pystyn vain hitaahkoksi seuraamaan varsinkin epäloogista keskustelua tai lukea sekavia lehtiartikkelia.

Potilasvahinkolautakunta totesi jälkeinpäin, että syy tapahtuneeseen oli kokonaan omani. Diabeteskin puhkesi koomassa vain siksi, koska oli ketjupolttaja (ei pidä paikkaansa), veren perinnöllinen kuva oli arveluttava, yleiskuntoni oli heikko, pelasin koripalloa viikoittain, juoksin pitkiä maastolenkkejä, tein kivitöitä, uin mennen tullen Espoon

Pitkäjärven 4 km päästä päähän ja olin juuri sydänkohtauksen sattuessa lähes 200 km kanoottivaelluksella Kaldoaivin erämaassa). Lääkäreillä ei sen sijaan ollut muka osaa eikä arpaa ”kuolemaani - silti Hyvinkäälle siirryttyäni ensimmäinen minut tutkinut kardiologi kirjoitti epikriisiin: hoitovirhe.

Keväällä 2011 minulle asetettiin tahdistin, koska sydämen lyöntitiheys laski toisinaan pitkiksi ajoiksi jopa alle 30.

Toipumiseni myötä painoni nousi kevääseen 2013 mennessä yli 30 kiloa. Ihoni hajosi ja kehoni oli täynnä verestäviä ja kutiavia arpia. Kävely, eikä hiihto onnistunut, vaan katkoin useasti kylkiluita ja sain pahan aivotärähdyksen. Lopulta painon nousun vuoksi en myöskään päässyt enää ylös sängystä tai alas vessanpöntölle. Korvani tukkeutuvat kovettuneesta vaikusta ja silmäkulmiin tuli kivensirun kaltaisia ”kyyneleitä.” Kaiken kukkaraksi jouduin syömään jatkuvasti erilaisia särky- ja kipulääkkeitä.

*18.5.2013 kävin Tuusulan terveyskeskuksessa diabeteslääkäri **Tarja Teikari-Myyrä** vastaanotolla (paikalla oli myös diabeteshoitaja **Merja Jyränoja**, jolla ei ollut muuta huomautettavaa sokeritaudin hoidostani kuin se, että varpaan kynteni olivat liian pitkät). Teikari-Myyrän ratkaisu kaikkeen edellä kertomaani oli, että otetaan käyttöön uusia lääkkeitä. Hän mainitsi ensin Marevanin. Heti tällöin ilmoitin, että hän on pahempi kuin tuolloin otsikoissa ollut valelääkäri, sillä hän tappoi potilaat ammattitutkintoonsa vedoten ja että haluan mieluummin kuolla ja päästä kärsimyksistä, kuin joutua hänen potilaakseen. Lopetettuani lääkkeitten syönnin kipuni katosivat ja paino lähti romahdusmaisesti laskemaan. Tosin verensokeri tietysti nousi mutta diabeteksen aiheuttama jalkasärky oli satoja kertoja lievempää kuin minulle määrätyn lääkecocktailin. Painoni putosi vuoteen yli 20 kg ja pystyin jälleen liikkumaan (juoksemaan nopeasti, hiihtämään riva-kasti sekä tekemään kivitöitä, joka oli vanha ammattini).*

Teikari-Myyrä katastrofin jälkeen otin yhteyden Tuusulan terveyskeskusta saadakseni laboratoriolähetteen, jotta edes veriarvojani olisi seurattu, kuten Hyvinkään sairaalan kardiologit edellyttivät. Terveyskeskus kuitenkin kieltäytyi tarjoamasta hoitoa/laboratoriokokeita ja jouduin lähettämään kyselyn kyseisestä menettelystä Tuusulan terveyskeskuksen ylilääkärille, joka ei edes vaivautunut vastaamaan sähköpostiini. Seuraavaksi otin yhteyden kunnan sosiaali- ja terve-

ystoimen johtajaan, jonka jälkeen lopulta sain laboratoriolähetteen ja lääkärin (Katariina Pöyry) puhelin- ja myöhemmin tapaamisajat. 2014 Pöyry havaitsi laboratoriotulokseistani viitteen mahdolliseen syöpään ja 2015 vuoden alussa minulta löydettiin kokeissa eturauhas-syöpä, joka leikattiin 13.3. Syöpäleikkausta varten jouduin aloittamaan insuliinin piikittämisen uudestaan, koska leikkaushaavat eivät muuten kuulemma umpeutuisi. Olin Hyvinkään sairaalassa leikkauksen jälkeen vain vajaan vuorokauden, koska hoito oli jälleen typeryyttävää. Suoneeni tiputettiin leikkauksen jälkeen vahvaa sokeriliuosta, joka aiheutti voimakasta pahoinvointia sekä pyörrytystä, eikä osastolla ollut muuta juotavaa kuin makeita sokerimehuja ja vettä (makauttamatonta karpaloa oli kuulemma aiemmin ollut, mutta potilaat eivät olleet tykänneet siitä!) Ja koska lääkäriä ei saanut paikalle hänen muiden kiireidensä vuoksi (oli lauantai ja paikalla vain 1 kpl) lähdin sairaalasta omalla vastuulla alle 24 h leikkauksesta!

Leikkauksen jälkeen painoni lähti rivakasti nousuun. Puhuessani minut leikkaukselle urologille hän epäili ruokavalioitani ja samoin kävi Hyvinkään sairaalan diabeteshoitaja Leena Puhdon kanssa (en enää voinut asioida Tuusulan terveyskeskuksessa, koska varpaankynteni olivat liian pitkät). Tapasin Puhdon muutaman kerran ja laadin hänelle jopa listoja toteutuneesta ruokavalioistani. Hän suhtautui teke-miini listoihin epäilevästi ja antoi ymmärtää, että en puhu totta, syyn täytyi olla minussa. Kun kerroin epäileväni insuliinia, hän naurahti ja sanoi, että se ei voi olla syy. Diabeteslääkäriä en koskaan tavannut. Mikään ei auttanut. Paino vain nousi ja nousi ja lopulta joulukuussa 2015 alkoi henkeäni ahdistamaan. Parin viikon päästä, en pystynyt enää nukkumaan, vaan yöt torkuin istuallaan. Tammikuun alussa 2016 hakeuduin lähes liikuntakyvyttömänä Hyvinkään sairaalaan päivystykseen ja heti vastaanotossa minut tarkastanut sairaanhoitaja totesi, että pyöreäni ei ollut suinkaan pelkkää lihavuutta, vaan aivan jotain muuta. Röntgenissä keuhkoistani ja vatsalaukustani löytyi verta sekä vedensekaista vettä lähes pari litraa. Ja niin nesteenpoistolääkitys alkoi.

Pikkuhiljaa lääkitystäni lisättiin (kardiologian poliklinikka). Kävin toistuvasti verikokeissa ja kuntoni koheni, mutta nyt vasta painoni lähtikin nousuun. Vasta joskus kesäkuussa 2016 kardiologi tutki sydämeni (tahdistinkontrolli) ja totesi minulla olevan jatkuvan eteis-

flimmerin. Elokuun lopulla, siis 8 kuukautta flimmerin alkamisen (alkaminen näkyy tahdistinkontrollissa) rytmini käännettiin. Mutta painonnousu vain jatkui. Paino nousi 2015 maaliskuusta 2017 tammi-kuuhun yli 15 kiloa, jolloin lopetin insuliini piikittämisen jälleen ja aloitin päivittäisen kirjallisen painon seurannan. Neuvottelin Tuusulan terveyskeskuksen lääkäri Katariina Laineen kanssa uudenlaisen lääkityksen aloittamisesta (Jardiance) ja laboratoriolähetteiden jatkamisesta, koska syöpäleikkauksen sekä flimmerihoidon vuoksi olin ollut välillä Hyvinkään verikoe seurannassa.

*Juhannuksen alla 2017 olin Hyvinkään sairaalassa kardiologi Markku Saksan tekemässä ultraäänitutkimuksessa. Tutkimuksessa ilmeni, että sydämeni vajaatoiminta on nyt vaikea-asteinen. Ejektiofraktion Saksa arvioi 30–35 prosentin tasolle kun se aiemmin oli 42–45 %. Hän, kuten ei aikaisemmin kukaan muukaan kardiologi osannut vastata miksi rytmin siirto tehtiin vasta 8 kk tapahtunutta ja 6 k havaittua myöhemmin. Käsittääkseni **sydänkammioliuksen kovettumista ehkäisee ennen kaikkea nopeasti tehty rytminsiirto**. Nyt sydämeni kammion ejektiofraktio heikkeni yli 30 % ja terveyteni (fyysinen toimintakyky) romahti.*

Kaiken kukkuraksi Markku Saksa kieltäytyi kirjoittamasta asiallista lääkärintodistusta. Kerroin hänelle vastaanotolla, että pystyn kävelemään koiran kanssa omaa vauhtia (hissun kissun) 2–4 km, jaksan kantaa roskapussin, mutta en enää kauppakassia. Kun pyysin häntä kirjoittamaan lääkärintodistuksen vammaisen taksikorttia varten (olen myös Huntingtonin tautia sairastavan vaimoni omaishoitaja), hän kieltäytyi. Hän kyllä mainitsee lääkärintodistuksessa koiran kanssa kävelyn omaa vauhtia mutta jättää mainitsematta oleellisen, fyysinen rasitus on lähes ylivoimaista. Kannan kyllä kauppakassia, joka sisältää ruokaostoksemme kymmenen, kaksikymmentä metriä ennen hengästymistä ja huimausta mutta en suinkaan kaupasta kotiin kahta kilometriä, en edes kesällä. Lisäksi minulla on edelleen huterata sapainoasti, joka estää käytännössä mm. pyöräilyn.

*Otin yhteyttä Saksaan saatuani lääkärintodistuksen ja pyysin häntä korjaamaan lääkärintodistuksen niin, että sillä voisi hakea taksikortin päivittäisasiointi varten. Hän kyllä muisti keskustelumme roska-
pussista ja kauppakassista, mutta hän ei katsonut voivansa kirjoittaa*

näitä kertomiani seikkoja todistukseen, ”koska hän ei ole katsomassa roskapussin vientiä”?

Heinäkuussa (12.7.2017) olin jälleen Tuusulan terveyskeskuksessa **Anita Huhtala** sairaanhoitajan vastaanotolla avauttamassa korviani (aiemmin Cardace kovetti korvavaikun ja korvat pysyivät auki vain huuhtelemalla, lääkkeen sivuvaikutuksen vuoksi se vaihdettiin keväällä 2017 Losatrixiin, joka puolestaan jumiutti vaikun tahmeaksi madoksi tukkien noin kuukaudessa korvakäytävän. Koska lääkkeenvaihdon vuoksi korvavaikku oli huuhtelun sijaan jo kaksi kertaa aiemmin poistettu atuloilla, pyysin sairaanhoitajaa tekemään poiston atuloilla. Hän oli toista mieltä ja sanoin korvien kyllä avautuvan varmasti huuhtelulla!

Avasyryitys oli ammattitaidoton ja välineet surkeat. Korvat vain tukkeutuivat entistä pahemmin. Viimeinenkin kuulonripe oli katoamassa huuhtelun jälkeen ja atuloita tämä sairaanhoitaja ei osannut käyttää lainkaan, eikä oikeanlaisia atuloita edes löytynyt koko terveyskeskuksesta. Entisestään kostunut ”vaikkumato” vain hajosi pieniksi palasiksi ja liimautui korvakäytävän seinämiin. Paikalla kutsuttu lääkäri **Elina Hautala** ehdotti huuhtelua mutta pelkkä yritys oli naurettavan keho: imurin imuteho oli häviävän heikko.

Pyysin lääkäriltä tapahtuneesta todistuksen, jossa hän mainitsi, että hän ei pysty minua hoitamaan (todistus on tallella tarvittavaa myöhemmää käyttöä varten). Lisäksi korvistani otettiin näyte korvaviljelyä varten sekä luvattiin tehdä lähete korvalääkärille.

13.7 menin Hyvinkään terveyskeskuksen päivystykseen, jossa nuori ja kokematon (ensi kertaa elämässä avasi korvakäytävää) naislääkäri onnistui atuloilla (välineet aivan toista luokkaa kuin Tuusulan terveyskeskuksessa) avaamaan korviani sen verran, että pystyisin esimerkiksi toimimaan vaimoni omaishoitajana.

14.7 (muistaakseni) etsin käsiini Tuusulan terveyskeskuksesta johtavan ylilääkärin sijaisen lääkäri Leila Seunan ja kerroin tapahtuneesta. Hän lupasi valvoa, että saan lähetteen korvalääkärille.

Korvaviljelyn valmistuttua minulle soitettiin, että minulle oli nyt lähete Hyrylän Aavaan, jossa ei kuitenkaan ollut korvalääkärinä, vaan minua oltiin ohjaamassa Keravan Aavaan viikon 31 alkuun (aikoja ei aikaisempaan ollut saatavilla), jolloin minun piti olla jo varatulla lomamatkalla, eikä korvilla olisi tuolloin enää kuullut tuskin muuta

kuin huminaa. Soitin lääkäri Seunalle ja hän järjesti lähetteen Kampin Aavaan, jossa oli lääkäriaika viikon 30 alkuun (24.7.2017).

Aavan Kampin korvalääkäri avasi molemmat korvani alle 3 minuutissa, totesi, että korvani olivat normaalit ja että bakteeri, joka löytyi bakteeriviljelyssä, oli normaali ihmisessä asuva ja vaaraton. Hän myös totesi, että atulat ovat ainoa pätevä keino saada vaikko korvista - huuhtelu ei missään tapauksessa.

Elokuun lopulla 2017 kävin Tuusulan terveyskeskuksessa Tove Laivuoren vastaanotolla ja hän oli ensimmäinen lääkäri koko yli 7 vuoden sairaskertomukseni, joka oli kiinnostunut tapahtuneesta ihmetellen useita edellä mainittuja tapahtumia (Meilahti hoitovirhe, Teikari-Myyrä/Jyränoja ja heidän tekemä diagnoosi, Tuusulan terveyskeskuksen potilaan hoitamisesta kieltäytyminen, Puhto ja potillaan valehtelijaksi leimaaminen, rytmin siirron 8 kuukauden viive, Markku Saksan kieltäytyminen asiallisesta lääkärintodistuksesta), joita hoidossani oli tapahtunut.

Nyt elokuun 25.2017 painoni on laskenut insuliinin piikittämisen lopetettuani 26. tammikuuta 116, 9 kilosta 103,1 kiloon eli 13,8 kiloa (noin 2 kg / kk). Olen ensin Laineen ja sittemmin Laivuoren kanssa neuvoteltuni aloittanut Jardiancen ja Dittforminin käytön. Verensokeri laskee pikkuhiljaa (aamusokeri 9–10) mutta kuinka alas? Kukaan ei osaa kertoa onko joitakin muita tapoja, joilla diabetesta voi hoitaa. Haluaisin vastauksen Tuusulan terveyskeskukselta

1. Miten on mahdollista, että lääkäri Teikari-Myyrä ja diabeteshoitaja Jyränoja eivät yrittäneet 18.5.2013 ratkaista muilla tavoin lähes 3 vuoden aikana tapahtunutta yli 30 kg painonousuani kuin, että Mareran lisättäisiin syömääni lääke-cocktailiin ja että varpaankynteni olisi oltava pidemmät?

2. Miksi lääkäri Teikari-Myyrä ja diabeteshoitaja Jyränoja eivät tutkineet syitä huomattavaan painonnousuun, ihon hajoamiseen tai korvien tukkeutumiseen?

3. Haluan asiantuntijan lausunnon siitä, eikö insuliinilla ole mitään tekemistä painonnousuni kanssa?

4. Miksi Tuusulan terveyskeskus kieltäytyi tapahtuneen jälkeen useasta yhteydenotostani huolimatta hoidostani?

5. Miten Tuusulan terveyskeskus korvaa aiheuttamansa kivun ja säryn sekä muut minulle aiheutuneet haitat, jotka seurasivat Insuliini-

piikkien (Lantus) uudelleenkäytön aloittamisesta vuoden 2015 alussa (paino nousi 2 vuoteen lähes 20 kg – kivut alkoivat uudestaan ja iho alkoi hajoamaan – eteisflimmeri?)

6. Miten Tuusulan terveyskeskus korvaa hoidon (korvien avaaminen, korvavaikun poisto) epäonnistumisen seuraukset heinäkuussa 2017: Hyvinkään sairaalan päivystyksen ja Helsinki Kampin Aavan korvalääkärin vastaanottomaksut sekä käynneistä Hyvinkäälle sekä Helsinkiin aiheutuneet matkakulut?

7. Voiko edellä kerrottu sairaskertomus olla totta (moni lääkäri on epäillyt, että valehtelen, kun kerron mikä minua vaivaa)? Voisiko minua hoitaneilla lääkäreillä olla jotain osuutta tapahtuneeseen?

Lisäselvitys Muistutukseen I, Terveyskeskus Tuusula Tarkennettu potilaskertomusten pohjalta

2013

1. Sen sijaan, että kiinnostuttaisiin miksi insuliiniannokseni (Lantus) on yli 150 yksikköä/krt, niin **Mika Lehtinen** määrää insuliiniherkistäjää 29.1.2013

2. Korvahuuhtelut 27.2 (väärä diagnoosi Ilkka Seppälä), 1,3 ja 6.3 (korvavaikku on kovaa ja ”hitsautunut” korvakäytävän seiniin).

3. **Jyränoja Merja** 13.3 ehdottaa Lantuksen vähentämistä 140 yksikköön/krt ja elintapamuutoksia (epäilee minun valehtelevan syömisestäni, juomisestani ja liikunnasta, paino 126,6 kg). Jyränoja myös valehtelee, että olisi lopettanut tupakoinnin n. 3/2011! Jyränojaa ei suinkaan kiinnosta syy painonnousuun.

4. 18.3 Lääkäri **Rintala Hanna**: häntä ei kiinnosta muu kuin keskustelu painonnoususta (kertomuksiani liikunnastani ja syömisestäni epäillään taas). Lantuksen mahdollinen vaikutus painonnousuun ei kiinnosta. Ei pysty tekemään diagnoosia.

5. 2.5 Tarja Teikari-Myyrän vastaanotto on katastrofi. Hän ei kuuntele mikä minua vaivaa vaan kirjoittaa: ”potilaan jatkuvan puhutun” vuoksi hän ei voi jakaa infoa! määrää Marevania ratkaisuksi ongelmii – väärä diagnoosi (paino noussut vähän yli 3 vuoteen 42 kg [17.6], Lantus yli 150 yksikköä/krt, iho hajoaa [käsivarret, niska ja sääret veristen rupien peittämät], ulosteet joudun kaivamaan ne sormin ulos, kyynelkanavat eivät toimi, korvavaikku tukkii toistuvasti korvat, nivelet hajoaavat [pauke ja narskunta, liikunta vaivalloista],

sängystä ylös nousu ja vessanpöntölle meno lähes mahdotonta, jatkuvat kivut ja kipulääkitys/lääkehumala). Kun kuulen Teikari-Myyrän ratkaisuehdotuksen, ”Marevan, kyllä tämä tästä”, menetän todella malttini ja sanon hänen olevan pelkkä pahainen puoskari, pahempi kuin valelääkäri – lähden vastaanotolta ovet paukkuun. Teikari-Myyrää ei kiinnosta lainkaan edellä luetellut vaivani ja huoneessa paikalla ollut Merja Jyränoja nuhtelee minua pelkästään huonosta diabeteksen hoidosta, koska varpaankynteni ovat liian pitkät!

Jyränoja kirjoittaa omaan raporttinsa: ”Painonhallinta haastavaa, jättänyt Lantuksen pois”.

Edellä kerrotun jälkeen lopetin kaiken lääkityksen – olin saanut tarpeeksi koko konitohtorilaumasta. Halusin vain lopettaa kitumiseni ja kuolla. Tuusulan terveyskeskus ei edes halunnut hoitaa minua, sillä kun painoni lähti hyvin nopeasti laskuun, en saanut edes laboratorioaikoja. Laitoin sähköpostia ensin yllilääkäri **Susanna Pitkäselle** (ei vastausta) sitten Tuusulan kunnan sosiaali- ja terveystoimenjohtajalle (hänkään ei alkuun vastannut). Vasta kun toisessa sähköpostissa kerroin vieväni tapaukseni sosiaali- ja terveyslautakuntaan sekä julkistavani sen mediassa, sosiaali- ja terveystoimenjohtaja soitti ja kertoi, että Susanna Pitkänen tulee soittamaan minulle.

6. Susanna Pitkänen soittaa lopulta 17.6. Saan kyllä ”omalääkäriin” ja laboratorio-kontrolliajat mutta Pitkänenkin pitää ongelmallisena ”lääkekokeilujani” ja lääkityksen lopettamissyitä, ei niinkään ongelmia, joita lääkkeiden käytöstä ja hoitovirheistä on aiheutunut. Pitkästä ei havahduta sekään, että painoni on laskenut jo 13 kg 6 viikkoon! Pitkäsen tuolloin ehdottamaa omalääkäriin kanssa tehtyä hoitosuunnitelmaa ja tavoitteiden asettamista ei koskaan ole tehty (kukaan tapaamistani lääkäreistä ei siihen ole koskaan pystynyt)!

7. 8.8 paino laskenut jo noin 20 kg. Soittava lääkäri **Joonas Rautavaara** onnittelee saavutuksesta!!! Mistä saavutuksesta? Siitäkö, että olen huomannut itse sen, että lääkkeet ja lääkärit ovat aiheuttaneet vaivani? Itse hän ei sitä huomaa!

8. 16.8 **Paula Kosonenkin** kirjoittaa, että olen laskenut painoani laihduttamalla, vaikka kerron, että olen pelkästään lopettanut kaikkien lääkkeiden käytön. ”Ihminen ei ymmärrä sitä, mihin ei usko.” Kosostakaan ei kiinnosta pätääkään se, mistä vaivani juontavat.

9. Korvahuuhtelut 29.8 ja 3.9, vaikkeu on kovaa. Korvat punoittavat,

koska korvatipat aiheuttavat vanhan ihon kuoritumista ja uusi iho on hiukan punertavaa (korvalääkäri Talas Helsinki Aava 24.7.2017)
10. Paula Kosonen tekee 6.9 virheellisen diagnoosin – minulla ei ole korvatulehdusta.

11. 15.10 **Katariina Pöyry** alkaa uudestaan ehdottamaan Lantuksen aloittamista. Hän ei ilmeisesti ole lukenut vanhoja epikriisejäni ja osinhan ne ovat puutteelliset, eikä niihin ole kirjattu kaikkea tapahtunutta, koska esimerkiksi Teikari-Myyrää tai Jyränojaa ei koskaan kiinnostanut kirjata niitä. Tapahtumat olivat heidän mielestään pelkästään vilkkaan mielikuvitukseni tuotetta.

12. Katariina Pöyryn vastaanotolla 24.10: paino on nyt 107,9 kg (vaatteet päällä) – 26 viikkoon se on laskenut noin 25 kg!

13. Korvahuuhtelut on tehty 30.12, 31.12 ja 2.1. Katariina Pöyry tekee väärän diagnoosin aiemmin kesällä tehdyn (27.2 vai 6.9?) väärän diagnoosin pohjalta! Laboratoriotulos 30.12, korvat eivät ole tulehtuneet!

2014

1. 3.1. Korvahuuhtelu

2. 9.1. Korvahuuhtelu

3. 13.1 Korvahuuhtelu

4. 16.1 Katariina Pöyry ei osaa sanoa mikä korvia vaivaa.

5. 17.1 Korvahuuhtelu

6. 20.1 Korvahuuhtelu

7. 22.1 Korvahuuhtelu

8. 24.1 Korvahuuhtelu. Maria Andersson tekee väärän diagnoosin, vaikka juuri 3 viikkoa aiemmin laboratoriotulokset kertoivat aivan muuta.

9. 28.1 Korvahuuhtelu

10. 29.1 Korvahuuhtelu

11. 31.1 Korvahuuhtelu. Liisa Ahonen tekee vuorostaan väärän diagnoosin.

12. 3.2 Korvahuuhtelu

13. 5.2 Korvahuuhtelu

14. 7.2 Korvahuuhtelu

10 kk ilman terveyskeskuskäyntejä – korviin ei muodostu vaikkua koko loppuvuoden 2014 aikana.

15. 4.11 *Katariina Pöyry* havaitsee laboratoriotuloksissa korkean PSA:n

16. 24.11 *Lopulta Katariina Pöyry* ottaa kantaa ihoni hajoamiseen (tosin hän kirjoittaa, että iho-ongelmia on ollut noin vuoden ajan). Teikari-Myyrä se seikka ei kiinnostanut. Pöyry myös ehdottaa Lantuksen aloitusta, kieltäydyn.

17. 28.11 *Katariina Pöyry tekee sairaalalähetteen psykiatrian lausuntotarpeen vuoksi, ei oman mielenterveyden vuoksi.* Lähetä jää käyttämättä syövän löytymisen vuoksi.

2015

1. 24.2 *Marja Eho* kieltäytyy varaamasta aikaa kontrollikäyntiin sen perusteella, että aikoja ei ole? Ehon käytös on tönkeyn koppava!

8 kk ilman terveyskeskuskäyntejä syöpäleikkauksen 'ja Hus Hyvinkään seurannan vuoksi – korviin ei muodostu vaikkua vuonna 2015

2. 17.9 *Raija Lehtelä* kertoo, että ei ole tarjota lääkarinaikaa!

2016

1. Korvahuuhtelu on tehty 29.2.

Koska lääkärit olivat kykenemättömiä Tuusulan terveyskeskuksessa ja Hyvinkään sairaalassa selvittämään korvavaikun muodostumisen syytä, oli minun se itse selvitettävä: Bisoprolol (sivuvaikutus allerginen nuha) lääkitys on aloitettu 2.5 vuoden tauon jälkeen uudelleen 11.1.2016 (*Meri Katariina Virolainen* Hus Hyvinkää). Seuraus: korvat tukossa 7 viikkoa myöhemmin ensimmäistä kertaa sitten 7.2.2014 puhdistuksen!

Ja kun Bisoprololin kanssa käytetään Cardacea (aloitettu uudelleen 10.2.2016), vaikkua on kovaa, lasikuitumattomaista levyä ja se kiinnittyy korvakäytävän seiniin. Irtoaa kyllä huuhtelemalla. Mutta kun Cardace jää pois ja tilalle tulee Losatrix (7.2.2017) korvavaikku muuttuu limaiseksi liimamadoksi, joka tukkii korvakäytävät hyvin nopeasti (4–5 viikkoa) ja tehokkaasti eikä lähde pois millään huuhtelemalla. Miten Tirkkosen ja Riikosen mielenvikaisena pitämä maallikko pystyy tähän?

2. 1.3 *Tove Laivuori*: Siirrettiinkö sydämen vajaatoiminnan hoito Tuusulan terveyskeskukselle? (Tai 23.6 *Katariina Laine*?)

3. Korvahuuhtelu 19.4, vaikkua, joka on muuttumassa sitkeäksi tahnaksi, poistettu pinseteillä

4. *Katariina Laine* 19.4 tekee väärän diagnoosin

5. Korvahuuhtelut on tehty 27.4, 2.5, 6.5, 10.5 ja 13.5 (laboratorio-
tulokset 6.5 normaalia flooraa). Vaikku lähti aiemmin huuhtelemalla
kerran, nyt tarvitaan yhteen puhdistukseen jo 5 huuhtelua!

6. Katariina Laine ei 10.6 vielääkään ne mitään oleellista yhteyttä
käyttämieni lääkkeiden ja korviini muodostuvan vahan välille. Hän
ei myöskään peru perättömiä diagnoosejaan, vaikka hän mainitsee
korvatulehduksen poissulkevat normaalit laboratoriotulokset rapor-
tissaan.

7. Katariina Laine toteaa 23.6 minun olevan asiallinen ja orientoitu-
nut, ei kuten Teikari-Myyrä, jonka mukaan olen aggressiivinen.

8. 13.7–13.12 väli, ei epikriisejä – minne kadonneet?

9. 15.12 Otan esille jälleen Lantuksen painoa nostavan vaikutuksen
Minna Öhbergin vastaanotolla (olen joutunut aloittamaan Lantuk-
sen käytön urologin kehotuksesta uudestaan 1/2015 lähestyvän syö-
päleikkauksen vuoksi). Ei reaktiota.

10. Merja Jyränoja aloittaa 27.12 taas saman vanhan jauhamisensa:
painonlaskuun on pyrittävä liikunnan ja ruokailun avulla. Hän ei us-
koa minua vaan pitää minua valehtelijana koska paino on noussut 2
vuoteen noin 20 kg! Hän ei edes suostu ajattelemaan, että Lantuksel-
la voisi olla jotain tekemistä painonnousuni kanssa.

2017

1. Korvahuuhtelu 10.1 Minna Ohberg toteaa, että korvat ovat siistit
(Paino 9.1 115,4 kg).

2. Vastaanotolla Katariina Laineen luona kerron lopettaneeni Lan-
tuksen käytön 24.1 (paino tuolloin 116,9 kg). Aloitetaan Jardiance.

3. Teemu Hermunen toteaa 17.2 minun puheeni olevan selkeää ja
johdonmukaista, en siis ole aggressiivinen hullu enkä korota ään-
täni, ellei minusta yritetä tehdä pöpiä.

4. Korvahuuhtelut 27.2, 28.2 ja 1.3

5. Jälleen 1.3 Veera Hiltunen tekee väärän diagnoosin.

6. 20.4 Minna Öhberg huuhtelee korvia todella pitkään – saa ne lo-
pulta auki.

7. 5.6 Pentti Korhonen avaa korvani asiallisesti mekaanisesti ja kir-
jaa tapahtuneen, jotta seuraavat sairaanhoitajat ja lääkärit tietäisi-
vät miten toimia. **”Todennäköisesti huuhtelu ei auta!”**

8. 4.7 Sofia Heinonen kirjoittaa, että olen kokenut, ettei minua ole
otettu vakavasti vaan pidetty valehtelijana. Ja että minua on syy-

tetty siitä, että syön herkkuja ja juon olutta, jonka vuoksi paino on noussut, vaikka itse pidän Lantusta syyllisenä. Leinonen jatkaa potilaan kokevan, että hänen hoidossaan on tapahtunut paljon virheitä ja että olen tyytymätön aiempaan diabeteksen hoitoon. Sofia Leinosen ylös kirjaamat asiat eivät aiheuta minkäänlaisia toimenpiteitä!

9. 12.7 Anita Huhtala yrittää avata korvat huuhtelemalla vaikka ker-
ron hänelle, että se ei varmaan tule onnistumaan. Hän saa jonkin ver-
ran haiskahtavaa (ei ole koskaan haissut?) vaaleaa vaikkumatoa oi-
keasta korvasta mutta kun muuta ei huuhtelemalla irtoa, hän tarttuu
atuloihin. Vaikku on kuitenkin nyt niin märkää, että hän tukkii molem-
mat korvat lähes täydellisesti. Paikalle tulee **Elina Hautala**, joka te-
kee jälleen kerran **väärän diagnoosin** (krooninen korvatulehdus), ot-
taa näytteen bakteeriviljelyyn ja yrittää sen jälkeen imeä vaikun kor-
vista tuloksetta!

10. 12.7 Bakteeriviljelyn tulokset ovat: Normaalit

11. 13.7 käyn avauttamassa korviani Hyvinkään sairaalan päivys-
tyksessä, sillä en voi hoitaa vaimoani (olen hänen omaishoitajansa)
kuurona.

12. 16.7 **Elina Hautala** toistaa **väärän diagnoosinsa**.

13. 24.7 **Helsinki Kampin toimipisteen korvalääkäri** Talas avaa kor-
vani kertoen, **että ne ovat normaalit. Niissä ei ole tulehdusta ja että**
syy siihen, että korvat punoittavat johtuvat korvatipoista (Removax,
Otocur, Vaxol, Ceridal, Flixonase, Otiborin ja Cibroxin), **jotka irrot-**
tavat korvakäytävän seinien vanhaa ihoa paljasten uuden punerta-
van ihon sekä samalla tukkivat korvakäytävää ennestään. Tätä ta-
pahtumaa asiaa tuntematon/tuntemattomat luulee/luulevat tulehduk-
seksi tehden aina yhä uudelleen **väärän diagnoosin**. Hän jopa kiel-
tättyy uskomasta bakteeriviljelystä saatuihin tuloksiin (kuten epkrii-
sistäni voi lukea).

14. 1.8 Leila Seuna soittaa ja lupaa selvittää jatkotoimenpiteet. (Kat-
so myös 11.8 mitä korvalääkäri Talas sanoo ja mitä Seunan mukaan
olisi pitänyt kokeilla)

15. 1.8 Tove Laivuori **soittaa ja vaikuttaa ensi kertaa 7-vuoteen, että**
joku kuuntelee, eikä heti tee minusta mielenvikaista. Laivuori kir-
joittaa: "On ymmärrettävää, että olen epäuskoinen terveydenhuol-
toa kohtaan." Painoni on laskenut tammikuun lopulta 2017 nyt jo
12 kg.

16. 14.8 Tove Laivuori kuuntelee ja jopa vaikuttaa uskovan kertomustani. ”Vastavuoroisesti kontaktissa, kerronta loogista, ei akuuttia poikkeavaa mielentilan osalta”! Laivuoren mukaan ”asianmukainen lääkitys ja hoitomyönteisyys ovat ensiarvoisen tärkeää.” Tosin hän uskoo lukemattomia väärän diagnoosin tehneitä kollegojaan taipumuksesta korvakäytävätulehduksiin. **Ja selvyiden vuoksi, en ole käynyt psykiatrin arvioissa, kuten Laivuori kirjoittaa, vaan yrittänyt saada tältä lausuntoa meneillään olevaa minua vastaan nostettua oikeudenkäyntiä varten.** Lausuntoa siitä, mitä minuun vuosina 2002–2010 yhtä soittoa kohdistunut parjaus, valehtelu, mitätöinti, vähättely ja kaikenlainen dissaus on voinut vaikuttaa henkiseen tilaani ja mahdollisesti sydänkohtaukseen tapahtumiseen juhannuksena 2010 Vätärin erämaassa.

Sitten oikea katastrofisetju, jossa kulminoituu useiden Tuusulan terveyskeskuksessa kohtaamani eri sairaanhoitajien ja lääkärin potilasta kohtaan osoittama vähättelevä käytös sekä se kuinka he aina vaan ja toistuvasti eivät kuuntele potilasta tai eivät anna mitään arvoa potilaan mielipiteille:

17. 28.8 korvahuuhteluaika. Jussila, joka on joskus aiemmin avannut korvat pinseteillä, on vaihtunut **Hanna Hotakaiseen**, jolle sanon heti hänet nähtyään ulkoisen habituksen perusteella, että avaus ei häneltä onnistu. Hotakainen selittää, että hänen lähetteessään lukee huuhtelu., Sanon, että en suostu, koska en halua 12.7 tapahtumien uusiutuvan. Hotakainen yrittää soittaa lääkärin paikalle, joka ei kuitenkaan kerkeä, joten saan lääkärin ajan seuraavalle päivälle.

18. 29.8 Kristiina Leino avaa korviani mekaanisesti. Mutta avaus on vain osittainen helpotus: korvat tukkeutuva lähes kokonaan 31.8 jolloin soitan Leila Mäkelä-Bengtsille, joka ohjaa seuraavaksi päiväksi ah-vastaanotolle

19. 1.9 ensin sairaanhoitaja **Sari Riikonen** on asiallinen ja toteaa korvantähystys laitteellaan, että korvani ovat tukossa mutta korvakäytäväni ovat kauhean kapeat ja punoittavat – korvissa on karstaa. Vasta **Sirpa Tirkkosen** tullessa paikalle ja todetessa että kovani ovat auki, tärykalvo näkyy, Riikonen muuttaa kertomustaan. Nyt korvat eivät olekaan enää tukossa, ”pieni vaikon erityis ei vaikuta kuuloon”, minä vain kuvittelen. Riikosen ratkaisu on kuulokäyrä. Minulla palaa näin käsittämättömän valehtelun ja syyttelyn vuoksi käämit! Riikonen

kirjoittaa, että tarvitaan psyykkisen tilani kartoitusta. Riikonen myös kutsuu vartijan paikalle koska joudun ensin kuuroutumiseni ja sitten vielä kiihtymiseni vuoksi korottamaan ääntäni, sillä en tahdo kuulla edes omaa ääntäni. Vartija ei kuitenkaan ryhdy poistamaan minua, koska hän aivan selvästi epäilee Riikosen ja Tirkkososen tekemää joh-topäätöstä hulluudestani.

20. Huoneeseen saapunut Sirpa Tirkkonen ei lue ennen käyntiäni tai sinä aikana aiempia epikriisejä. Myöhemmin hän löytää Tove Laivuoren 14.8 tekemän merkinnän, että minulla on taipumusta korvakäytävätulehduksiin yrittäessään selittää, että koko jupakka sai alkunsa, kun en muka ollut suostuvainen huuhteluun (Riikonen ei edes ehdottanut huuhtelua). Heti saavuttuaan Tirkkonen katsoi korvantähystyslaitteellaan korviini ja sanoi, että niissä ei ole vaikkua, joka häittäisi kuuloani. Hän muka näki tärykalvot vaikka vähän yli tuntia myöhemmin **Keravan Aavan korvalääkäri Ziane Zelmani poisti mekaanisesti ja imemällä korvistani todella runsaasti vaikkua (suurin mekaanisesti poistettu korvat tukkinut vaikkumato oli 2 cm pitkä). Zelmani ei nähnyt tärykalvojani ennen korvien puhdistamista ja sanoi häpeävänsä, mikäli hän kertoisi potilaalle tuollaista puppua kuin Tirkkonen.**

Minulta paloi aivan aiheesta päreet, kun Tirkkonen väitti minua luulosairaaksi valehtelijaksi. Halusin lähetteen ainoastaan korvalääkärille, mutta sitä ei suostuttu kirjoittamaan - en suinkaan kuulotutkimuksiin. Tapaus on aivan prikulleen samankaltainen kuin Teikari-Myyrä 2.5.2015. Ja Tirkkonen kokee uhkailuksi sen, että kerron tekeväni rikosilmoituksen hänen ja Riikosen loukkaavasta toiminnasta, potilasta kohtaan osoittamasta mielivallasta ja että heidän ammattitaitonsa selvitetään perusteellisesti.

Sillä jos menet Alkoon, niin miltä tuntuisi, jos sinulle alkoholia myisi epäsiisti, hielle ja virtsalle haiseva holisti. Olen aina ihmetellyt miten sairaanhoitajana tai lääkärinä voi toimia henkilö, jonka ulkoisesta habituksesta jo näkee, että hän ei ole aivan terve. Jos Tirkkosella on oikeus lääkärin oikeudella tehdä minusta mielenvikainen, luulosairas valehtelija, niin minulla on varmasti oikeus arvostella hänen lääkärille epäuskottavaa ulkonäköään!

Aavan korvalääkärin lausunto (hiukan yli tunti edellisen tapahtuman jälkeen), jossa hän kertoo tekemistään havainnoista ja antamastaan

hoidosta, vahvistaa kertomukseni ja mielenterveyteni. Lausunto on toimitettu aikaisemmin Muistutus II liitteenä Leila Mäkelä-Bengtsille. Riikonen ja Tirkkonen eivät alkuunkaan tajua sitä, että ilman kirjalista hoitohistoriaa minulle olisi muutama vuosikymmen sitten heidän näkemyksiinsä psyykkisestä tilastani nojautuen tehty lobotomialeikkaus aivan samoin kuin kirjassa ”Yksi lensi yli käenpesän” kerrotaan. Kaiken kukkuraksi:

21. Soittaessani (sanoin nimeni) 4.8 Terveyskeskuksen ajanvaraukseen, puhelimeen vastannut Marja Eho kieltäytyi antamasta minulle 1.9 minua mielenvikaisena pitäneen lääkärin nimeä. Hän ei myöskään halunnut pyynnöistäni huolimatta kertoa omaa nimeään, sillä hän varmasti muisti, että olen tehnyt hänen käytöksestään aiemmin 2 henkilökohtaista valitusta johtavalle lääkärille. Hänen ylimielinen käytöksensä ja tapa kyykyttää vanhuksia, eivät sovi asiakaspalvelutehtäviin, eivät edes puhelimessa. Ne ovat itseään täynnä olevan henkisesti köyhän kapon öykkärimäisiä käytöstapoja.

22. 6.9 Winquist suorittaa pyynnöstäni kuulotutkimuksen. Olivathan Riikonen ja Tirkkonen yhdessä väittäneet, että vika on kuulossa, ei korvavaikussa, vaikka Riikonen oli yksin ollessaan ennen Tirkkosen saapumista todennut korvani tukkeutuneeksi. KUULOni ON NORMAALI.

1.3.2016 vastaanotto Tove Laivuori: Siirrettiinkö sydämen vajaatoiminnan hoito Tuusulan terveyskeskukselle? (tai 23.6.2016 Katariina Laine vastaanotto?) Onko Tuusulan terveyskeskus myös vastuussa siitä, että sydämen eteisvärinän siirto sinus-rytmiksi tapahtui vasta 8 kk tapahtuneen flimmerin alun jälkeen?

Miksi Marja Eho saa jatkaa edelleen asiakaspalvelutehtävissä? Eikä ylilääkäri Pitkänen muka varoittanut häntä? Ainakaan mahdollinen varoitus ei ole muuttanut Marja Ehon käytöstä piiruakaan.

Mitä terveyskeskuksen johto aikoo tehdä henkilöille, jotka ovat ilmiselvästi käyttäytyneet vastoin lääkärin ammattietiikka (valehtelu, potilaan sivuuttaminen hoitoratkaisuja tehtäessä sekä toimiminen oman mielikuvituksen pohjalta) sekä tehneet karkeita hoitovirheitä (mm. väärät diagnoosit vastoin laboratoriotuloksia) hoitaessaan potilasta?

Miten tämä on ollut mahdollista ja miten terveyskeskuksen johto aikoo huolehtia siitä, että kokemani kaltainen tapahtumasarja ei pää-

se Tuusulan terveyskeskuksessa enää toistumaan?

Väärät diagnoosit on tehty ainakin: 27.2.2013, 2.5.2013, 6.9.2013, 2.1.2014, 24.2.2014, 31.1.2014, 19.4.2016, 1.3.2017, 12.7.2017, 16.7.2017 ja 1.9.2017 kaksi kertaa - yhteensä 12 kertaa

Potilasta on pidetty valehtelijana ainakin: 13.3.2013, 18.3.2013, 2.5.2013, 27.12.2016 ja 1.9.2017 - yhteensä 5 kertaa.

Olen väärin diagnoosien ja niistä seuranneiden hoitosuosituksien vuoksi käyttänyt rahaa erilaisiin korvatippoihin (taitaa tulla yhteensä muutama dl), turhiin terveyskeskus ja apteekkimatkoihin vuosien 2010–2017 varrella varmasti yli 1000:-. Kuinka terveyskeskus aikoo korvata tämän?

Kuka voi arvioida lähinnä diabeteksen hoidossa tehtyjen karkeiden hoitovirheiden vaikutusta elämäni kokonaisuudessa? Esimerkiksi urologi Sakari Jokelaisen mukaan väärä ja ilmeisen ylimitoitettu lääkitys, ensin väärä hoito ja sittemmin hoidon laiminlyönti sekä potilaan kohtelu eivät ole voineet olla vaikuttamatta syövän syntyn. Miten terveyskeskus aikoo korvata kärsimäni taloudelliset menetykset?

Aika useasti minulta on kysytty kuka oikein luulen olevani? Millä oikeudella arvostelen ihmisiä?

Ymmärryksesi yli menee, jos kerron sinulle mille ihminen näyttää, niin se ei ole ihmisen ulkonäön arvostelua, vaan kerron, mitä näen (tietysti voit epäillä, että olen sokea), että esimerkiksi "ihmisen kasvoista ilmeistä, uurteista ja juonteista, rypyistä, pupillien liikkeistä sekä muun muassa ryhdistä ja pukeutumista voi tunnistaa vanhempiensa pahoinpitelemän yksilön? Monethan esimerkiksi peittävät pahanolonsa sivullisilta (tai höynäytettävältä saaliilta) teennäisyyden, esimerkiksi tekohymyn tai teeskennellyn ystävyyden sekä virallisuuden ja yhteiskunnallisen aseman taakse. Juuri kenelläkään ei ole ihollaan aikoinaan lapsuudessa tapahtuneesta pahoinpitelystä kertovia arpia. Nuo arvet ovat näkymättömiä. Ne löytyvät aivan muualta, kuten aivojen hermosolujen välisistä liitospinnoista.

Helpoin tapa tunnistaa vanhempien pahoinpitelyn kohteeksi varhaislapsuudessa (raskausaika/1–2 ensimmäistä elinvuotta) joutunut yksilö, on se, mitä hän ajattelee, mikä hänen arvomaailmansa on, miten hän käyttäytyy. Poikkeuksetta se, jota on varhaislapsuudessa pahoin-

pidelty rankaisemalla, vartuttuaan aikuiseksi vaati ongelmien ratkaisuksi aina rankaisua. Hän tahtoo hallita ja valvoa muita. Hänestä tulee vähintään sadistisesti käyttäytyvä ”pikkunilkki”, ellei enemmän. Se., jota on lapsena kohdeltu kaltoin, kohtelee vartuttuaan pääsääntöisesti muitakin kaltoin ja se, joka on kokenut varhaislapsuudessa yksinäisyyttä ja läheisyyden puutetta, kasvaa aikuisena ahneeksi ja/tai kateelliseksi. Ja se lapsi, jota on hakattu, kasvaa alistuvaksi, araksi ja syrjään vetäytyväksi - uhriksi Ne taas, jotka ovat lapsuudessa joutuneet ”henkisen” pedofiilin uhreiksi tulevat vartuttuaan itsekkin saalistamaan uhreja - elleivät sitten joudu itse uhriksi.

Syy henkilön henkisiin ongelmiin on lähes aina varhaislapsuudessa tapahtuneessa vanhempien lapseen kohdistamassa henkisessä tai ruumiillisessa pahoinpitelyssä. Ei koskaan vaihtamattomissa vaipoissa, väärässä pilttiseksessä, kehdon yllä riippuvan helistimen hajoamisessa tai tutin putoamisessa, vaan fyysisen aistillisen nauhinnan, läheisyyden, kosketuksen, leikin, hellyyden ja rakastavan huolenpidon puutteessa.

Jo varhaislapsuudessa aloitettu kaksinaismoraaliin pohjautuva kasvatusta, yksilön maahan polkeminen, ei suinkaan genetiikka, on syy kaikkeen yhteiskunnassamme esiintyvään väkivaltaan: nyrkkipokasta raiskausten, pahoinpitelyjen ja tappojen kautta aina sotiin saakka. Eivätkä henkisellä väkivallalla kasvatetut, maahan polkemalla alistetut kansalaiset koskaan tajua matelevansa, paskartelevansa maan tomussa, sillä he eivät koskaan ole oppineet lentämään.

Tutkija Lotta Hautamäki Helsingin yliopistosta kirjoittaakin 16.2.2016 artikkelissaan "Kolme väärää uskomusta mielenterveyshäiriöistä" (www.skolar.fi/kolme-vaaraa-uskomusta-mielenterveyshairioista/):

Uskomus mielenterveyshäiriöiden yksinkertaisesta geneettisestä selityksestä ei kuitenkaan nykytutkimuksen valossa pidä paikkaansa. Mielenterveyshäiriöt ovat ihmisen elämänkulun myötä muokkautuvan perinnöllisen alttiuden tuloksia, eivät yksinkertaisia geneettisiä sairauksia. Aikuisen ihmisen mielenterveyshäiriöt ovat seurausta vanhempien, lähiympäristön, koulun, sosiaalisten suhteiden ja yhteiskunnalliskulttuurisen ympäristön tuottamista ongelmista.

Käyttäytymistieteilijä ja perinnöllisyyden tutkija Gregory Carey Coloradon yliopistosta puolestaan toteaa:

"DNA:ssa ei ole sellaista jaksoa, joka tekisi ihmisestä rikollisen", Carey sanoo. "Sen sijaan on koko joukko yhteiskunnallisia, persoonallisuuteen liittyviä, aivotoimintaan kytkeytyviä ja muita tekijöitä, jotka sijoittuvat DNA-tason ja rikollisuuden kaltaisen monimutkaisen käyttäytymisen välille. Mielestäni ajatus, että rikollisuus voisi määräytyä geneeistä, on hurjaa teoretisointia tai tieteistarinoiden sepittelyä."

Jos sinua kiinnostaa selvittää, mitä sinulle tehty ja tapahtunut varhaislapsuudessa, niin edellä ollut lainaus ja paljon muuta mielenterveyden häiriöitä löytyy intiaaninimelläni "Hän Joka Näkee Unia" kirjoittamistani kirjasista *"Mielenhallinta - menetelmät ja todellisuus"* ja *"Mielen terveyden häiriöt - syyt ja selitykset"*.

Tietysti voit närkästyneenä huudahtaa: **"Minua ei ainakaan ole pahoinpidelty, eikä varsinkaan aivopesty"**! Ikävä kyllä, hyvin todennäköisesti on, sillä pahoinpitelysi on voinut tapahtua jo sikiöaikana, ja aivopesusi viimeistään 2 ensimmäisen elinvuotesi aikana! Vai todistaako se, että elät ja käyttäydyt samoin kuin kaikki muutkin ihmiset ympärilläsi, että näillä kanssaihmisilläkin on varmasti "terveen" paperit? Kerro sitten seuraavaksi mitkä ajatuksistasi ovat sinun omia ajatuksiasi, eivät oppikirjoista, lööpeistä, viihdeohjelmista, mainoslehtisistä tai muualta mediasta imuroituja? Entä kuinka oleellisesti ajatuksesi eroavat muusta pihattosi vaalikarjan röyhtäilyn säestämästä märehdinnästä? Suljetko silmäsi, peitätkö korvasi ja vaikenetko sinäkin silloin, kun näet vääryyden tapahtuvan tai totuutta kierrettävän? Mikä sinussa on omaa ja aitoa, ei päälle liimattua kuuliaisuutta ja kunniallisuutta? Tiedätkö sinä edes mitä rakkaus on? Eihän sinulla ole edes aavistusta siitä, mitä elämä itse asiassa on? Mikä on todellisuus? Pitääkö kaikki se, mitä sinulle on syötetty "rauhhoittavina lääkkeinä" (aineellinen hyvinvointi, hyväksikäyttö, kilpailu ja voitto) muka totuutena, todellakin paikkansa? Ovatko Benzot ainoa oikea ratkaisu maassa matelemaan, pimeyden valtaamaan mieleesi?

Ensimmäiseksi tietysti märehelijälaumasta ne, jotka tuntevat tulleen-
sa sanoistani loukatuksi, aloittavat hyvin kaunaisena toisinajattelijan
kiusaamisen. Et saa olla erilainen, et saa ajatella tai tehdä toisin kuin
muut. Kysytään ivallisesti, kuka sinä oikein luulet olevasi? Ei olekaan
ihme, että kiusaamista esiintyy tänä päivänä ja kaikkialla, kouluissa,
työpaikoilla, seurakunnissa ja päiväkodeissa, jopa lähes kaikki viih-
deohjelmat kaikkine stand up koomikoineen saavat katsojat naureske-
lemaan toisten ihmisten huvittavalle poikkeavuudelle, erilaisuudelle.
Mitä sinä ressurkka voit ylipäättään muistaa? Ja kuka nyt omia van-
hempiään syyttäisi? Todennäköisesti tulet vielä toistamaan, ellet ole
jo toistanut omien vanhempiesi kultaisen käytöksen!

Ja jeesustelun, että *"kyllä valtaosa maailman onnellisimmassa maas-
sa töitään tekevistä hoitohenkilökunnasta hoitaa tehtävänsä huolel-
la ja tunnollisesti – he ovat alan ammattilaisia"*, voi lopettaa, mikä-
li minulla vaan sattuu olemaan vielä huomattavasti huonompi tuuri,
kuin Itämerellä seilaavilla tankkereilla! Ankkureitahan täytyy raahata
laivan perässä kymmeniä kilometrejä, ennen kuin tärppää, mutta mi-
nun täytyy vain kävellä sisälle terveystakeskukseen, kun kohtaamista-
ni hoitajasta vähintään yhdeksän (9) hoitajaa kymmenestä (10) on jo
tehnyt virheellisen taudinmäärittelyn, hoitovirheen, valehdellut, jät-
tänyt huomiotta, pitänyt valehtelijana tai parhaassa tapauksessa vää-
ristellyt potilaskertomustani, jopa jättänyt kirjaamatta potilaskerto-
mukseeni oleellisia tapahtumia!

ANNA LAHJUOKSIA, SUOSTU MAALITAUUKSI JA HYVÄKSY HILJAA KOTITARVERASISMI

Vaikka tämä kirjanen kertoo kahden lapsemme äitiinsä ja puolisooni Riittaan kohdistaman manipuloimnin, perättömän ilmiannon, useiden "hellien valkoisten sisarten", lääkäreiden karkeiden hoitovirheiden, monien eri viranomaisten (digi- ja väestötietovirasto sekä aluehallintovirasto), eduskunnan oikeusasiamiehen, ainakin kahden käräjätuomarin, sekä yhden syyttäjän, muutaman poliisin, ajatuskyvyttömyyden ja suoranaisten välinpitämättömyyden seurauksena heitteille jätetystä elämänekumppanistani, niin vaimoni viimeisten vuosien ja elämämme kokonaisuuden hahmottamiseksi, lukijan on hyvä tietää, ei pelkästään Riittaan kohdistunut, vaan myös hänen mieheensä kohdistettu, vuosia jatkunut kiusaaminen ja mielivalta Kokemamme ”rakastettavien” ja ”hyvää tarkoittavien” lähimmäistemme käyttäytyminen ei ole voinut olla vaikuttamatta Riitan hyvinvointiin ja hänen käsitykseensä kanssaihmisistä!

Yritän käydä lävitse kokemaamme valaisevia sekä myös jo aiemmissa tekstissä vilahdelleita tapahtumia pääkohdittain ja vain hyvin lyhyesti jo iät ajat sitten käytöstä poistettujen kotisivujeni pohjalta:

1991–1992: Jätettyään taakseen kimaltelevan harhan ja itsestään liioja luulevien itsetunnottomien tähtien kyllästäjän rock 'n' roll elämän pihaja rakentamaan ryhtynyt Kari Heimonen saa vuonna 1987 Kerman Saven silloiselta omistajalta, Ilkka Paaterolta, vinkin perhospuutarhasta. Hän ryhtyy välittömästi toteuttamaan unelmaa tarjoamalla kypsyttelemäänsä ideaa matkailukohteeksi muutamille suomalaisille suurkaupungeille. Muun muassa eräät Helsingin kaupungin virkamiehet pitävät häntä tuolloin päähkähulluna - "*vai vielä muka perhosia*". Lopulta Joensuun kaupungin kaupunginjohtajan Aaro Heikkilän innostuu ideasta ja maailman pohjoisin Trooppinen Perhospuutarha avataan Joensuuhun keväällä 1991. Perhospuutarhan suosio ylittää kaikki muut, paitsi Heimosen. Jo ensimmäisenä toiminta vuonna siitä tulee Pohjois-Karjalan suosituin matkailukohde kävijämäärän hipoessa 100 000:tta. Paikkaa onkin pakko laajentaa, jotta kaikki hakukkaat sopisivat sisään.

Heimonen aloittaa seuraavana talvena Perhospuutarhan laajennuksen ja sopii suullisesti silloisen Keran (nykyisin Finnvera) aluekonttorin ja Kauppa- ja teollisuusministeriön kekulaisen piiripäällikön **Seppo Korpimiehen** kanssa hyvien tapojen mukaan hyvissä ajoin etukäteen aivan normaalista kehitysalueella sijaitsevan matkailuyrityksen rahoituksesta ja jätti rahoitus- ja avustushakemukset sisään samaan aikaan, kun laajennustyöt heti vuodenvaihteen 1991–92 jälkeen alkavat. Keran myönteinen rahoituspäätös, kuten oli sovittu, tulee tuota pikaa, mutta Kauppa- ja teollisuusministeriön suullisesti sovitusta käynnistys- ja investointiavustuksesta ei sen sijaan kuulu mitään.

Laajennusosan avajaiset tulevat ja menevät ja yleisömäärät ovat la- makeväästä huolimatta kaksinkertaiset edelliseen vuoteen nähden. Toukokuussa Kauppa- ja teollisuusministeriön piiripäällikkö soitta- taan Kari Heimoselle ja pyytää häntä somistamaan kukkaistutuksin ja puutarhakalustein hänen vaimonsa kotitalan pihapiiriin Joensuun ete- läpuolella Hammaslahdessa, sillä hänellä ovat tulossa viikonloppuna 50-vuotisjuhlat. Heimonen tekee tilatun ja lähettää tilaajalle tehdystä työstä laskun omakustannushinnoilla jättäen oman työnsä ja ajokilo- metrinsä hyvän tahdon eleenä laskuttamatta.

Parin päivän päästä laskun saanut piiripäällikkö soittaa Heimoselle ja kysyy: "Onko lasku aiheellinen?" Heimonen kertoo piiripäälliköl- le tapauksessa noudatetun laskutuspolitiikan ja puhelu päättyy. Seu- raavaksi Heimosen yritykselle saapuu kirje, jossa Kauppa- ja teolli- suusministeriön Pohjois-Karjalan piiri hylkää Trooppisen Perhospuu- tarhan investointi- ja käynnistysavustus hakemuksen sillä perusteel-

la, että Joen kaupungissa toimii ennestään jo yksi parikymmenpaikainen kiinalainen ravintola. Ja koska Keran lainan saannin ehtona on kauppa- ja teollisuusministeriön avustusten saanti, jää myös tämä laina nyt saamatta. Tässä tilanteessa Joensuun kaupungin virkamiesjohto Aaro Heikkilän johdolla järjestää pika pikaa Perhospuutarhalle saamatta jääneen avustuksen tilalle silloisesta KOP:sta valuuttalainan niin, että yksi kaupungin yhtiöistä, Joensuun Tekniikkatalot Oy toimii takaajana. Kari Heimonen kuulee tuolloin yhdeltä Joensuun kaupungin virkamieheltä, että myös Kauppa- ja teollisuusministeriön tuolloinen kansliapäällikkö, nykyisin rahassa rypevä Varman toimitusjohtaja Matti Vuoria on ollut ainakin haluton avaamaan hänelle kerrottua lahjustapausta, ellei jopa halukas peittämään kaiken tapahtuneen. Ja maailman vähiten korruptoituneen maamme tavan mukaan yksikään tapahtuneen yksityiskohdista tiennyt Joensuun kaupungin virkamies, poliitikko, saati paikallinen sanomalehti Karjalainen tai paikallisradio Rex ei nosta kauppa- ja teollisuusministeriön piiripäällikön toiminnasta minkäänlaista hälyä, vaan vaikenevat, vaikka jo avustukset evänneen päätöksen perustelut ovat perusteettomat, jopa lapsellisen järjettömät.

Kaiken kukkuraksi tuolloin sama Joensuun kaupungin virkamies myös kertoo Heimoselle, että kepun savolaiset puolueaktiivit ovat soittaneet hänelle Perhospuutarhasuunnitelman lehdistössä uutisoinnin jälkeen talvella 1991, että Heimoseen ei kannata luottaa, hän on suurisuinen huijari ja pelkkä haihattelija.

Heimosen on hyvin vaikeaa ymmärtää vielä tänäänkään, kuinka virkamies, poliitikko tai toimittaja, joka tietää hänen kieltäytyneen lahjonnasta ja sitä seuranneesta elävältä "teurastuksesta", silti valitsee vaikenemisen, voi ylipäänsä elää omatuntonsa ja itsensä kanssa sovussa kaikki nämä vuodet aina näihin päiviin asti ja - aina kuolemaansa saakka. Ovatko he niitä paljon mainostettuja sankareita?

Ei liene aivan perää vailla sanonta; "Keskusta pettää aina." Ja "muut pettävät silloin kun heillä on siihen pieninkin mahdollisuus." On aivan turha tänä päivänä ihmetellä, miksi maamme vajoaa taloudelliseen tyhjiöön kuin kivi, sillä yritystoiminnan ollessa tämän kaltaisesa valtiovallan erityisessä suojelussa, lipevää erinomaisuuttaan pursuava poliitikko sahaa vain juuri sitä oksaa, jolla istuu.

Kolmen kuukauden päästä 8.9.1992 Esko Ahon hallitus, joka on vanonnut, ettei se koskaan devalvoi, päästää Suomen markan kellumaan ja markka devalvoituu seuraavien kuukausien aikana 20–40 % eri valuuttoihin nähden. Markkinaehtoisen pankkilainan korko nousee yli 20 %:iin. Sitä hennot tropiikin perhoset eivät jaksa enää siivillään kantaa. Niin Kari Heimonen hakee vain vähän yli vuoden toiminnan jälkeen Pohjois-Karjalan suosituimman makailukohteen, yli 100 000 kävijän Trooppisen Perhospuutarhan konkurssiin - **hän ei ollut suostunut lahjomaan rahalle persoa valtion virkamiestä ja Esko Ahon puoluetoveria - myymään sieluaan.**

Niin päättyi elämäni perhospuutarhurina 2 vuoden sairauslomaan ja seurasi muutto takaisin Etelä-Suomeen, mutta sitä ennen Heimonen kynnittiin putipuhtaaksi. Heimosesta tuli yhteiskunnan halveksittu hylkiö, epäonnistuja, jolle rahalaitokset eivät myöntäneet pankkitiliä ja teleoperaattorit eivät avanneet uutta puhelinliittymää. Päälle lätkäistiin vielä 14 vuoden velkavankeus.

Seuraa jo poliisipartio "Mulkqvistin" (Eklund – Rantakoivu) yhteydessä aiemmin mainittu **poliisin yritys teloittaa minut myöhään 10.10.1993 illalla rynnäkkökiväärillä työhuoneellani Helsingin Kruununhaassa suomalaisen kirjallisuuden päivänä 10.10.1993**, jolloin poliisi sai samassa puhelussa kahdella eri tekaistulla nimellä esiintyvän henkilön hälytyskeskukseen tekemän ilmiantosoiton. Hätäpuhelun mukaan joku esitteli tai heilutti asetta ja jopa ampui Helsingin Kruununhaassa Oikokadulla samassa rappukäytävässä, saman ensimmäisen kerroksen huoneistossa, missä sijaitsi Kari Heimosen silloinen työhuone ja vielä tuon työhuoneen vastapäisen oven takana. Kyseissä huoneistossa toimi tuolloin Suomen spiritualistinen seura. Aiemmin illalla Heimosen työhuoneelle oli yrittänyt tunkeutua, ensin katu- ja sitten rappukäytävän ulko-oven kautta sateenvarjoa heilutellut ja sillä jyrkää tammiovea ryskyttänyt. lasittuneen katseen omaava noin 35-vuotias mies.

Saamansa ilmiannon perusteella sinivuokot tekivät pari tuntia myöhemmin komisario **Pekka Pöyryn** johdolla Kari Heimosen työhuoneistoon erehdyksessä tai pikemminkin tyhmyydessä toimintavirheitä vilisseen väkivaltaisen aseellisen rynnäkön. Kun Heimonen ei suostunut avaamaan työhuoneensa ovea, koska ei tiennyt rappukäytäväs-

sä ovea ryskyttävän henkilön asemaa, eikä sitä hänelle suostuttu uhoamisen ohessa kertomaan. Heimosenhan tietysti epäili rappukäytävän ovea ryskyttävän henkilön olevan sama mielipuoli, kuin aiemmin illalla kadulla, niin poliisit päättivät murtautua jyrkän tammioven läpi työhuoneelle purkuraudalla!

Suoraan suihkusta rappukäytävään avautuvan työhuoneen ovea purkuraudalla pirstovan paskajalan työtä helpottamaan mennyt vettä valuva Heimonen lyötiin varoittamatta pimeään porraskäytävän kylmälle kivilattialle sekä käsiraudoitettiin. Partion poliisikoira loikki työhuoneeseen, aggression synnyttämästä kiimasta juopuneet, aseistetut poliisit (kuulustelupöytäkirja kertoo kahden jepen nimet, Suojanen ja Kosonen) perässä. Etsinnöissä ei tietenkään löytynyt mitään ja viimeinenkin poliisi perutti asunnosta lopulta turvallisesti ulos aseet tanassa!

Seuraavana aamuna Kasarminkadun poliisilaitoksella joku korkeampi sinivuokko väitti, että lainvartijoita oli paikalla vain yksi kahden miehen partio ja että poliisisedät eivät käyttäneet lainkaan väkivaltaa, vaikka vanhempi konstaapeli **Martti Ruppenen** kertoo kuulustelupöytäkirjassa 7.3.1994 että: partioita oli paikalla 4 ja kaksi niistä oli koirapartioita.

Heimosen työhuoneen yläpuolisen asunnon omistaja Rolf Rochier kertoi kuulustelupöytäkirjassaan 8.3.1994, että hän näki omin silmin rappukäytävän kuhisevan kyttyä ja käsiraudoitetun Heimosen makavan työhuoneensa oven edessä porraskäytävän kivisellä alatasanteella alasti rynnäkkökiväärin piippu ohimolla. Samassa talossa asunut näyttelijä/ohjaaja Kari Väänänen kertoi myöhemmin Heimoselle, että katu oli tuolloin ollut pullollaan poliisiautoja. Yleinen syyttäjä hautasikin aivan oikein suomalaisen rehellisen ja luotettavan poliisiin valheellisia ja epäluotettavia väitteitä vilisevät kuulustelupöytäkirjat pöytälaatikkoonsa vuosiksi ja kun tapahtumat olivat oikeudellisesti vanhenemassa, Heimonen ilmoitti asianajajalleen Heikki Salolle, että hänen puolestaan tapahtuneet saavat unohtua. Vai voiko vajaaälyisiä sakottaa tyhmyydestä?

Mutta poliisien päätös käytös vain yltyi. Seuraavaksi, vuonna 1996 huhtikuussa Kari Heimonen kutsuttiin jälleen kerran perättömän ilmiannon perusteella keskusrikospoliisiin päämajaan Tik-

kurilaan. Rikoskomisario **Karilahden** kuulusteluun lainkuuliainen Heimonen saapui asianajajansa Heikki Salon avustajan kanssa. Kun Heimonen tiedusteli miksi hänet oli kutsuttu kuultavaksi, rikoskomisario Karilahti tilytti: "*Teitä epäillään Sipoon päiväkodin tuhopoltosta*". Kari Heimonen kertomansa mukaan ilmekään värähtämättä tokaisi viono hymy huulillaan takaisin: "*Ihme kun ei Olof Palmen murhasta*." Epäilyt päättyivät varmasti jo paljon ennen sitä, kun Heimosen alibi, nukkui omassa sängyssään tapahtuma-aikaan, tarkistettiin. Kaiken kukkuraksi Heimonen itse parin vuoden päästä kertoi kuulusteluohjeineen omien ja tuolloin 13- ja 16-votiaiden poikiensa tutkimusten tuloksena Sipoon poliisille (ylikonstaapeli Jan Berghdal, nykyisin jo eläkkeellä) tuhopolttaajan henkilöllisyyden - poliisit kun eivät itse pystyneet löytämään syyllistä. Seuraavana jouluna Berghdal toimitti joululahjaksi Heimoselle pullon punaviiniä!

Sipoon Nikkilän päiväkotipaloa epäillään sytytetyksi

💎 Tilaaajille

9.4.1996 3:00

SIPOO - Nikkilän keskustassa Sipoossa sijaitseva päiväkoti tuhoutui pahoin tulipalossa myöhään lauantai-iltana. Paloa epäillään tahallaan sytytetyksi.

Tuli tuhosi kattorakenteet sekä suurimman osan sisustuksesta. Lisäksi päiväkodin tilat kärsivät savu- ja vesivahingoista.

Poliisi tutkii lauantaina kello 22.15 sattunutta paloa murhapolttona.

Poliisi on kiinnostunut tapahtumapaikalla liikkuneista henkilöistä sekä muista asiaan liittyvistä vihjeistä. Tietoja otetaan vastaan Sipoon poliisin numerossa 90-2329080 ja Porvoon poliisin numerossa 915-5486600.(HS)

Ohessa **Heimonen lopettaa Sipoon kunnan keskustaajamaa Nikkilää vuosikymmeniä riivanneet ruotsalaisten ja suomalaisten nuorten jatkuvat jengitappelut** menemällä eräänä syksyisenä iltayönä kylmästi ilman kättä pitempää juuri alkavan välienselvittelyn keskiöön. Ruotsalainen höntti potki päissään parhaillaan suoma-

laista tyttöä päin roskalaatikkoa vain siksi, että hän oli suomalainen. Heimosen repäisi jullin erilleen ja kysyi karjumalla: "*Kumpi on pelkuri, se joka tulee aseensa kanssa ja käyttää väkivaltaa vai se, joka tulee aseetta.*" Mekkala vaikenä siinä silmänräpäyksessä ja ruotsalaisten parikymmenpäinen jengi jähmettyi kuin suolapatsaat Heimosen ympärillä. Siinä sateen rapistessa nämä "kovanaamat" tumpu suoriin ja suu auki seisten hitaasti tajusivat aivosoluissaan, että käymälä Heimosen kimppuun, he itse tekisivät kaikkien nähden itsestään pelkureita. Hetken hiljaisuuden jälkeen joukko hajaantui. Tämän tapahtuman jälkeen nyrkkirautoja, kettinkejä tai pesäpalomailloja ei ole enää koskaan käytetty Nikkilässä eri kieliryhmien välienselvittelyssä. Tuohon aikaanhan Nikkilässä oli tapana, että ruotsinkielisen yläasteen oppilaat menivät opettajansa johdolla aidan takana olevan suomenkielisen yläasteen aidan taakse ja kajauttivat ilmoille; "*Du gamla, du fria*". Ja mitä nuorten vanhemmat tekivätäkään raskaan työviikon jälkeen, kun heidän lapsensa vaelsivat illat kylän raitilla etsin hyväksyntää ja hellyyttä? Sitä samaa kuin vielä nykyäänkin: Tuijottivat töllötintä ja lipittivät nousukännissä lisää bisseä!

Ja lottovoittajien kotimaassa Suomessa vanhemmat eivät saa itse päättää edes siitä, miten opettavat lapsilleen alkoholinkäyttöä, sillä **poliisipartio takavarikoi Heimosen 16-vuotiaalta tyttäreltä kohutuulliset kotibile-juomat**, jotka Ritän äiti itse oli ostanut tämän pyynnöstä. Sian näköisen poliisi kyyrän, joka avaa tyttären kassin ilman minkäänlaisia valtuuksia, paikalle saapunut Heimosen haukkuu läsnä olevan nuorisojoukon suureksi riemuksi sian näköiseksi - ja saa tietysti sakot sian näköisen poliisin halventamisesta. Ja sian näköinen poliisihan ei anna anteeksi Heimosen anteeksipyyntöä huolimatta, joten Heimosen oli oikeassa – hän oli ja on aito sika! Ja niin rakkauteni poliiseja kohtaan kasvaa!

Seuraavina vuosina **Karin kimppuun hyökätään muidenkin kuin vain sinivuokkojen toimesta** Oikokadulla! Esimerkiksi Helsingin Aleksanterinkadulla KOP pääkonttorin edessä Heimosen kimppuun kadun toiselta puolelta hyökkää mustiin pukeutunut mummo kävelykeppi aseenaan ja Vantaalla Kielotielä Perhospuutarhan takapihalla nuorehko mieshenkilö nyrkit ojossa. Molemmilla kerralla kaikki ta-

pahtuu vailla ennakkovaroitusta, sanakaan tai ilman ennalta tapahtunutta katsekontaktia. Kummallakin kerralla Heimonen onnistuu pakenemaan saamatta osumaakaan.

Mikä näitä lainvalvoja ja yleensäkin ihmisiä oikein vaivaa? Siunasihan ylimmäinen laillisuusvalvoja, eduskunnan oikeusasiamies Petri Jääskeläinen 20.10. 2022 Kari Heimoseen kotona poliisien harjoittaman väkivallan ja lähestymiskieltoa hakeneen henkilön, Kari Heimosen pahoinpitelyn!

Miksi he parveilevat ympärilläni kuin raatokärpäset? On syy mahdollisesti jalkahiessäni vai houkuttelevan hajuisessa deodorantissani? Vai piilekö syy siinä, että kiusaajani kuvittelevat, että minua voi potkia kuin kapista koiraa tai en omista lainkaan kulmahampaita, koska en omaa lainkaan sellaisia useimmissa kanssaihmisissä intohimoa herättäviä tunteita, kuin viha, kostonhimo, ahneus, kateus, katkeruus tai kierous?

Näinä vuosina Heimonen pysähtyy ja kääntyy takaisin. Lapsuudessa iikaa intiaanitarinoita luettuaan, hän muistaa Istuvan Härän (lakotaksi *Tháthánka Íyotake*, lempinimeltään *Húnkešni*, n. 1831–15. joulukuuta 1890) sanoneen, että *"jos mies kadottaa jotakin ja menee takaisin etsimään sitä huolella, niin hän löytää sen"*. Hän ryhtyy määrätietoisesti etsimään selittäviä vastauksia jo varhain lapsuudessaan kokemilleen ylikuonnollisuuksille. Niinpä sukellan ensimmäiseksi intiaanishamaanien maailmaan, ehkä siksi, että olin jo 6-vuotiaasta lähtien ylpeänä kantanut lisänimeä *"hullu"*, koska ensimmäisenä koulupäivänä 1959 kansakoulun 1. luokan opettajani Hulda Törmänen, kysyi minulta: *"olenko hullu"*, vetäessäni edessäni pulpetissa istunutta Tanskasen tyttöä letistä! En pitänyt nimeämistäni *"hulluksi"* myöhemminkään mitenkään pilkkavana, koska jo 9-vuotiaana ahmin J. Fenimore Cooperin sellaiset intiaanikirjat kuin *"Viimeinen mohikani"*, *"Haukansilmä"*, *"Ruohoaavikko"* ja *"Hirventappaja"*. Siksi koin jo hyvin varhain nimeni *"Hullu Heimonen"* vertautuvan Lakota Päällykkö *"Hulluun Hevoseen"* - Lumottuun Hevoseen!

Sukellus vei aikaa vuosikausia (en tosin sukeltanut minkään *"vitun"* kaupunkishamaaneille tarkoitettujen *"rahat pois"* rummutuskurssien, vaan tutustuin aiheeseen kahlaamalla tiedon lähteissä, sieltä tääl-

tä löytyvien murusten kokoamisen ja loogisen päättelyn kautta), mutta koska en ollut koskaan haaveillut hallitsemisesta, ylemmyydestä tai etuoikeutetusta asemasta, minulla ei ollut mitään menetettävää. Shamaani käyttää voimaa, ei valtaa. Valtaa käytetään toisten hallitsemiseen ja alistamiseen. Voimaa käytetään toisten vapauttamiseen, parantamiseen, tukemiseen ja ennen kaikkea auttamiseen. Valta nojautuu väkivaltaan, alistamiseen ja aseisiin. Voimalle riittävät pelkät paljaat kädet ja tahto. Shamaani oli veljiensä ja sisariensa palvelija, kadonneen Kauniin unelman etsijä. Hän oli valmis tarvittaessa, vaikka uhraamaan oman itsensä, henkensä, auttaakseen.

Voit ja saat naurahtaa kysyä, elänpö vai päiväunien synnyttämässä haavemaailmassa? Olenko pelkkä taivaanrannan maalari, haihattelijä? Mutta entä Psykiatrian poliklinikan tapahtumia käsitelleessä luvussa Rakenteellinen väkivalta II esille tullut Päivi Mäkelä-Bengtsille lähettämäni sähköposti? Miksi kirjoitin: *Osa Tuusulan terveystieteiden sairaanhoitajista ja lääkäreistä, eivät ole ainoita, jotka yrittävät tehdä allekirjoittaneesta mielenvikaista. Nyt JMT Järvenpää psykiatri, jonka luona olin 3.1. hakemassa lausuntoa korkeimman oikeuden valituslupaa varten siitä, mitä lähes 10 vuotta (itse asiassa jo 25 vuotta) jatkunut (useat Espoon vihreät, useat Espoon kunnallispoliitikot ja lopuksi kaksi asianajaa) henkinen pahoinpitely (muun muassa mitätöinti, valheiden levittely, vaaniskelu, vähättely, syytely, avoin halveksunta ja yhteydenottojen osoittaminen muulle henkilölle) vaikuttaa ihmiseen.*

Olisiko elämäni muka pelkkää kuvitelmaa ja väittäisinkö taas muka perättömiä? Vai olenko sittenkin todella ihan oikeasti päästäni vialla oleva kusipää - mielipuoli hullu Heimonen? Tekihän sinivuokko Reeti Rantakoivu antoi sähköpostissaan 29.9.2022 minusta mairittelevan henkilökuvan: **Hän on erittäin epämiellyttävä ja poliisivastainen henkilö!** Olisiko tapahtuneen lisävalaistus tarpeen?

“A man searching for paradise lost can seem a fool to those who never sought the other world.”

James Douglas Morrison

ÄÄNTEN KALASTELIJAT, NUIJAPÄÄ NIMBYT JA VIHERFASISTIT PASKOVAT MATALAJÄRVEN TULVANIITYILLÄ

2008:

Lopulta Kari Heimonen ottaa esiin järeimmän aseensa esille. Hän aloittaa syksyllä 16.9.2008 40 vuorokautta ennen kunnallisvaaleja syömälakon, jonka tarkoituksena on pysäyttää jo alkaneet häättöimenpiteet ja saada Espoon kaupunki noudattamaan jo kerran tehtyjä sopimuksia. Nyt hänellä ei olekaan vastassa pelkäättään aina pettävät kepulaiset tai fasistisia käytösmaalleja kopioivat vihreät, vaan myös kaiken maailman sossut, ruotsalaiset ja kokoomus. Aloittaessaan syömälakon Heimonen lyö kovat piippuun eli julkaisee 15.8.2008 lehdistötiedotteen (valitettavasti julkaisen lehdistötiedotteen lähes kokonaisuudessa, sillä se kertoo mainiosti Wilhelm Reichin jo vuonna 1933 kirjassaan *Die Massenpsychologie des Faschismus* (Fasismien massapsykologia, Otava, 1973) esittelemistä massapsykologian keinoin toteutetuista ihmismielen muokkauksesta - joukkohysterian tapaisesta tyhmyyden tiivistymisestä:

Espoon kaupunki on päättänyt 550-vuotisjuhliensa kunniaksi pakko teurastaa uhrilampaan sijasta kiviliikettä pitävän ja eurooppalaisittainkin ainutlaatuista näyttelypuutarhaa suunnittelevan pienyrittäjäperheen

Espoolaiset kunnallispoliitikot ja eräät Espoon kaupungin viranomaiset ovat päättäneet häätää pihakiviliikkeen Nyx Oy:n Espoon Röylästä. Häätöaikeiden hämmästyttävyyttä lisää se, että Nyx Oy:n on tarkoitus rakentaa myymälänsä kylkeen noin 5 hehtaarin suuruisen, eurooppalaisittainkin ainutlaatuinen, yksityisiä ihmisiä palveleva näyttelypuutarha! Ja tietysti se, että häätö on tarkoitus toteuttaa, vaikka yli 6 vuotta sitten, 3.5.2002 kaupungille jätetty pysyvä rakennuslupaa koskeva rakennuslupahakemus on edelleen Espoon kaupungin hallinnossa käsittelemättä.

Nyx Oy:stä omistaa Viherhiukkanen Oy 90 %. Viherhiukkanen Oy:n omistaa kokonaisuudessaan Heimosen perhe – Kari, Riitta, Rita, Larre, Ville ja Jenni. Nyx Oy:n pikainen häätö merkitsee yrityksen omistajaperheen suoranaista pakkoteurastusta. Rakennuslupan puuttumisen vuoksi yrityksen perustamiseen ja jatkuvaan, pakon sanelemaan laajentamiseen tarvittu velkapääoma on saatu pääasiassa vain henkilökohtaisin takauksin. Yrittäjäperhe menettäisi työpaikkansa lisäksi myös kotinsa ja kaiken muun omaisuutensa.

Merkillistä häätöaikeissa on myös se, että alueelle ollaan valmistelemassa kaavaa ja kaupungin viranomaisten kanssa on neuvotteluissa 11.10.2005 sovittu, että kaavassa tullaan osoittamaan alueelta Nyx Oy:n kivimyymälälle soveltuva liikepaikka. Kyseisen sopimuksen olemassaolon vahvistaa yleiskaavapäällikkö Harri Hietasen 19.9.2007 Pohjois-Espoon alueneuvottelukannelle lähettämä kirje, jossa sanotaan: ”Tällä hetkellä on käynnissä koko alueen suunnittelu asemakaavoituksen pohjaksi. Suunnittelu-työtä tekee maanomistajan konsultti Espoon kaupunkisuunnittelun johdolla. Työssä tutkitaan myös kivimyymälän sijoituspaikka.”

Kyseisessä neuvottelussa eräät kaavaviranomaiset muuten esittivät kiviliikkeiden siirtoa Röyläntien itäpuolelle eli käytännössä nykyisestä paikasta 50 metriä itään. Tästä ei kuulemma olisikaan enää haittaa Matalajärvelle ja arvokkaalle kulttuurimaisemalle! Nyt kesken meneillään olevan kaavanteon, vastoin esittelijän kantaa (kivimyymälän sijainti ei ole este kaavan valmistelulle) kaupunkisuunnittelulautakunta päättää ryhtyä häätämään yritystä alueelta, johon tietojemme mukaan ovat sijoittumassa ainakin Bauhaus, Kodin Terra, Plantagen, Masku ja kaikki ne muut Espoon kaupunkikuvaan erin-

omaisesti istuvat myymälät, jotka jo ovat lähes jokaiseen kauppakeskittymän kaunistuksena pääkaupunkiseudulla.

Nyx Oy perustettiin syksyllä 2005, kun alueella vuodesta 2002 toiminut Kivikopla Oy jaettiin sen omistaneiden omistajaperheiden (Kettunen/Heimonen) kesken. Samalla Kivikoplan vuokrasopimuksella hallitsema alue jaettiin kyseisten yritysten kesken.

Kivikopla sai viisi vuotta voimassa olevan tilapäisen rakennusluvan, jota Espoon kaupunkisuunnitteluviraston päällikkö Kari Moilanen puolsi ennakkokannanotossaan 15.1.2002 ehdoitta. Kivikopla Oy:lle 28.2.2002 myönnetystä tilapäisestä rakennusluvasta ei tehty valitus-aikana ainoatakaan valitusta.

Muutaman harvan ihmisen masinoima valitusryöppy alkoi vasta touko- kesäkuussa 2002, jolloin kivimyymälän toiminta oli jo käynnistynyt. Valittajien toiminta (valitusten takana ovat pääosin samat tahot eri yhdistyksen tai järjestön nimissä – yhteensä alle 30 henkilöä perheenjäsenineen) on ollut alusta alkaen kopio ihmiskunnan mustasta historiasta tuttuja toimintamuotoja: Viranomaisia pelotellaan ja uhkaillaan, lietostaan pelkoa, että kiviliikkeen toiminta aiheuttaa muka melua ja pölyä, valituksen kohdetta solvataan, sen ympärillä hiiviskellään (lumessa olleiden jälkien perusteella myös myymälän sisäpuolelle on tunkeuduttu aukioloajan ulkopuolella ilman lupaa) sekä valitusten sisältö nojautuu valheellisten ja harhaanjohtavien tietojen levittelyyn totuutena (joukkohysterian luonti), kuten esimerkiksi seuraavat pääosin Espoon Ympäristöyhdistyksen 9.6.2002 (tosin yhdistyksen puheenjohtaja britti Stephen Venn sanoutui irti henkilökohtaisessa tapaamisessa Kari Heimosen kanssa kesällä 2002 kirjelmän sisällöstä mutta sittemmin peribrittiläiseen tapaan perui puheensa), Pro Bodominjärvi ry:n (allekirjoittajina Nimbyt **Kaj Weurlander** ja **Maire Vartiainen**) 10.6.2002, sekä Röylän ja Bodomin seudun omakotiyhdistys ry (alle-kirjoittajana Maire Vartiainen – läsnäolleet Nimbyt **Kari Hein**, **Joel Mauravaara**, **Kaj Weurlander**, **Reijo Levänen**, **Erkki Pihlava** sekä **Marja Korhonen** sittemmin **Kaarina Pirilä**, **Ritva Kaisla** sekä **Raakel Uusitalo**) vastineissaan esittämät väitteet: 1. Myytävistä kivistä lähtevät päästöt tuhoavat kivimyymälän läheisyydessä sijaitsevan, sittemmin Natura-alueeksi vahvistetun Matalajärven kalaston ja uhanalaisen hentonäkinruohon.

2. Kivikopla Oy:n ja sittemmin Nyx Oy:n sijoittuminen alueelle on pilannut eurooppalaisen sivistysvaltion Suomen ja Espoon kaupungin maineen pahoin koko EU:ssa.
3. Hanke on tyrmistyttävin esimerkki koskaan tapahtuneesta ympäristön piittaamattomasta turmelemisesta kehä III pohjoispuolella.
4. Suunnitellut vesiputoukset näyttelypuutarhassamme ovat vaaraksi Matalajärven vedenlaadulle.
5. Kivimyymän sijainti pilaa ainutlaatuisen ja arvokkaan kulttuurimaiseman!
6. Tämäntyyppisen toiminnan oikea paikka on teollisuusalue.
7. Alueella ei ole kunnallistekniikkaa.
8. Pysäköintialueemme ovat ylisuuret ja tarkoitettu valittajien mielestä niiden vuokraustoimintaan.
9. Vuokraamamme tontin läpi kulkee ulkoilureittivaraus.
10. Matalajärvestä ovat kadonneet joutsenet toimintamme takia. Kiviliike myös häiritsee paikallisen ja muuttolinnuston oleskelua ja ruokailua.

Väitteen 5 ovat esittäneet vain kahdeksan Bodomin kylän asukkaista koko kylän nimissä – näistä vielä 3 on samasta perheestä (Nimbyt **Seppo** ja **Elisabeth Suokko**, **Hannele** ja **Pekka Virkkunen**, **Johan** ja **Viveka Hollfast**) sekä kaksi muuta on yksityishenkilöitä - **Satu Bjurs** ja **Veikko Solantie**, joista jälkimmäinen on hiiviskellyt toistuvasti tonttimme ympärillä, toiminut valheiden levittelyn pääagitaattorina sekä allekirjoittajana useissa muissakin perätöntä tietoa levittävissä valituksissa. Väitteen 6 esittäjät taas ovat etupäässä espoolaisia kunnallispoliitikoita sekä muutama Espoon kaupungin palveluksessa oleva viranomainen, johtotähtenään Espoon kaupungin rakennusvalvontapäällikkö ja Kauniaisten kaupunginhallituksen jäsen **Veronica Rhen - Kivi** sekä aluearkkitehti **Leena Kaasinen**. Heidän mielestä pihakivet ja näyttelypuutarha pitäisi jopa piilottaa peltihalliin pois ihmisten silmistä rumentamasta maisemaa! Pohjois-Espoon alueneuvottelukunnan puheenjohtaja **Pertti Suortti** on allekirjoittanut samansisältöisen valituksen, joka ilmeisesti perustuu edellä mainittujen yksityishenkilöiden yhteiseen päätökseen – kokouspöytäkirjaa osallistujineen ei ole valituksen liitteenä muta alueneuvottelukunnassa ovat edustettuina juuri edellä mainittuja yhdistyksiä.

*Olemmekin harkinneet vakavasti pitäisikö vuokra-alueemme läpi virtaava oja perata puhtaaksi luontoa saastuttavista kivistä! Matalajärven tilaa koskevissa seurantatutkimuksissa on kuitenkin todettu, että esimerkiksi kehä III ja Koskelon teollisuusalueen talvisuolaus rasittaa Matalajärveä ilmeisesti yhtä paljon, ellei enemmänkin, kuin järven viereisiltä pelloilta ja golf-kentältä laskuojia pitkin siihen kulkeutuvat fosfori ja typpi. Silti muutamat valittajat kuten **Magnus Tideman** ja Janne Savunen vaativat latvavesien vapaan kulun säilyttämistä Matalajärveen, vaikka nyttemmin on todettu (Matalajärven kunnostus 2005-2007 Suunnitelma ja toteutus - Tulokset ja pohdinta, julkaisija Espoon Ympäristölautakunnan julkaisusarja 2/2008), että juuri tämä vapaa valuma Matalajärveen pitäisi estää rakentamalla laskuojien suuhun saostusaltaita. Entä Kemihaaran pato, Olkiluodon ydinvoimala tai Lokan tekoallas – nekö häviävät ympäristöririkseksi Espoon ympäristöyhdistyksen mielestä kiviliikkeellemme? Väite vesiputousten haitallisesta vaikutuksesta on siltä osin oikea, jos sillä tarkoitetaan sitä, että Matalajärven veden laadulle on vaarallista sen voimakas lisähapettuminen! Olemme kuitenkin ymmärtäneet, että juuri tuosta happipulasta johtuu järven pahoinvointi! Eikä kukaan toimintamme vastustajista hiiskahda sanaakaan siitä, että kehä III ja korkeajännitelinja halkoivat sitä samaa ainutlaatuisen arvokasta kulttuurimaisemaa jo paljon ennen tuloamme vanhalle vesijättömaalle, Nuuksion järviylängölle, jossa sijaitsevat myös golf-kenttä ja Esson huoltoasema.*

*Eivätkä nämä valittajat ole ilmeisesti maailmalla matkustellessaan vaivautuneet koskaan yksikseen ilman matkaopasta lomahotellin baarin ulkopuolelle omatoimisesti tutustumaan samantyyppisiin näyttelypuutarhoihin (niitä ei mainita yleensä edes joka miehen turistioppaissa), joka Nyx Oy:n olisi tarkoitus kivimyymälän kylkeen toteuttaa. Nimbyjen **Päivi Virran, Gea Savusen, Jorma Savusen** sekä **Jorma Lehtisen** väite, että alueella ei olisi kunnallistekniikkaa, on oikea emävale – Puotisten veden vesi- ja viemärilinjat kulkevat vuokraamamme tontin alla! Väitteet 9 ja 10 ovat varsinaisia pohjanoteerauksia. Vain ihminen, joka ei osaa lukea karttaa, ei näe, että ulkoilureittivarauskulkee tontin sivuitse ja todellisuudessa toimintamme on tuonut alueelle uusia eläinlajeja, joille kivimyymälä tarjoaa suojapaikan aiemmin vapaana peltoalueella ulkoiluletuil-*

ta koirilta, kuten västäräkkejä, kivitaskuja ja pari lumikkoperhettä. Joutsenet olivat muuten kadoksissa monesta muustakin järvestä kesällä 2003 johtuen ilmeisesti todella alhaisista vedenpinnoista – nyttemmin ne ovat palanneet myös Matalajärveen. Mutta valittajien mielestä Matalajärven, niin kuin monen muunkin järven kalasto maassamme kuoli lähes kokonaan talvella 2003 ilmiselvästi kivimymälämme aiheuttamaan ja ankerioiden kaikkialle levittämään piha-kivimyrkytykseen!

On myös väitetty, että muka saukko olisi pesiytynyt vuokra-alueemme halki virtaavaan ojaan talvella 2004, kun ojan tuolloin tapahtunutta perkausta ja rummutusta yritettiin valittajien toimesta estää. Tämän teorian mukaan Nuuksioon pitäisi rakentaa useita kivimymälöitä, koska ne näköjään vetävät saukkoja puoleensa kuin hunaja karhuja. Mitähän vuokratonttimme läheisyydessä seuraavaksi nähdään – lumimies vai lentävä lautanen! Luulisi luonnonsuojelijoiden erottavan edes lumikon ja saukon jäljet toisistaan!

Espoon ympäristökeskus on 23.11.2007 julkaissut Tiina Seppälän selvityksen Matalajärven valuma-alueen toimintojen tarkastelu ja toimenpide-ehdotukset kuormituksen vähentämiseksi (Espoon ympäristökeskuksen monistesarja 3/2007). Siinä todetaan yksiselitteisesti: ”Kivikoplan myymälä ei aiheuta kuormitusta Matalajärveen.”

Häätövaatimus ja toimintamme vihamielissävyinen vähättely, suoranainen valehtelu, jopa pilkkaaminen kuvastavatkin erittäin hyvin niin valittajien kuin poliittisten päättäjien asennetta koko puutarhakulttuuria kohtaan – puutarhoja ja puistoja tarvitaan vain juhlapuheissa! Valittajille ja poliittisille päättäjille riittää puutarhaksi ilmeisesti edelleen pelkkä voikukkia kasvava nurmikko talon ympärillä, jotta sellaiset petoeläimet kuin käärmeet ja kusiaiset eivät pääse hiiviskelemään pihalla huomaamatta ja jota on kiva kesäiltaisina mielenterveyden edistämiseksi parturoida hyttysparven keskellä ruohonleikkurilla, sekä kierrätetyt, vanhat mustat autonrenkaat, joihin voi istuttaa niin halutessaan vaikkapa muovisia, keltaisia samettikukkia!

Talvisin pohjaan asti jäätyvässä ja kesäisin kuivaan aikaan vettä vain nimeksi virtaavassa pelto-ojassa asustellut saukko, rekkojen alle kivimymälässä liiskaantuvat viitasammakot, hätääntynyt pikkutikka, kadonneet haukat, öisen valosaasteen synnyttämä kaaos uiveloiden, harmaasorsien sekä kyhmyjoutsen keskuudessa, aiheuttamamme

häiriöt muun muassa hiiripölylle, palokärjelle, luhtahuitille tuovat erehdyttävästi mieleen fasistien 1930-luvulla käyttämän propagandan, jolla, kuten kaikki tiedämme, jymäytettiin onnistuneesti ennen muuta lukutaidottomia, köyhiä ja katkeria kansalaisia. Espoon ympäristöyhdistys onkin 14.1.2007 sekä 20.12.2007 päivätyissä valituksissaan ottanut vaarallisen harha-askeleen kopioimalla käyttönsä natsien propagandaministeri Göbbelsin toimintaperiaatteen: Kun valhe toistetaan tarpeeksi monta kertaa, niin se muuttuu totuudeksi. Eikö kannattaisi keskittyä tosiasioihin kuten esimerkiksi siihen, että 10.8.2008 Natura-alueella, Matalajärven rantaniityllä, havaintojemme mukaan metsästettiin kaksipiippuisella haulikolla kyyhkysii? Ja totta kai toimintaamme ja vuokraamamme alueen ulkonäköä on myös helppo arvostella, kun ensin on itse tehnyt kaiken voitavansa toimintamme estämiseksi kuten Nimbyt **Tarja** ja **Jyrki Ikonen** valituksessaan viisastelevat. Tarkoituksenamme on tietysti maisemoida myymälä ja sitä reunustavat alueet tyylikkäästi mutta vallitsevassa tilanteessa siihen ei ole ollut juurikaan mahdollisuutta uhrata min-käänlaisia taloudellisia resursseja.

Kivikopla Oy lähestyi Espoon kaupunginhallitusta jo 3.2.2005 ja ehdotti pikaisia neuvotteluja rakennuslupapäätöksen viipymisestä yhtiölle aiheutuneiden ongelmien ratkaisemiseksi – kirjettä ei ilmeisesti kuitenkaan koskaan käsitelty kaupunginhallituksessa - miksihän? Poliittisia päättäjiä ja rakennuslautakunnanjäseniä on vuosien saatossa useaan kertaan pyydetty tutustumaan toimintaamme, mutta vaikka julkisuudessa on väitetty rakennuslautakunnan tutustuneen myymälään 2005, niin todellisuudessa tutustuminen peruttiin tuolloin viime tingassa vetoamalla lautakunnan muihin kiireellisimpiin käyntikohteisiin.

Nyx Oy on yksityisiä ihmisiä palveleva piha- ja sisutuskiviliike. Valikoimiimme kuuluu myös satoja puutarhan ja pihan koristamiseen tarkoitettuja tuotteita kuten ruukkuja, patsaita, penkkejä, pöytiä, suihkulähteitä sekä henkien taloja. Toimitamme myös asiakkaillemme puutarha- ja viherkasveja tilauksesta, koska myymälässä ei ole lainkaan tiloja kasvien säilyttämiseen. Kollegamme Euroopassa ovat liikuttavan yksimielisiä siitä, että Nyx Oy on pinta-alaltaan Euroopan suurin vähittäiskivimyymälä ja että tuotevalikoimamme on laajin koko vanhalla mantereella. Lähimmät hiukankin vastaavan-

laatuiset yritykset löytyvät vasta Itämeren eteläpuolelta Saksasta ja Hollannista. Ainutlaatuiseen tuotevalikoimaamme kuuluu piha- ja sisutuskiviä yli viidestäkymmenestä eri maasta. Myymälässämme olevilla tuotteilla rakennetaan modernia eurooppalaista asuinympäristöä – pihoja ja puutarhoja. Toimitamme tuotteitamme koko Suomen lisäksi myös Ruotsiin ja Viroon sekä Espoon kaupungille!

Nyx Oy työllistää suoraan omistajaperheen 6 jäsentä sekä 2 muuta perheen ulkopuolista ihmistä. Kesäaikana liikkeessä työskentelee kausityöntekijöinä 2–3 puutarha-alan opiskelijaa. Välillisesti kiviliike työllistää asentajia, suunnittelijoita ja kuljetusalan yrittäjiä Suomessa noin 20–30 – Euroopan Unionissa, tuotannon alkupäässä varmasti saman verran. Yrityksen liikevaihdon vuosikasvu on vuoden 2005 järjestämästä yli 500 % kasvusta tasaantunut 30–50 % vuosittaiseen kasvuun. Yksi yhtiön osakkaista, Nyx Oy:ssä puutarhasuunnittelijana toimiva Suvi Malmelin - Thiel opettaa tuntiopettajana viereisessä Överbyn puutarhakoulussa maisemasuunnittelua ja omistajaperheen jäsen Kari Heimonen on luennoinut Lepaan puutarhaopistossa jatkokoulutuksessa oleville puutarhasuunnittelijoille ja maisema-arkkitehdeille modernin eurooppalaisen pihan materiaaleista sekä eurooppalaisesta tavasta hahmottaa ja luoda viihtyisää ja kaunista asuinympäristöä.

Nyx Oy:ssä on vieraillut alan ihmisiä kaikilta mantereilta Afrikkaa ja Australiaa lukuun ottamatta. Ihmisiä tulee myös jatkuvasti ympäri Suomea, jopa bussilasteittain, liikkeeseemme pelkästään ihmettelemään kivien kauneutta. Ulkomaalaisilla vieraillamme onkin naurussa pitelemistä, kunhan heidät ensin on saatu vakuuteltua eräiden Espoon asukkaiden, muutaman Espoon kaupungin virkamiehen sekä espoolaisten poliitikkojen eurooppalaistyyliiseen kiviliikkeeseen kohdistuvan kielteisen suhtautumisen paikkansapitävyydestä. Suomi on muuten heidän mukaansa viimeinen Länsi-Euroopan maa, jossa pihat ja julkiset oleskelualueet pääosin tuovat mieleen ulkonäöltään romahtaneet kommunistivallat kuin huipputeknologiallaan ylpeilevän sivistysvaltion. Ja koska Nyx Oy on ainoa moderneja eurooppalaisia kivit tuotteita pihoihin ja puutarhoihin sekä kotien sisustamiseen myyvä yritys Suomessa, tuo tehty häätöpäätös ja yritykseen kohdistuva vähättelevä sekä vihamielinen suhtautuminen mieleen taannoisen Ikean vuosikymmenien taistelun rakennusluvastaan.

Kiviliikkeen kylkeen Nyx Oy on suunnitellut rakentavansa yhdessä eurooppalaisten yhteistyökumppaniensa kanssa noin 5 hehtaarin suuruisen näyttelypuutahan (näyttelypuutarha oli suunniteltu rakennettavaksi jo muuten Kivikopla Oy:n alkuperäisessä rakennuslupahakemuksessa, tosin paljon pienemmässä mittakaavassa). Puutarha koostuisi lähes kahdesta sadasta erilaisesta puutarhasta, josta ihmiset saisivat ideoita ja ajatuksia omien pihojensa sekä puutarhojensa rakentamiseen ja kunnostamiseen. Alue palvelisi myös maisema-arkkitehtejä sekä puutarhasuunnittelijoita esittelemällä erilaisia ja uusia ratkaisuja luoda ja toteuttaa viihtyisää eurooppalaisen ihmisen asuinympäristöä. Näyttelypuutarha olisi varmasti koko Skandinavian mittakaavassa erittäin suosittu matkailukohde. Vastaavissa kohteissa Manner-Euroopassa vierailee vuosittain miljoonia ihmisiä.

Espoon kaupungin strategiassa vuosille 2008–2010 väitetään, että Espoo on edelläkävijä. Espoo on hyvä paikka asua, elää, tehdä työtä ja yrittää. Espoo on moniarvoinen ja monikulttuurinen kaupunki, jossa on avoin ja innostava ilmapiiri. Espoo mainostaa itseään mielellään myös puutarhakaupunkina.

Edellä esitettyä taustaa vasten onkin ilmeistä, että **espoolaiset poliitikot** ovat ryhtyneet häätämään Nyx Oy:tä uskoen sinisilmäisesti kaikkiin valittajien valheisiin ja toiseksi tietämättä yrityksen toiminnasta ja sen merkityksestä suomalaiselle puutarhakulttuurille tuon taivaallista. Olemme koko Euroopassa ilmeisesti ainoa puutarhakauppa, jonka toimintaa yritetään eräiden paikallisten asukkaiden, kaupungin viranomaisten ja paikallisten kunnallispoliitikkojen taholta kaikin olemassa olevin keinoin estää. Emme osanneet kuuna päivänä kuvitellakaan, että yritystoiminta, jonka päätarkoitus ei ole hetkelisen hömpän ja muovirihkamaromun avulla kerätä omistajilleen huumaavia määriä mammonaa, vaan esitellä sekä tarjota ihmisille kestäviä, pitkäikäisiä ja oikeasti kauniita tuotteita, tuotteita joilla asuinympäristömme viihtyisyyttä ja kauneutta voidaan huomattavasti parantaa, herättäisi näin voimakkaita kielteisiä reaktioita.

Vai onko niin, että Espoon strategiaan kirjatut kauniit periaatteet ovat vain sitä tuttua politiikoiden tyhjää sananhelinää. Ilmeisesti Espoossa on myös tehty sen asukkailta ja yrityksiltä salattu yksimielinen poliittinen päätös, jonka mukaan kaupungin rajojen sisällä vain Business Parkit ja Trade Parkit ovat ainoat sallitut puutarhat?

Myös tapa, jolla Kivikopla Oy:tä ja samalla Nyx Oy:tä koskeva häätöpäätös tehtiin kaupunkisuunnittelulautakunnan kokouksessa 30.1.2008 heittää epäilyksen varjon koko espoolaisen päätöksenteon puolueettomuudelle. Häädöstä nimittäin päätettiin lautakunnassa ilman keskustelua ja vieläpä yksimielisesti.

Aluksi suuren yleisön keskuudessa syömälakkoon suhtaudutaan (yleisönosastot ja netin keskustelu) naureskellen ja vähätellen tyyliin: "Luuletko pystyväsi olemaan syömättä" ja "Älä edes kuvittele, et voi niille politrukeille mitään". Mutta kun syömälakko vain jatkuu ja jatkuu viikosta viikkoon, alkaa kauhistelu ja voivottelu: "Älä pilaa omaa ja läheistesi elämää." Kukaan päivittelijöistä ei sen sijaan ryhdy Heimosen rinnalla painostamaan Espoon kaupungin virkamiehiä tai poliitikoita, vaikka jotkut ottavat Heimoseen sähköpostitse ja puhelimitse yhteyttä ja kertovat saamastaan epäinhimillisestä kohtelusta aivan samojen virkamiesten ja poliitikoiden taholta. Häpeällistä on myös se, että suomalainen media TV:n neloskanavaa, Ilta-Sanomien pikku juttua ja yhtä espoolaista kaupunkilehteä lukuun ottamatta pysyivät hiiren hiljaa. Yleisradion vaikeneminen ei sen sijaan ollut ihmeteltävää, onhan mediatalo poliitikkojen talutusnuorassa ja Heimosen koputti syömälakollaan juuri näiden "pienien" ihmisten ja heidän lakeijoidensa omatuntoa. Syömälakko osoittaa, että vallan vahtikoirat ovat todellisuudessa vallan suloisia sylipuudeleita. Ja paljastaa, että ihmisoikeudet ovat vain vihreille poliitikoille naamio, sillä ihmisoikeusliiton hallituksen jäsen Heidi Hautala ryhtyy sähköpostitse antamaan Heimoselle paasto-ohjeita sen sijaan, että hän olisi huolissaan häneen kohdistuneista ihmisoikeuksien loukkauksista. Ja tietysti "huonomuistinen" Heidi kehottaa luopumaan syömälakosta! Kun **Tarja Halonen** sitten erehtyi kesken syömälakon ostosmatkalle kivimymälään, Heimonen otattaa tietysti yhteiskuvan ja tiedustele tapahtuman jälkeen presidentinkansliasta lupaa Tarjan vierailun yhteydessä esittämän vetoimuksen julkaisemiseen (Halonen oli vedonnut Heimosta lopettamaan syömälakkonsa ja kertonut itsekin syömälakkoilleensa [eli ilmeisesti jättänyt ainakin yhden salaattianoksen väliin] 1970-luvulla Chilen tapahtumien vuoksi). Koko kansan henkisenä johtajan ja maan äitinä Halonen vetää varmasti herneet nenään (hänen mökilleen Karjalohjalle tilaamansa punavalkoiset ko-

ristekivet ovat yhä edelleen noutamatta) mutta presidentinkanslian on pakko pitkin hampain antaa suostumus, sillä he arvelevat aivan oikein, että Heimonen aivan varmasti toisi yhteispotretin ja vetoomuksen julkisuuteen ilman lupaakin.

Artikkeli Länsiväylä, joskus lokakuussa 2008

Näin kaikille kansanedustajille, Espoon kaupunginvaltuuston ja hallituksen jäsenille, Espoon kaupungin johtaville virkamiehille sekä medialle sähköpostitse lähetetty synkkiä uhkakuvia Heimosen hyvinvoinnista maalaava lääkärinlausunto jo 6 viikolle kääntyneessä syömälakossa ja yhteisvalokuva presidentti Halosesta sekä silmin nähden laihtuneesta Heimosesta murtaa lopulta politikoiden ja virkamiesten vastustuksen - poliittisen eliitin on pakko lähestyvien kunnallisvaalien vuoksi niellä ylpeytensä ja taipua neuvotteluihin. Syömälakon 39 päivänä osapuolet istuutuivat TV-4 kuvausryhmän kameroiden edessä neuvottelupöytään. Espoon kaupungin johto myöntää menettelleensä virheellisesti ja osapuolet sopivat lyhyen keskustelun jälkeen jo tehtyjen sopimusten voimassaolosta, aivan kuten Heimonen on alusta alkaen vaatinut. Heimonen on syömättä vielä yhden päivän

- näin koko syömälakon pituus on 40 vuorokautta. Ja jumalan kiitos, demokraattisen onnelamme kunnallisvaalit saadaan pidettyä ilman kansainvälistä imagoamme tahraavaa yhtä nälkälakkoon kuollutta mielenvikaista, oikeuksiaan henkensä uhalla peräävää häirikköä. Eli onnistuin kuin onnistuinkin 40 vuorokauden syömälakolla talutamaan susi t-paitaisesta kivimiehestä vauhkoontuneet virkamiehet ja sudesta pelästyneet, vikuroivat poliitikot takaisin karsinoihinsa!

Espoolainen kiviyrittäjä lopettaa syömälakkonsa

Röylässä toimiva kiviyrittäjä Kari Heimonen on päässyt alustavaan sopimukseen Espoon kaupungin kanssa ja päättää yli viisi viikkoa jatkuneen syömälakkonsa.

Perjantai 24.10.2008 klo 11:38

Syömälakollaan toimitusjohtaja **Kari Heimone** n vastusti Espoon päätöstä, jonka mukaan hänen olisi purettava kiviyrityksensä Röylän Natura-alueelta. Heimosen Nyx Oy sijaitsee Kehä kolmosen varrella, Marketan puiston vieressä.

Espoon virkamiesjohto ehdotti kahden vuoden aikalisää, mikäli Heimonen toimittaa kaupungille yrityksensä poikkeusluvasta puuttuvia asiakirjoja. Jatkoajan aikana kaupunki ja Heimonen yrittävät päästä lopulliseen ratkaisuun, joka takaa yrittäjän toiminnan jatkumisen.

Toiminnan lopettamista on perusteltu mm. ympäristövaikutuksilla. Espoon Matalajärvi sijaitsee aivan tontin vieressä. Neuvottelutuloksen mukaan ympäristövaikutukset on selvitettävä ensi kevääseen mennessä.

Tämä kaikki edellä kerrotun täytyy olla valetta, eikä vaan? Tai sitten elän todella maanpäällisessä helvetissä. Julistihan 7-vuotiaan tyttäreni opettajatar kovaan ääneen aamunavauksessa Leppävirran Oravikoskella syksyllä 1986 kaikkien oppilaiden edessä, että hän joutuu helvettiin, koska ei kuulu kirkkoon! Eihän kukaan meistä uskonut joulupukkiinkaan, joka toisi lahjoja vain niille, jotka olisivat olleet kilttejä - saisi taivaspaikan helvetin sijaan, kunhan vain pelossa palvelisi lupailijaa. Ja mitä minä typerys meninkään tekemään: kävin varoittamassa tuota pikkuista lasta uhkaillutta kääkkää (anteeksi sa-
navalintani - pitää olla tietenkin kilttiä opettaja tättä) tämän luokassa

ennen oppituntia tyttäreni ja kaikkien oppilaiden kuullen: tyttäreni kiusaaminen loppuu nyt!

Havahduttuani nuorena olemassa olevaan todellisuuteen, en koskaan sopeutunutkaan vallitsevaan kristittyjen moraaliin, josta Albert Einstein: *"Jos ihmiset ovat hyviä vain siksi, että he pelkäävät rangaistusta ja toivovat palkintoa, olemme todella kurja porukka"*.

MIKSI ME USKOMME ÄLYTTÖMYYSKIIN KUTEN JOULUPUKKIIN, JEESUKSEN SYNTYMÄKERTOMUKSEEN, MEEMEIHIIN TAI LÄÄKÄREIHIIN?

Niille, joita ihmisen käyttäytyminen kiinnostaa, tiedoksi että olen mielenvikaisena ja loogiseen ajatteluun kykenemättömänä puolisoni nukkuessa kirjoittanut vuosina 2018 ja 2019 intiaaninimelläni "Hän Joka Uneksii" muun muassa kirjat "Massapsykologia" , "Mielenhallinta - menetelmät ja todellisuus" , Mielenterveyden häiriöt - syyt ja selitykset" sekä kipulääkehelvetistä toipuessani vuonna 2024 kirjan "Liskokuningas" .

Tiedotusvälineet, toimittajat, vallanpitäjät, vaalikarja ja kuluttajat, kaikki he haluavat vaieta näistä kirjasista, he eivät halua edes tietää näiden kirjasten olemassaolosta (massapsykologia.blogspot.com/p/kuiban-autiomaan-tappajademoni.html)

Ai miksi? Koska kirjasissa on dokumentoitua tietoa tosiasioista, kuten väkivallan alkuperästä ja mielenhallinnan menetelmistä, joista ihmiskunta haluaa vaieta, joko oman omatuntonsa, kasvatuksensa, todellisuuskäsityksensä tai vain minä harhaisten kuvitelmiensä vuoksi. Ajatellaanpa! Lapsille kerrotaan satua kilteille lapsosille lahjoja tuovasta joulupukista. Jossain vaiheessa lapset huomaavat kuitenkin tulleetensa petetyiksi - joulupukki on vain satuolento, mutta silti he jatkavat saman sadun kertomista omille lapsilleen, Miksi sadat miljoonat uskovat maamme vallanpitäjät mukaan lukien valheelliseen satuun, jouluevankeliumiin?

Koska Vanha testamentti kertoi Miikan profetiassa messiaan syntyvän Daavidin sukupuusta ja Betlehemissä, niin Luukkaan piti ilosanomaansa varten keksiä kuulijoilleen uskottava ja mieltä liikuttava satu, jossa nasaretilaisen, viimeisillään, siis 9 kuukaudella raskaana olevan Marian piti Daavidin sukupuuhun kuuluvan Josefin kanssa matkustaa pois Galileasta, Nasaretista, linnuntietä noin 150 kilometrin matka verolle pantavaksi Daavidin kaupunkiin Betleheemiin. Vaikka tuolloinkaan, kuten ei koskaan sitä ennen tai sen jälkeenkään, verollepanon vuoksi verotettava ei matkustanut omaisuuksineen

minnekään, vaan verotus suoritettiin kunkin verotettavan kotona.

Kärrytie, tai paremminkin kinttupolku, Nasaretista Betlehemiin puik-
kelehti tuolloin pitkin kapeaa ja mutkaista reittiä laaksoissa ja kuk-
kuloilla ja niiden välisillä jyrkänteillä. Osuipa polun varrelle jopa
jyrkkiä vuorenharjanteita ja syviä rotkoja. Tästä historiallisesta "jou-
luvaelluksesta" ei ole olemassa minkäänlaisia muita todisteita, kuin
evankelistojen oma mielikuvituksellinen todistus, kuten ei siitäkään,
että Joosef yleensä oli Daavidin sukua tai edes Marian aviomies.

Itseään ja tietämättömiä manipuloidessaan kristityt (kristus on muu-
ten kreikasta tullut lainasana, kreikan sana "khristos", on käänнос
Vanhan testamentin heprean sanasta "mashiah" – messias, sanat
kristus ja messias siis tarkoittavat samaa) muuntelivat totuutta, sepi-
tivät ilman omantunnon tuskia paimennettavalle laumalle aivan oman
omia henkilökohtaisia etuja (joista seuraavassa luvussa "Kristittyjen
valheiden motiivit") hyödyttävän totuutensa. Kuvittele nyt ihan itse,
jos osaat: koko Galilean kaikki kymmenet tuhannet asukkaat, mum-
mot ja papat, rammat ja riivatut, vaeltamassa omaisuuksineen, syli-
vauvoineen ja arvopapereineen päivätolkulla, lähes 200 kilometriä,
kaukaa pohjoisesta aina Jerusalemin eteläpuolelle, Betlehemiin, asi-
ti. Verollepanossahan tutkittiin henkilön tulonlähteet sekä irtaimisto,
kiinteä omaisuus selvitettiin ja lisäksi määritettiin niiden arvo. Miten
tämä onnistui ilman verotarkastajan kotikäyntiä? Ja olivatko Joosef
ja Maria muka ainoat verolle pantavat Nasaretista?

Matteuksen ja Luukkaan joulutarinat paljastuvat pelkäksi saduksi,
kun tarinoita ei tarkastele pelkästään tapahtuneesta lapsille tehty-
jä kiiltokuvia tai Gustaf Doren aiheesta tekemää piirroskuvaa, vaan
jakaa Nasaretin ja Betlehemin välisen, reilusti yli 150 kilometrin,
matkan konkreettisiksi tosiasioiksi, eläytyy matkaan. Ja jollet pysty
eläytymään, niin yritä edes ajatella!

***Viimeisillään raskaana oleva, aasilla ratsastava pömppömahainen
Maria pystyy etenemään välipaloineen, juoma-, levähdys- ja huol-
totaukoineen korkeintaan 2–3 kilometriä tunnissa (joka sekin olisi
ollut kyseisessä, huomattavia korkeusvaihteluja sisältävässä maas-
tossa, erinomainen saavutus), jos pystyy raskauden viime päivinä
ylipäättään etenemään lainkaan! Nykypäivänähän jo 15 kilometrin
päivittäistä vaellusta (3–4 km/h taukoineen) pidetään varusteitaan
kantavalle hyväkuntoiselle miehelle asiallisena saavutuksena. Aa-***

sin maksimi matkanopeushan ilman kantamuksia on puolestaan kolme (3) kilometriä tunnissa (tätäköön viimeisillään raskaana olevan naisen etenemisnopeuden ohella, Luukas ei valheita sepittäessään osannut huomioda). Ja koska päivän pituus, valoisa aika on alueella noin kymmenen (10) tuntia, eikä otsalamppuja ollut tuolloin vielä keksitty, niin päivittäinen eteneminen tapahtui vain valoisaan aikaan! Ja päivittäisestä etenemisajasta on vähennettävä aterioiden valmistamisen, ruokailu- ja "kahvi"-taucojen, ruokailuvälineiden huollon (tuolloin polun varressa ei ollut pikaruokaloita, baja-majoja eivätkä Trangia-retkikeittimet olleet käytössä - eihän?), sekä henkilökohtaisen aineenvaihdunnan ja puhtaanapidon sekä levon viemä aika, vähintäänkin neljä-viisi (4-5) tuntia päivässä. Jeesuksen vanhempien etenemisnopeus olisikin ollut korkeintaan kolmen - kuuden kilometrin paikkeilla päivässä, elleivät he käyttäneet verollepanijan luo matkattaessaan taksia tai jotain muuta jumalan paikalle lähettämää julkista kulkuneuvoa!

Ja olisiko yksi aasi edes riittänyt kantamaan Mariaa ja Joosefin tarvikkeita, sillä aasin jatkuva päivittäinen maksimi kantokyky on 40-60 kg eli suunnilleen saman verran kuin Marian henkilökohtainen paino? Maria ja Joosef olisivat tarvinneet matkalla ainakin saman painon verran erilaisia "retkeilytarvikkeita", kuten soputeltan, retkipatjoja ja ruuan tekovälineitä. Entä miten he täydensivät mukanaan olevia vesileilejä ja retkimuonaa myös aasille? Yhdensuuntaiseen matkaan Nasaretista ja Betlehemiin olisi pyhäältä perheeltä mennyt 7 kilometrin päivävauhdilla vähintään (1) kuukausi ellei jopa kaksi (2) kuukautta eli 30-60 päivää, mahdollisesti reilusti enemmän! Koko Betlehemin verollepanoreissu olisi kestänyt kaikkiaan jopa 4-5 kuukautta - siis lähes melkein puoli vuotta!

Raamatussa ei myöskään missään mainita, että Jeesus olisi syntynyt tallissa (Luukkaan mukaan majatalossa ei ollut sijaa, Luuk.2:7), kuten kristityt joulukuvaelmissaan yhä kaikkialla katsojille uskottelevat. Luukas ei ilmeisesti tiennyt, että lapsen seimi on kaukalon mallinen pieni lapsen vuode, joka on sijoitettu öisin yleensä vanhempien makuuhuoneeseen. Luukas ei myöskään tiedä mitään tietäjistä tai tähdestä, jota tietäjät seurasivat! Matteus taas kertoo (Matt.2:11) poikkeavasti, että itämaan tietäjät olisivat Betlehemiin saavuttuaan

löytäneet vastasyntyneen ja Maria-äidin huoneesta - ei siis suinkaan mistään tallista!

Molemmat väitteet, sekä Luukkaan ja Matteuksen, eivät siis voi olla mitenkään totta, mutta molemmat voivat olla puhdasta valetta! Ja mikäli molemmat pyhät miehet valehtelevat, he kumpikin syyllistyy perättömään ilmiintoon!

Ei olekaan mikään ihme, että jos jouluevankeliumi uppoaa kansan aivosoluihin kuin tulikuuma veitsi voihin, niin lääkärien juorut leviävä kuin paiserutto hoitohenkilökunnan keskuudessa. Mutta jos sinua ei Grimmin veljesten sadut ja uskonnollinen humpuuki muutenkaan kiinnosta, niin ehkä kehittämänne tekoäly puolestaan osaa kaikesta maailman paskartelunne ohessa vihdoinkin antaa oikeat vastaukset seuraaviin kysymyksiin, koska oma älymme ja tiede eivät siihen yllä. Jo koko tieteellisen maailmakatsomuksen lähtöolettaamus on vailla tieteellistä selitystä! Miten mikään on voinut syntyä tyhjästä? Ainaakin minulle on opetettu jo lapsuudesta lähtien, että tyhjästä on paha nyhtäistä! Miten materialistien käyttämä käsite "sattuma" eroaa uskovaisten sanasta "ihme"? Eivätkö molemmat sanat ole yhtä epätieteellisiä? Vai onko sattumalle keksitty tieteellinen selitys? Onko joku todistanut sattuman lain? Ellei, niin silloinhan sana sattuma on sanan ihme synonyymi, kumpikin sana tarkoittaa sellaista tapahtumaa, jolle ei ole järjellistä selitystä. Entä onko ihminen lajina päätynyt umpikujaan tämän tyhmän valintakäyttytymisensä vuoksi? Mistä tämä tyhmyys sikisi? Eihän evoluutio voi olla tyhmä – vai voiko?

Tyhjästä syntymisen ihmeen evolutionistit voisivat vaikkapa esimerkiksi selittää **1. Mihin ihmislaji on kadottanut "esi-isiensä" vaistot?** **2. Miksi evoluutioprosessi on kehittänyt ihmiselle sellaisen kemikaalituotannon, jonka seurauksena ruumiin tila seksuaalisen ja aggressiivisen kiihottuneisuuden aikana on hyvin samankaltainen?** **3. Miksi eräät lajit eivät suinkaan eläessään "kehity jatkuvasti monimutkaisemmiksi", vaan "taantuvat" esimerkiksi muodoltaan entistä yksinkertaisimmiksi?** **4. Miksi ihmisellä on kaksi veriryhmää, RhD-positiivinen (RhD pos) ja RhD-negatiivinen (RhD neg)?** **5. Kana vai muna – kysymys on absurdi.** **6. Miten meemit eroavat enkeleistä tai Pyhästä Hengestä?** **7. Miksi evoluutioprosessi kehitti ihmiselle kuin tilauksesta pitkän raskaus- ja varhaislapsuusajan?** **8.**

Miten evoluutioprosessi on ainoana eläinlajina, ihmislajille, kehittänyt kaksinaismoraalin? ja 9. Miksi evoluutioprosessi kehitti ihmiselle vapaan tahdon?

Oppikoulussa 1960-luvulla ainakin minulle opetettiin luonnontiedon tunneilla absoluuttisena totuutena, että ihmisalkiolla on kidukset ja häntä ja että tätä tosiasiaa ei voi selittää muulla kuin sillä, että *"ihmisellä on ollut hännällisiä ja kiduksellisia kantamuotoja"*. 1990-luvulla puolestaan kuka tahansa saattoi lukea biologian oppikirjoista, että *"me polveudumme*

upesta"? Jos näin todella on, niin onko omassa käyttäytymisessämme yhä havaittavissa kaikuja miljoonien vuosien takaisen esi-isämme meritupen omalaatuisesta tavasta? Kirja "Liskokuningas" kertoo:

Nuori merituppi vaelttaa meressä etsien sopivaa kiveä tai korallia kiinnittyäkseen siihen ja tehdäkseen siitä elinikäisen kodin itselleen. Tätä tehtävää varten sillä on alkeellinen hermojärjestelmä. Kun se löytää paikkansa ja asettuu siihen, se ei tarvitse enää aivojaan, joten se syö ne!

Ai miksi tuon esille edellä olevat katkelmat kirjastani "Liskokuningas"? Siksi, että kyseiset kappaleet kertovat tyhjentävästi, että emme, eivät lääkärit, poliisit tai tuomaritkaan, ei edes eduskunnan oikeusasiamies, osaa ajatella ja ratkoa ensimmäistä kertaa eteensä tulevia ongelmatilanteita, saati esittää kysymyksiä tai tehdä päätelmiä, koska meitä, eikä heitä opeteta koulussa lainkaan ajattelemaan. Meille opetetaan vain yksittäisiä seikkoja kokonaisuudesta, tuijottamaan seuraus syiden sijaan, koska vallanpitäjät eivät voisi hallita alamaisiaan ja kerätä taloudellisia etuja näiden työllä päivääkään, jos kukaan ylipäättään edes suostuisi alamaiseksi, mikäli he käsittäisivät heitä hallittavan mielivallalla - lahjoilla ja pelolla - mielikuvilla!

Ja koska emme osaa itse ajatella, olemme keksineet tekoälyn! Ehkä se osaa lopultakin kertoa meille vastauksen myös kysymykseen; elämmekö simulaatiossa, keinotodellisuudessa? Olisihan tekoäly ilman muuta ja aivan varmasti estänyt puolisoni kohdalla perättömän ilmiannon seuraukset? Eri asia on, pystyykö tekoäly kasvamaan kos-

kaan yhtä viisaaksi kuin kiltit poliisisedät? Älyähän käytetään yleensä suoranaisiin älyttömyyksiin!

Niinpä on aivan kaikkein älyttömintä, että älykkäinä tieteen palvojina itseään pitävät älyköt, saati tavalliset taatelintallaajat, nauravat pilkallisesti sellaisille kanssaihminen kokemuksille, joita he itse eivät ole aisteillaan todistaneet! Kuten esimerkiksi UAP:t ja UFO:t (esimerkiksi NASA, Pentagon, Yhdysvaltain laivasto), kertomukset konkreettisiin todistein jälleensyntymistä (esimerkiksi Sture Lönnestrandin kirja ”*Shanti Devi, kertomus jälleensyntymisestä*” ja tapaus James Leiningen Chichi Jiman satamassa 3.3.1945) tai kuvaukset manaamistilanteista (esimerkiksi Scott M. Peck, joka oli jäsen Yhdysvaltain hallituksen nimittämässä komissiossa, joka muun muassa tutki, miten amerikkalaisen C-komppanian 16.3.1968 luutnantti Calleyn johdolla suorittama ja sittemmin aluksi esimiesten peittelemä pohjoisvietnamilaisen My Lain kylän verilöyly oli mahdollinen kirjassan Pahan psykologia [Kirjapaja 1989, People of the lie, Simon & Schuster, 1983]).

Villakoiran ydin eli ihmiskunnan sokeuden aiheuttaja on siinä, että kun ensin omalla ahneudellaan kehityksen nimissä aiheuttaa oman kotiplaneettansa tuhoutumisen ja tieteen nimissä tähyilee avaruuteen löytääkseen kotinsa jättämään joutuville uutta tuhottavaa, niin ei enää näe lähelle, sulkee vapaaehtoisesti, joko tieteeseen tai johonkin uskontoon vedoten, silmänsä todisteilta ja jopa kieltäytyy lopulta ajattelemaasta kaikkea sitä, mitä ei itse edes havaitse!

Kaikesta mistä kerron ja kirjoitan, on olemassa joko kirjalliset todisteet tai silminnäkijä lausunnot. Kaikki on silmiemme edessä, mutta me emme näe eteemme. Vaikka sokeakin kana voi joskus löytää jyvän, niin me emme löydä koskaan, vaikka meillä pitäisi kuulemma olla silmät! Me nukumme!

*Lay down beside me
here no-one chains you
by fraudulent means
you're so delightful
totally untamed
no time to suspect
just make up your mind
it's love you can find*

*Open your hairslide
those veils of twilight
on the walls of night
shadows are like gateways
between the worlds
so heavenly haze
marvellous misty
another reality*

*Pride no more, fear and pain
no intense guilty or hate
**as long as everybody sleeps
the end comes sure by itself***

*Stay beside me
here no-one chains you*

*Trouble no more, tears as rain
no wounded ones or fate
as long as everybody sleeps
the end comes sure by itself*

*Stay beside me
you are so delightful*

Ja tässä yhteydessä voin huomauttaa, että aiemmin ohimennen mainitsemiani yliluonnollisia- ja kuolemanrajakokemuksiani, kuten hengen ruumiista irtautumista tai ennalta näkemistä on turha vatvoa, pelkkää ajan hukkaa, ne ylittävät ymmärryksesi - ja ovathan asian tuntijat jo ajat sitten todenneet, että tiede on ratkaissut kaiken ja Terve-
vnikovin mielestä minä olen lataamon tarpeessa :)!

FYSIIKKA PETTÄÄ MUTTA VOIMA ON TALLESSA - VALMIS LUOPUMAAN VAAN EI LUOVUTTAMAAN

Mutta vaikka sisäinen voima oli edelleen tallella, niin fyysisesti olin lopulta aivan puhki. Kahdeksan (8) vuotta jatkunut viherfasistien yhtämittainen painostus ja valehtelu, poliitikkojen päättämättömyys, Nimbyjen hysteria sekä verottajan ainoalle kilpailijalle sallima pimeä työ ja kuutamo urakointi olivat vieneet Kari Heimoselta yöunet ja mielenrauhan. Hän hakee lopulta yrityksensä konkurssiin saavuttaakseen henkisen terrorin pyörteessä kadottamansa sisäisen rauhan, mutta löytää itsensä entistä tukalammasta pakkopaidasta. Pesänhoitajat Risto Palin Hyvinkäältä ja Anssi Saukkonen Riihimäeltä näyttävät Heimoselle pesiä hoitaessaan malliesimerkkiä kaikkinaisessa totuuden kiertämisessä, syyttelyssä, vähättelyssä, halveksunnassa, vaimentamisessa sekä omavaltaisissa otteissa. Henkisessä kidutuspenkissä Heimonen ei lopulta jaksakaan enää avata edes kirjeitä tai lukea sähköposteja.

Lopulta terveyteni murtuu juhannuksena 2010 kanoottivaelluksella Inarissa tiettomässä Vätsärin erämaassa, Surnujoella, jossa olin hake-massa hiljaisuutta ja rauhaa. Tupakkalompolon leirissä saamani lie-vän sydänkohtauksen jälkeen pääsen vielä 4 vuorokaudessa omin voimin Helsinkiin Meilahden sairaalaan, mutta siellä tapahtuneelle yh-den lääkärin käsittämättömälle toheloinnille en enää mahda mitään. Hoitovirheen (jo arpeutuneen sydämen epäonnistunut pallolaajennus-yritys) seurauksena saan vasempaan aivolohkooni pahan verenvuo-don, aivoinfarktin, vaivun aivokuolleena koomaan ja keuhkokuume nousee. Silloin kun silmänikään eivät enää reagoi valoon, lääkärit ke-hottavat omaisia valmistautumaan jäähyväisiin: "*Tuolta ei ole pahuu-ta, ei ehkä edes vihanneksena.*"

Mutta minusta ei tulekaan tomaattia tai tillipunttia, vaan nousen kuol-leista ja herään kuin herääkin, en kolmantena päivänä, vaan kahden viikon jälkeen koomasta. Kävelykykyni ja tasapainoaistini ovat men-neet, vasen jalka tuntuu puusta veistetyltä. Muistista on jäljellä vain valon nielevä musta aukko, puhe sammaltaa ja näön kanssa on niin

ja näin. Kaikki kyky luovaan toimintaan, muun muassa kirjoittamiseen ja valokuvaamiseen, on poissa. Edes sanomalehden lukeminen ei onnistu. Kaiken kukkuraksi minulle on syötetty koomassa suoraan suoneen sokeriliuosta, joka aiheuttaa diabeteksen puhkeamisen. Olen nimittäin pitänyt korkeahkoa verensokeriani kurissa jo vuosia lähes hiilihydraattittomalla ja sokerittomalla ruokavaliolla. Mutta myöhemmin potilasvahinkolautakunta tekee päätöksen; aivoinfarkti ja diabetes ovat molemmat aivan selkeästi minun omaa syytäni - tietysti, kenenkä muun? Olisihan se pitänyt arvata. Hoitovirhe kierre ja mielenvikaiseksi leimaaminen alkaa!

Talvella 2011, kesken hidasvauhtisen hiihtolenkin maailma pyörii ja näkökyky sumenee. Kompuroinkin monet jalassa suoraan terveyskeskukseen, jossa minua tutkinut sairaanhoitaja ei löydä edes pulsiani! Sydämen lyöntinopeus on pudonnut alle 30 lyöntiin minuutissa ja seuraavan päivänä sydämeeni asennetaan Peijaksen sairaalassa pikatahtia tahdistin!

Ja kuinka ollakaan, seesteisen huolettomat eläkepäiväni eivät jatkuneet edes päivääkään. Nyt asialla on kaksi aiemmin mainittua selkärangatonta asianajajalieroa, rahanahneet **Risto Palin** ja **Anssi Saukonen**. Koska arvostelin aikoinaan, ennen sydän- ja aivoinfarkteja, ankarasti ja suorasanaisesti näiden konkurssiin haettujen yhtiöideni pesähoitajien ammattitaitoa, nämä heput olivat tehneet jo vuonna 2010 rikosilmoituksen (jolloin makasin koomassa), jossa minua syytetään törkeästä velallisen epärehellisyydestä ja törkeästä kirjanpitorikoksesta - minimituomiona vankeus, mahdollisesti jopa 4 vuotta ehdotonta. Näille veijareille ei ilmeisesti riittänyt se, että he ajoivat toiminnallaan (totuuden kiertäminen, syyttely, vähättely, halveksunta, vaientaminen sekä omavaltaiset otteet) minut pisteeseen, jossa terveyteni viimein romahti. Minun olisi heidän mielestään ilmeisesti pitänyt heittää veivit, jotta nämä niljakkaat ketkut olisivat ilmeisesti olleet tyytyväisiä.

Huomiothan, että **pesähoitaja hyötyy taloudellisesti siitä, mitä mielikuvituksellisempia väitteitä hän keksii vielä oikeudenistunnossakin velallisesta ja mitä enemmän nuo perättömät väitteet teettävät hänelle ”arvokasta” työtä, sillä pesähoitajahan saa konkurssipesästä tehdystä arvokkaasta työstä verirahansa aina ennen velkojia!** Ja sitten vielä yleisesti ajatellaan, että pesähoita-

jat muka valvovat pyyteettömästi rahan kiilto silmissä velkojien etua! Ja hukkaapa Saukkonen Nyx Oy:n pesästä jopa noin 100 000 € edestä kivitavaraa, ilman että se oikeutta tai velkojia koskaan kiinnostaa!

Pian kolahtaa laatikkooni lisää jobinpostia. Kun aivo- ja sydäninfarkti eivät saaneet Heimosta hengiltä niin nyt on sitten vuorossa eturauhassyöpä! Joulukuussa 2014 löydetty, ilmeisesti suuret määrät myrkyllisiä lääkkeitä aiheuttavat eturauhaseen pesiytyneen aggressiivisen syövän (lääkkeethän hajottivat myös ihoa). Syöpä leikataan Hyvinkäällä 13.3 2015. Ja Heimonen tekee HUS:in kaikkien aikojen kotiutumisennätyksen poistumalla sairaalasta omin jaloin jo vajaa vuorokausi syöpäleikkauksen jälkeen (normaali sairaalassa oloaika leikkauksen jälkeen on 3–5 vrk). Ja sitten toukokuussa tulee kontrolli verikokeiden jälkeen tieto - syöpä on poissa, leikkaus on onnistunut! Mitähän seuraavaksi?

No tätä tietenkä: Juuri kun saan hankkimastani Mojo koiranpennustani lenkkikaverin paino alkaa jälleen selittämättömästi nousta ja voimat hiipuvat jälleen - sydän ei jaksa enää pumpata verta - happivaje! Keuhkot ja vatsalaukku ovat täyttyneet vedensekaisesta verestä. 5 1/2 vuoden takaiset sydänkohtauksen arvet ovat kovettuneet ja sydämen vajaatoiminta pahenee viikko viikolta - edes roskiksen ulosvienti, saati muutaman rapun nousu ei enää onnistu. Nyt lääkäreiltä löytyy kuitenkin uusi lääkecocktail, joka saa sydämen ja valtimot vielä kerran sen verran vertymään, että kuolemani siirtyy ikävä kyllä jälleen hamaan tulevaisuuteen. Lopulta lääkärien muutaman kuukauden vitkuttelun jälkeen tahdistinkontrollissa selviää, että sydänkammiot eivät enää lyö, vaan pelkkä eteisvärinä pitää elintoimintoja juuri ja juuri yllä. Rytminsiirto - sähköä ja rytmi on taas veressä!

Heti kun paino alkaa normalisoitua ja liikunta onnistuu, katkeaa tietysti jälleen kaatuessa pari kylkiluuta, mutta kivun keskellä odotettu erinomainen uutinen on se, että Itä-Uudenmaan kihlakunnansyyttäjä tekee syyttämättäjäättämispäätöksen aiemmin mainittujen asianajajalurjusten, herkkähipiäisten Saukkosen ja Palinin rikosilmoituksista. Syyttäjä tosin jättää mahdolliset epäillyt rikokset tutkimatta niiden syyteoikeuden vanhenemisen vuoksi. Mutta kiusaaminen ei tietenkään lopu tähän, vaan kahlaaminen maanpäällisellä kaatopaikalla jatkuu....

Syyttämättäjättämispäätöstä Risto Palinin ja Anssi Saukkosen vuonna 2010 tekemästä rikosilmoitusta seuraa kuitenkin syyte: Heimonen on syyllistynyt törkeään velalliseen epärehellisyyteen!

Kun menen epäiltynä kuulusteluihin Tikkurilan poliisilaitokselle ja kerron muistini pätkivän edelleen tapahtuneen aivoinfarktin vuoksi, nuori poliisikloppi tokaisee: *Kyllä se muistisi varmasti virkistyy, kun pannaan sinut pariaksi päiväksi koppiin!* Eikö lainvalvojalla olekin sydämellinen elämänasenne?

Käräjäoikeus tuomitsee Heimosen vuonna 2017 kuuden (6) kuukauden ehdolliseen vankeuteen ja lähes sadantuhannen euron korvauksiin muun muassa siksi, että hän on maksanut kivimyymälässä ennen konkurssia jo vuosia siellä töitä tehneille lapsilleen palkkaa! Kihlakunnansyyttäjä **Ritva Salo** väittää muun muassa, että lapset eivät ole olleet perheyrityksessä töissä (vaikka verotodistukset ja palkkakirjanpito vastaavat toisiaan). Heimosen on siten täytynyt laittaa palkat omaan taskuunsa! Syyttäjän väitteet uppoavat tyhjäkatsesiin, tuomariin ja lautamiehiin, kuin häikä, eikä lasteni todistukselle anneta mitään arvoa. Ja koska väite oli niin uskomaton, ei Heimosen oikeudessa osannut edes varautua viimeisten kymmenen vuoden palkkakirjanpidolla todistamaan syyttäjän puheita perättömiksi. Ja tapahtuneen aivoinfarktin vuoksi puolustautuminen olisi jopa ollut mahdotonta, sillä asioiden esille tuominen vaatii nyt muistilokeroiden avaamiseksi miettimisaikaa joskus jopa yön yli! Itse käräjäoikeudenistunnostakin Heimosella on hyvin hyvin hatarat muistikuvat

Pari vuotta myöhemmin Helsingin hovioikeuden laamanni Risto Jallan johdolla kumoaa kaikki käräjäoikeuden tuomiot, paitsi tuomion oman ja puolison alisuurten palkkojen takaisinmaksusta konkurssipesälle, koska kyseistä syytteen kohtaa ei ehditä hovioikeuden istunnossa lainkaan käsitellä, eivätkä hovioikeuden tuomarit hovioikeuden laamanni **Risto Jalanko**, ja hovioikeudenneuvokset **Anna-Liisa Hyvärinen** ja **Päivi Saukonoja** olleet palkkalaskenta ja kassavirta laskelmiin tutustuneet, sillä ainakin tuomarilla oli kiire johonkin kahvitilaisuuteen! Kaiken kukkuraksi havaitsen nyt, että sekä syyttäjä Ritva Salon muulilaakso oli typötyhjä ja lähinnä ihmisoikeusasianjana työskennellyt asianajajani, oikeustieteen kandidaatti Marja Sulin puolestaan pihalla kuin sekundaaria oleva puutarhaletku! Sulin oli jopa sopinut tuomarin kanssa etukäteen oikeudenkäyn-

tini keston, sillä Jalanko tiuskaisi kesken istunnon Sulinille: "*Mehän sovimme näin nämä aikataulut*". Kuinka ylipäättään voit luottaa puolustusasianajajaan, joka sopii tuomarin kanssa oikeusistunnon keston etukäteen?

Kari Heimonen siis tuomitaan hovioikeudessa maksamaan konkursipesälle takaisin hänen ja vaimonsa viimeisen noin 3-vuoden aikaiset palkat, yhteensä noin 30 000 €, vaikka muita palkkatuloja ei ole ollut! Nuo palkat olivat juuri ja juuri riittäneet elämiseemme yhdessä tuolloin kotona asuneelta kolmelta lapseltamme saamamme ruoka-, vaatehuolto- ja kodinhoitokorvauksen lisäksi. Mutta ehkä puolisoani ja minua rangaistiin siitä, että olimme vähävaraisia ja emme omistaneet mitään!

Lakimies Sami Walyn valituslupahakemus Hovioikeuden päätöksestä Korkeimpaan oikeuteen kertoo tyhjentävästi Suomen oikeuslaitoksen objektiivisuudesta:

*Syyksi luettu tuomio on jäänyt koskemaan palkkojen kohtuullisuutta. Muilta osin syytteen hylkäävä tuomio on ollut oikea. **Hovioikeus on arvioinut näytön väärin kiinnittämättä huomiota asiakirjatodisteluun ja tulkiten faktoja virheellisesti. Kari Heimosen heikko terveydentila on estänyt hänen asianmukaisen puolustautumisensa asiassa. Tähän seikkaan ei ole hovioikeuden järjestelyissä kiinnitetty riittävästi huomiota. Heimonen on aloittanut hovioikeuden kertomalla terveydentilastaan ja viitannut siihen, että tämä huomioitaisiin. Heimosen kuulemiseen on varattu hovioikeudessa noin tunti ja siinä on mennyt yhteensä n. tunti ja 15 minuuttia eli riittämätön aika. **Kari Heimonen on keskeytetty hovioikeudessa ja hän on kokenut, että ei saa puhua ja selittää asioista. Kari Heimonen on puhunut asian vierestä kyllä, mutta hänelle olisi pitänyt varata riittävä aika lausua asioista. Hovioikeudessa on korostettu jatkuvasti kiireellistä aikataulua ja Kari Heimonen on mennyt sekaisin tästä ja ei ole kyennyt ilmaisemaan kaikkia oleellisia seikkoja. Aivoinfarktin saaneena hän ei ole kyennyt olemaan yhtä johdonmukainen kuin normaalissa terveydentilassa oleva henkilö. Kari Heimosen terveydentilaa ei ole huomioitu kuulemisessa mitenkään. Kari Heimonen ei ole saanut oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ottaen huomioon hänen terveydentilansa.*****

Ja tällä maininnalla terveydentilastani Waly ei suinkaan tarkoita sairastamaani mielisairautta, horjuvaa mielentilaani, vaan kokemani aivoinfarktin aiheuttamaa ajattelutoiminnan. ajatusten kokoamisen toisinaan huomattavaakin hitautta, jopa muistin ajoittaista pätkimistä!

Eli maamme Korkein oikeus sinetöi 14.9.2018 päätöksellään "*Valituslupaa ei myönnetä*" Helsingin Hovioikeuden 28.12.2017 antaman tuomion ja Kari Heimosen loppuelän pituiseen velkavanketeen. Ja asianajaja Anssi Saukkonen imeekin tästä lähtien iilimadon lailla pesähoitajan oikeudella pikkiriikkisestä eläkkeestäni joka kuukausi hänelle vaativasta pesän hoidosta ulosmitattua "tapporahaa"!

Ja juottoporsas Saukkonen kerää omaan taskuunsa tietysti myös osingot saamastani pienestä omaishoidontuestani, joilla olisin pystynyt peittämään hyvin vaatimattomien eläkkeidemme (yhteensä noin 20 000:- vuodessa) päälle sairaan vaimoni virkistäytymisestä, luontoretkestä, harvoista mökkilomista sekä matkakoista syntyneitä kustannuksista. Vai luuletko, että rahalle perso, ahne juottoporsas valvoi konkurssipesän velkojien etua pyyteettä?

Aiempien teurastusyritysten (poliisi 1993 ja Espoon kaupunki 2008), lukemattomien hoitovirheiden, hoidon laiminlyöntien, mielenvikaiseksi leimaamisen, mielisairaalahoitoharkinnan ja päiväsakon muuntorangaistuksen vuoksi odottavan vankilatuomion lisäksi olin nyt joutunut loppu elämäksi velkavanketeen!

VIIMEISIN HOITOVIRHEHELVETTI JA TYHJÄÄ TOIMITTAVAT VIRANOMAISET

Ote Tutkintapyyntöstäni 15.4.2023 HUS/KeuSote ja Tuusulan terveyskeskus - lähetetty su 02.04.2023 07:12:39.

*Nilkan haavautuman (syntyi 29.9.2022) vuoksi otin yhteyttä Tuusulan terveyskeskukseen 4.10, jolloin minut ohjattiin odottamaan aikaa hoitovastaavalle jalkani vuoksi! Ensimmäinen aika haavanhoitoon oli 11.10 (kirjattu Omakantaan 22.11.2022) ja haavaa hoidettiin vaihtelevalla menestyksellä ja usean eri haavanhoitajan toimesta aina siihen saakka, kunnes siirryin itse hoitamaan haavaa periaatteella, kun haava umpeutuu, niin se alkaa parantua. Kukaan ei koskaan maininnut sanallakaan, että ruven väri kertoisi jotain alla olevan ihon paranemisesta. Edes haavanhoitaja **Ritva Tervonen** ei maininnut sanallakaan 3.3.2023, ruven värin (punainen/musta) kertovan haavan tilasta!*

*Hoono soomi-lääkäri **Hassan Mustafa** kirjoittaa 11.11.2022 minulle Metformiinia (kerran sivuoireiden vuoksi jo lopetettu). Toinen hoono soomi-lääkäri **Liina Linnasmägi** puolestaan kirjoittaa 22.3, että syyllistän lääketiedettä ja että sairauteni ovat kaikki omia hoitovirheitä. Lääkäri ei ilmeisesti ymmärrä suomen kieltä, koska hänen puheestaan saa selvää. Lääkärit Linnasmägi tai Daub Abdi ei myöskään aluksi suostuneet kirjoittamaan insuliini reseptiä (tosin Daub, joka myös kieltäytyi ensin kirjoittamasta insuliinireseptiä, mutta saatuani puhelimesta hepulin, muutti mieltään vajaan kymmen minuuttia myöhemmin - sairaanhoitaja soitti minulle, että resepti on nyt apteekissa – tästä lääkärin mielenmuutoksesta ei ole mainintaa kanta palveluissa!)*

Eikä nämä lääkärit olleet kuulleetkaan, kuten ei koskaan kukaan muukaan tapaamani lääkäri, insuliinihoidosta henkilölle, jolla on "insuliiniallergia. (Tietoa löytyisi, jos sitä osaa etsiä: www.diabetes.fi/diabetes/tyypin_2_diabetes/laakkeet_tyypin_2_diabeteksessa#c6132bd8 – suolistohormonijohdokset: Ihon alle pistettävät. Eksenatidi (kauppanimi Byetta), liraglutidi (Victoza), liksisenatidi (Lyxumia), dulaglutidi

(Trulicity) ja semaglutidi (Ozempic) vaikuttavat inkretiinitehosteena kuten gliptiinit. Eksenatidi pistetään kahdesti vuorokaudessa, liraglutidi ja liksisenatidi kerran vuorokaudessa ihon alle. Kerran viikossa pistetään eksenatin toinen muoto (Bydureon), dulaglutidi (Trulicity) sekä semaglutidi (Ozempic). Suolistohormonijohdokset vaikuttavat painoa alentavasti, eivätkä juuri lisää liian matalan verensokerin vaaraa. Haittoja ovat vatsavaivat. Suolistohormonijohdoksia voidaan käyttää tablettien ja perusinsuliinihoidon rinnalla. Kun suolistohormoni aloitetaan perusinsuliinin rinnalle, insuliinin annosta yleensä pienennetään jo hoidon alussa ja omaseurannan perusteella tarvittaessa myös hoidon jatkuessa).

Minulla oli kuitenkin kokemusperäistä tietoa insuliinin haittavaikutuksista jo vuonna 2013, kun diabeteslääkärit eivät olleet vielä kuulleetkaan moisesta ihmeestä ja siksi he pitivät minua tärähtäneenä ja luulosairaana (Diabeteslääkkeet ja painonnousu Eriksson, Johan 2013, Hki Yliopisto: painoa kertyy reippaammin lisää. Silloin rasvakudos alkaa erittää sytokiinejä ja muita tulehdustekijöitä).

Tämän em. artikkelin perusteella löysin myös lopulta tyhjentävän vastauksen siihen, miksi lääkärit tekivät insuliinin osalta kohdallani hoitovirheen ja ryhtyivät pitämään minua mielenterveydeltäni kyseenalaisena häirikkönä, Kun diabeteslääkärit asettivat verensokeritavoitteekseni 4–5 niin insuliinin kerta-annoksen noustessa reippaasti toiselle sadalle yksikölle (jopa 150), kehoni myrkyttyi ja painoni räjähti. Keskustellessani Hyvinkään sairaalan diabeteshoitaja Leena Puhdon kanssa kirurgian vuodeosastolla 18.9 2023, hän myönsi aikoinaan tapahtuneen virheen (Puhto: ”sinä tiesit mutta me emme, mutta syyttäminen ei tässä aita”) ja pyysi suullisesti anteeksi (kirjalliseen anteeksipyyntöön hän ei suostunut ilmeisesti työpaikkansa menettämisen pelossa)!

Tuusulassa diabetes lääkärit ja hoitajat vielä vuonna 2023 vain yhä jatkoivat jo vuonna 2013 ensin kerran kuulemani samaa vanhaa lauluaan: väärä ruokavalio, liikunnan puute ja ylipaino (olen 190 cm, paino 95 kg, lähes vegaani ja sydänlihaksen kovettuman vuoksi en siedä fyysistä rasitusta).

Lääkäri **Daub Abdi** jopa kieltäytyy 3.4.2023 kirjoittamasta minulle lähetettä Hyvinkään sairaalaan (kuulemma lähete ei ole kiireellinen,

vaan haava voi odottaa ainakin puolitoista kuukautta). Daub Abdi ei myöskään kirjaa kantapalveluun kieltäytymistään lähetteen kirjoittamisesta mutta lopulta lääkäri Sara Kolehmainen kirjoittaa kahden päivän päästä 5.4.2023 kiireellisen lähetteen Plastiikkakirurgian poliklinikalle Hyvinkäälle!

Tervetuloa kipulääkehelvettiin! Joudun aloittamaan 6.4.2023 (erikoislääkäri Pertti Karila vaivautuu yllättäen soittamaan ja kysyy kipulääketarpeestani) morfiinipohjaisten kipulääkkeiden (ensin Oxynorm ja kipujen sitten lisääntyessä Targiniq) "nauttimisen". Opioidi-kuuri jatkuu aina helmikuun 2024 loppuun (10 kk)! Kaikkein pahin tuona ajanjaksona minulle määrätyistä lääkkeistä oli epilepsia ja hermovaurioiden hoitoon tarkoitettu Gabrion, joka aiheuttaa kiertohuimausta, vie maku ja osin hajuaistin, sekä aiheuttaa näkökyvyn katoamisen! Itse haavan kanssa vitkuteltiin kuukausia ja alkuun saan jopa väärät hoito-ohjeet. Diabetestani ei ole hoidettu kertaakaan vuoden 2013 jälkeen! Sen sijaan minusta on tehty Hyvinkään sairaalassa ja Tuusulan terveyskeskuksessa mielenvikainen.

Jälkeen päin luin Diabeteslehdessä: *Valtaosa diabeetikoista saa silloin tällöin jalkoihinsa pieniä haavoja ja vaurioita, jotka paranevat nopeasti ja ihan perinteisin kotikonstein. Jokaisen haavan hoitoon pitää silti suhtautua vakavasti, koska mitättömältäkin vaikuttavasta vauriosta voi joskus kehittyä diabeettinen jalkahaava Viidestä kahdeksaan prosenttia jalkahaavoista pahenee niin vaikeiksi, että jalka joudutaan amputoimaan nilkan yläpuolelta. Jalkahaavojen tulehdukset aiheuttavat myös enemmän sairaalahoitopäiviä kuin mikään muu diabeteksen lisäsairaus*

Diabeettinen jalkahaava voi yllättäen pahentua. Jos haava-alue alkaa punoittaa, turpoaa, kuumoittaa tai erittää pahanhajuista eritettä tai jos nousee kuume, on heti hakeuduttava lääkäriin. Yhtään ei saa empiä, sillä infektoitunut haava vaatii usein päivystyksellisen puhdistusleikkauksen ja suonensisäistä antibioottihoitoa

Vaikka hakeuduin Diabetesliiton antamien ohjeiden mukaan emmättä heti lääkäriin, niin toinen lääkäri (Daub Abdi) ei halunnut kirjoittaa lähetettä plastiikkakirurgian poliklinikalle Hyvinkäälle ja toinen (Liina Linnasmägi) ei halunnut kirjoittaa insuliini reseptiä!

11.4 Hyvinkäältä tehdään 1-kiireellinen lähete Meilahteen verisuonikirurgialle verisuonitilanteeni arviota varten ja tuo 1- kiireellinen tar koittaa, että alaraajan angio eli sepelvaltimoiden varjoainekuvausta pallolaajennusta varten on tulossa vasta 15.6.2023 jalan mätänemi sen edetessä samaan aikaan hyvää vauhtia!

Jalan suonten pallolaajennus onnistuu lopulta erinomaisesti verisuo nikirurgian poliklinikalla Meilahdessa ja jään nilkan mädätessä odot tamaan jalkaleikkausta! Joskus kesäkuun lopulla nilkan etupuolelle tulee myös jalkasukasta toinen haavauma.

Immi Kormi, erikoislääkäri, kirjoittaa 4.7.2023: "*Akillesjänteen funk tio on huono eikä potilas pysty ojentamaan nilkkaa. Käyty läpi, että tämän korjausleikkaukseen liittyy potilaan perussairauksien vuoksi paljon riskejä ja **paraneminen olisi hyvin pitkällistä ja epävarmaa**, eli keskitytään siihen, että saadaan ihohaava kiinni. Tehdään varaus leikkaussaliin revisio+VAC. Lp II, tarvitsee ane-konsultaation. Alus tavasti Eliquis-tauko 48 h, tahdistimen tarkistus? Alueen parannut tua uusintaleikkaus, vaatii todennäköisesti ihonsiirteen. **Käyty läpi, että kuukausien hoito joka tapauksessa edessä. Haavahoidot jatku vat terveyskeskuksessa**".*

Ohimennen kuulen Plastiikkakirurgian poliklinikalla keskustelun jal kani mahdollisesta amputaatiosta. 12.7.2023 veren tulehdusarvot ko hoavat, lähete Hyvinkäälle 14.7, määrätään suonensisäinen antibioot tikuuri ja niin nilkutan 15–19.7 välisen ajan joka päivä pysäköinti alueelta pyörätuolilla Järvenpään terveyskeskuksen kotisairaalan vas taanotolle 3 kertaa päivässä. On kesälomat ja leikkaus on työvoima pulan vuoksi mahdotonta, vaikka nilkan mätäneminen akillesjänteen alueelta jatkuu helteellä hyvää vauhtia! Vihdoin 10.8.2022 jalka lo pulta leikataan, nilkkaani laitetaan alipaineside ja tukikenkä, mutta koska Walker-tukikenkä on paksuvuorinen kuin talvikenkä, niin haa van ihosiirre alkaa puolestaan mätänemään!. Tukikenkä poistetaan pi kaisesti ja ihosiirre menetetään!

Erehdyn luulemaan leikkauksen jälkeen pahimman olevan vihdoinkin ohi ja vuokraan vanhan omakotitalon Kesälahdelta, Karjalan Pyhäjär ven ja Puruveden väliseltä kannakselta, metsien, vaarojen ja puhtai den vetten äärestä. Mutta päivää ennen ensimmäistä vuokranmaksua

uusi show alkaa! Haavakivut vain yltyvät ja määrätyt opioidit ovat riittämättömät! 1.9 veren tulehdusarvot räjähtävät ja ammattitaitoinen haavanhoitaja Riitta Kivi kirjoittaa jälleen lähetteen Hyvinkään sairaalan päivystykseen. Lääkäri erikoistuva lääkäri Aliisa Korkiamäki kieltäytyy määräämästä hoitoon suonensisäistä antibioottia, vaikka sitä kokemukseni perusteella erikseen pyydän. Lisäksi ensiavussa kaksi osaamatonta sairaanhoitajaa, puhdistettuani haavani, jättämällä imusiteen pois ja peittää haavan vain pelkällä sideharsolla, jonka olemattoman imukyvyn seurauksena haavanesteet aiheuttavat haavan ympäristön tulehtumisen ja koko jalkaterän turpoamisen. Kävely muuttuu lähes mahdottomaksi ja joudun turvautumaan kyynärsauvoihin. Saan Hyvinkään sairaalan päivystyksen haavakontrollista nyt vuorostaan lähetteen Järvenpään kotisairaalaan, josta sairaanhoitajani käy kolme kertaa vuorokaudessa (6.9–13.9) pumppaamassa antibiootin suoneeni. Jalkaterääni ilmestyy nestettä sisältävä rakkula ja opioideista huolimatta tuskat ovat helvetinmoiset, ajan ja paikan taju katoavat ja ruokailu muuttuu voimien huvetessa lähes mahdottomaksi!

Jälleen kontrollikäynti Hyvinkäällä 12.9, jolloin 11 päivää aiemmin minua puoskaroinut lääkäri **Aliisa Korkemäki** lähtee vuoteeni vierestä karkuun nähdessään minut.

Minua ensin plastiikkakirurgian poliklinikalla tutkinut sairaanhoitaja **Minna Kiuttu**, jonka haavanhoitotaitoja oli aiemmin itsekseni ihmetellyt, ottaa heti käsiotteen tulehtuneesta ja turvonneesta nilkastani, jolloin karjaisen ja yritä, potkaista jalkani irti! Kiuttu kirjaa: *Muu haavanhoito Haavasidosten vaihto. Potilas vihamielinen, huutaa, haukkuu, sanallisesti aggressiivinen ja uhkaava, yrittää potkaista hermostuessaan. Ei anna hoitaa haavaa. Ei suostu erittäin vahvasti suositeltuun päivystykselliseen leikkaukseen. Ei aio jäädä osastolle. Haluaa mennä kotiin, tulee päivystyksen kautta sitten kun on saanut lemmikin asiat hoidettua. Suostuttelun jälkeen suostuu käymään laboratoriossa. Laboratorioon vietäessä hermostuu jälleen. Huutaa, kiroilee, huitoo kyynärsauvalla, yrittää potkia.*

Ohoh! Jos siis yritän vapauttaa jalkani kidutuksen kaltaisesta puristusotteesta, niin se on muka potkimista? Ja koska olen tullut Hyvinkään sairaalaan invataksilla, liikun pyörätuolilla ja huomautan kovaäänisesti, varmasti kirosanojen säestämänä Kiutulle kohtelustani, niin tämä kostaakseen kirjaa potilaskertomukseeni minun huutaneen, ki-

roilleen, huitoneen kyynärsauvalla ja yrittäneen potkia! Hän ei kuitenkaan viitsi kertoa kenelle muille olen kiroillen huutanut kuin hänelle, ketä muka olen huitonut kyynärsauvalla?

Lääkäri Heli Kavola lopulta käsittää tilanteeni (nilkka mätänee edestä ja takaa, akilles- ja tibialis anterior -jänteet jalasta on menetetty - en ole hyökkäävä, vihainen tai raivokas, vaan ainoastaan suusanallisesti kritisoin voimakkaasti minulle tehtyjä toimenpiteitä ja kohteluani) ja kirjaa: "Verbaalisesti aggressiivinen. Vas. jalkaterässä voimakas punoitus ja turvotus, mediaalisesti iho rakkuloi/ kuorittunut. Palp fluktuoiva abskessi, nilkan anteriorisesta haavasta pursuaa märkää mediaalisesti painettaessa. Nilkan anteriorinen haava proksimaaliosastaan siistipohjainen, distaalireunassa haavareunan alle jatkuvaa nekroosia."

Lääkäri Kavolalla on sen verran ajatustoimintaa korvien välissä, että hän pystyy vielä erottamaan, tosin kuin sairaanhoitaja, tunne-elämältään vammautunut Kiuttu, fyysisen väkivallan uhan suusanallisesta ärtymyksen ilmaisusta tai tuohtumisesta, jopa suuttumisesta! Eihän suuttuminen ole suinkaan vihaamisen synonyymi?

Kavola kehottaa jäämään heti hätäleikkausta varten sairaalaan: "*Eh-dotettu potilaalle sairaalaan jäämistä nyt suoraan pkl:lta ja päivvystyksellinen abskessin avaus / jalkaterän revisio. Potilas ei suostu nyt sairaalaan jäämään (koira kotona yksin). Kehotettu tulemaan Päivvystykseen mahd, pian, kun saanut koiran hoitoon.*"

Minun täytyy kuitenkin vielä käydä kotonani järjestämässä koirani sairaalan aikainen "kotihoito", ennen kuin seuraavana päivänä 13.9 palaan sairaalaan odottamaan tehtävää leikkausta. Lopulta kiireellinen leikkaus tehdään aamulla 14.9. Vietän vielä viisi päivää kirurgian vuodeosastolla (14.9.2023 - 19.9.2023), ennen kuin hoitohenkilökunta laskee minut kotiin!

Painoni on romahtanut toistakymmentä kiloa, en pysy pystyssä, saati pysty kävelemään kerralla, kuin muutamia metrejä! Samaan aikaan Osuuspankki myy kotimme korkeimman tarjouksen tehneelle ostajalle ja ilmoittaa, että minun on muutettava helmikuun 6.2.2024 mennessä. Olen edelleen riippuvainen huhtikuussa 2023 alkaneen vahvojen kipulääkkeiden käytöstä yhä jatkuvien jalkakipujeni vuoksi. Kävely on lähinnä kompurointia ja kaatuilen useasti kipulääkkeiden aiheuttaman sekavuuden vuoksi. Kasvoissa ja käsissä on näiden kaatumisten

seurauksena useita rupia! Vuoden 2023 lopussa ilmenee myös useita kiertohuimauskohtauksia ja muuttopäivän aamuna, 1.2.2024 katkoin kylkiluitani kaatuessa pihallani.

Tammikuun alussa käyn kiertohuimauksen vuoksi Hyvinkään sairaalan ensiavussa. Erikoistuva lääkäri **Venla Aaltonen** kirjoittaa 8.1: *Nyt reilun viikon verran esiintynyt huimausta, vastaavaa kuin 1970-luvulla, jolloin kertoo asiaa Meilahdessa tutkittaneen eikä poikkeavaa löydetty. Huimaus pahenee pimeässä, askel muuttunut leveäraiteisemmaksi. Ei näköoireita, ei puheentuoton häiriötä, ei puolioireita. Ei trauma taustalla. Ei kuumeilua, ei hengitystieinfektio-oireita, ei suolisto-oireita, ei virtsaamisoireita. Merkittävää stressiä kertoo olleen pitkään mm. asuntoasioissa ja puolison tilanteeseen liittyen. **Lausunnon haluaisi lääkäriltä siihen, ettei voi muuttaa fyysisen kuntonsa vuoksi.***

Vasemmalla parietaalisesti MCA:n suonitusalueella nähdään uutena korteksille yltävä infarktiharventuma. Tämä ei kuitenkaan välttämättä aivan tuore. Vanhastaan oikealla okkipitaalisesti infarktiharventuma (Eli olin edellisenä syksynä saanut uuden aivoinfarktin!) Potilas keskustelun jälkeen tuhtunut, nimittelee, tyytymätön hoitoon. Lausuntoja ei päivystyksestä kirjoiteta, kuten lähettävä lääkärikin jo potilaalle kertonut lähetteen mukaan. Potilaan on jatkossa selvitettävä ensin itse millaisen lausunnon tarkalleen tarvitsisi ja sitten yksityislääkärille tai terveyskeskuslääkärille hakeuduttava arvioon asian suhteen.

Venla Aaltonen ei siis kirjoittanut mitään lausuntoa, kuten myöhemmin Järvenpää terveyskeskuksen lääkäri Susanna Hämäläinenkään, vaikka kuinka selitin "*millaisen lausunnon tarkalleen tarvitsisin*"! Selittäminen oli vaikeaa, koska en koskaan tavannut lääkäriä kasvotusten, saati puhelimesta! Muutto siis lähes liikuntakyvyttömänä omalla vastuulla!

19.1.2024 kerron potilaskertomukseni mukaan minulle soittaneelle sairaanhoitaja Katja Eklundille elämäntilanteestani, joka kirjaa: ***Toivoo kuolevansa, ei itsetuhoisia aikeita kuitenkaan. Paljon terveydenhuoltoon liittyviä epäkohtia mitä tuo esiin mitkä ovat tuoneet haittaa omalle terveydelle. Tarjottu mipä-kontaktia. Ei halua, siitä ei apua, ei luottamusta mielenterveyspuolen osaamiseen.***

Jatkan keskusteluja 13.3 takaisinsoittopalvelussa sairaanhoitaja Katja Eklundin kanssa, koska lääkäri **Susanna Hämäläinen** kieltäytyy kirjoittamasta minulle totuudenmukaista lääkärintodistusta. Eklund kirjaa: *Tarvitsee lääkärintodistuksen oikeidenkäyntiä varten. Muuttanut helmikuun alussa vastentahtoisesti. Tasapainoaisesti heikentynyt, kaatunut, murtanut kylkiluunsa. Kipulääkettä joutunut lisäämään. Uusi asunnonomistaja varastaa tavarat lumen alta, jotka jääneet vanhan talon pihalle muutossa. Eivät usko, että sairauksien vuoksi ei ole voinut niitä ottaa mukaansa.*

Terveyskeskuslääkäri Susanna Hämäläisen kirjoittamasta lääkärintodistuksesta puuttuu liikuntakykyyni oleelliset maininnat: : **1. Akilles ja Tibolis jänteet menetetty. Puuttuminen vaikeuttaa kävelykykyä, 2. Jalkaleikkaus 14.9.2023 tuhosi jalkaterän hermoja ja aiheutti jalkaterään yhä jatkuvan kroonisen kivun ja kipulääkkeiden tarpeen, leikkaus johtui alaraajan haavainfektiosta, kyseessä selkeä hoitovirhe (ensin kirurgi kieltäytyi vastaanotolla (Hyvinkää) suonensisäisen antibiootti kuurin määräämisestä, vaikka tulehdusarvot hipoivat 200 ja sen jälkeen poliklinikalla immunokykyiset siteet unohdettiin jalkahaavasta ja haavanesteet porasivat reiän läpi jalkaterän), 3. 8.1 HUS Hyvinkäällä tutkimuksessa kiertohuimauksesta, huimaukselle ei löytynyt neurologista syytä vain seli, seli selityksiä mutta tietokonetomografiassa löytyi merkkejä äskettäisestä aivoinfarktista (potilaan kirjoitustaito tietokoneen näppäimistöllä oli muuttunut syksyllä 2023), kyseessä oli siis jo toinen aivoinfarkti (ensimmäinen 2010), 4. jatkuva opioidi pohjaisten kipulääkkeiden käyttö 4/23–12/23 ja 2 vko kuuri helmikuussa 2024. Ajoittaista ajan ja paikan hämärtymistä sekä kaatuilua (mm. 12.9) maininta - kaatuilu jatkunut pitkän loppusyksyä -23 ja alkutalvea -24, selän lihaksissa voimakkaita pistäviä kipuja, jotka eivät kiinnosta ketään ja joille fysikaalinen hoito ei voi ilmeisesti mitään – nukkuminen sen sijaan on ajoittain mahdotonta, 5. Syyskuussa määrätty Gabrion-lääke vei tasapaino- ja näkökyvyn sekä makuaistin, lääkkeen käyttö pakko lopettaa, 6. Puuttuu maininta, että aivoinfarkti 1.7.2010 aiheutti alaraajahalvauksen ja potilaan kuntoudutta hän oppi kävelemään niin, ettei ulkopuolinen voinut havaita ajoittaista tunnottomuutta vasemmassa reidessä. Nyt syyskuun leikkauksen ja suo-**

nensisäisen antibiootti kuurin aiheutettua painon romahduksen (16 kg) ja lihasten kadottua on kävelystä ja tasapainosta tullut entistä hatarampaa.

Ai miksi nämä tiedot olisivat olleet terveystodistuksessani oleellisia? Siksi, että olin selvästi liikuntavammainen ja tarvitsin asunnon, joka mahdollistaisi esteettömän itsenäisen asumisen. Tuusulan kunnalla ei ollut vapaana liikuntaesteiselle soveltuvia asuntoja, eikä kunnan asuntotoimisto edes viitsinyt toisinaan vastata puhelimeen tai sähköposteihini! Lopulta löysin kuin sattumalta yksityiseltä vuokranantajalta vuokra-asunnon, joka pienin muutoksin soveltui liikuntavammaisena käyttööni. Piti vain asentuttaa pesukone wc-tiloihin, puuttuva astianpesukone, vaihtaa vanha valurautaiset keittolevyt omaava sähköliesi tasaisen keraamisen keittotason omaavaan lieteen, koska esimerkiksi pienet kattilat ja kahvipannut saattoivat kaatua koholla olleilta keittolevyiltä. Näiden lisäksi piti asentaa mataliin, pitkätasoiisiin ulkoportaisiin kaide! Autolla pääsisi kauppakassien kanssa aivan oven eteen, koska niiden raahaaminen esimerkiksi lumihangessa ja jäätä liukkaalla käytävällä olisi täysin mahdotonta! Keusoten toimeentulotuki jaoston jäsenet eivät ymmärtäneet, että selviytyäkseni edes, joten kuten omatoimista elämästä (en halunnut, enkä halua laitoshoitoon), ei minulla ollut voimia pestä pyykkiä tai astioita, vaan jouduin teettämään uuteen asuntoon astian- ja pyykinpesukonetta (jotka olivat vanhasta asunnosta) varten kupariputket sekä käytettynä ostamaani keittolieteen vanhan haurastuneen tilalle uuden virtakaapelin.

Niinpä eikä Kela, että Keusoten toimeentulotukea käsittelevä jaosto ilmoittivat minulle, että muuttoani ei voida pitää perusteltuna, koska uuden asunnon asumiskustannukset ylittävät kohtuullisiksi määritellyt asumismenot 233 € kuukaudessa. **Kela ja Keusoten harkinnanvaraisista toimeentulotuista päättävä jaosto ei käsittänyt sitä, että en hae asuntoa terveenä, vaan liikuntavammaisena, Ja sitä, että olen liikuntavammainen, en voi todistaa, koska Keusoten lääkäri kieltäytyy kirjoittamasta liikuntavammaisuuteni osoittavaa terveystodistusta!**

Eivätkä taloudelliset murheet päättyneet muuton aiheuttamiin kustannuksiin (kuinka olisin ylipäättään edes pystynyt muuttamaan, jos ta-

loomme johtavaa pihatietä, lähes 100 m ja pihaa ei olisi aurattu? Oliko minun pitänyt tehdä lumityöt konttaamalla vai rullatuolissa) tai vuokra-asuntoni vaatimiin muutoksiin, vaan menetin omaisuuttani tuhansien eurojen arvosta (vaatteita, astioita, kirjoja ja huonekaluja), koska minulla ei ollut terveystodistusta, jolla olisin pysynyt osoittamaan kotini ostajalle, että olen sairas ja sairauksieni vuoksi en pysty tyhjentämään vanhaa kotiamme ja pihaamme kokonaan 6.2.2024 mennessä, kuten hän järkevästi vaati.

Näin toimeentulotukea käsittelevällä jaostolla ei ollut todistusta terveydestäni, koska saman organisaation lääkäri pimitti terveystietoni! Vai tapahtuiko tämä kieltäytyminen kirjoittamasta pyytämäni todistusta tahallista, jotta välttään myöntämästä hyvinvointialueen huonevastaavasta sairaalle eläkeläisille hänen omatoimista elämää varten tarvitsemaansa taloudellista tukea? Vai onko Keusoten tavoitteena ohjata sairas vanhus varastamaan ruokansa ja välttää vanhusten omatoimista ja itsenäistä elämistä, sysäämällä heidät hoitolaitoksiin? Sekä terveyskeskuslääkäri Susanna Hämäläinen, että avopalvelujen päällikkö **Päivi Mäkelä-Bengts** (taas sama Mäkelä-Bengts), joka kehui puhelimesta Susanna Hämäläisen olevan kokenut "ammattilainen", molemmat rikkoivat kuin natsien salainen poliisi mennessä tullessaan lakia Potilaan asemasta ja oikeuksista, jonka mukaan (5 §) potilaan on pyydettäessä saatava todistus terveydentilastaan!

Koska terveyskeskuslääkäri Susanna Hämäläinen kieltäytymästä kieltäytyi kirjoittamasta minulle totuudenmukaista ja liikuntavarmuuttani osoittavaa terveystodistusta, tein ensin oikaisuvaatimuksen Keusoten sosiaali- ja terveydenhuollon jaostolle, joka 30.5. ilmoitti katekohtaisesti, että "**muuttoa uuteen asuntoon ei voida pitää perusteltuna, koska uuden asunnon asumiskulut ylittävät kohtuullisiksi määritettyjen asumismenojen rajat. Hakija ei ole oikaisuvaatimuksessaan esittänyt sellaista seikkaa tai olosuhdetta, jonka vuoksi täydentävän toimeentulotuen myöntäminen kyseisiin menoihin olisi perusteltua**"!

Seuraavaksi tein 26.6.2024 hallintovalituksen Helsingin hallinto-oikeuteen ja kantelun Aluehallintovirastolle Keusoten toimeentulotuki päätöksestä KB / 240204:

Keusoten lääkäri Susanna Hämäläinen kieltäytyi oma sairaanhoitajani Eklundin välityksellä kirjoittamasta minulle terveys/lääkärintodistusta väittäen, että hän voi kirjoittaa terveystodistuksen vain voi kirjoittaa sellaisen vain viranomaisen pyynnöstä! Hämäläinen kyllä ”kirjoitti” ensin 13.3.24 haavanhoitajani hyvin lyhyen lausunnon ja seuraavaksi 15.3 hiukan pitemmän, josta puuttui hyvin oleellisia seikkoja tuolloisesta terveydentilastani. Tämän jälkeen hän kieltäytyi lausunnon kirjoittamisesta. Hämäläiselle lähettämiini s-posteihin en saanut koskaan vastausta, joten otin maaliskuun -24 yhteyttä hänen esinaiseensa **avopalvelujen päällikköön Päivi Mäkelä-Bengtsiin**, joka hiukan asiaa mietittyään totesi vastauksessaan, että lääkäri Hämäläinen on toiminut oikein ja että **lääkäri oli kokenut ammatilainen!** Näin sekä lääkäri Hämäläinen että päällikkö Bengts rikkovat kuin natsien salainen poliisi menen tullen lakia potilaan asemasta ja oikeuksista.

Seuraavaksi huhtikuun alussa -24 otin yhteyttä Mäkelä-Bengtsin esinaiseen **palvelujohtaja Susanna Pitkäseen**, joka ensin lupasi sähköisesti selvittää asian ja lopulta kun mitään ei tapahtunut, soitin hänelle toukokuussa 2024: sama tarina, sain vastaukseksi vain tyhjiä lupauksia! Tein myös Keusotelle rekisteritietojen oikaisupyynnön mutta sitä ei käsitelty koskaan!

Tarvitsin terveystodistustani 1. ulosottoviranomaiselle, 2. Keusoten toimeentulotuesta päättävälle jaostolle sekä 3. osoittaakseni vanhaan omakotitalomme ostajalle terveydentilani (muuton viivästyminen olisi aiheuttanut 1000: - / viikko sakon).

Keusoten toimeentulotuesta päättävä jaosto ei saanut koskaan terveystodistustani ja siksi he väittivät, että olen terve, enkä tarvitse toimeentulotukea. Päätöksestä on tehty hallintovalitus Helsingin hallinto-oikeuteen.

Vielä suurempi taloudellinen vahinko aiheutui vanhan kotini ostajan kanssa, joka ei uskonut, että terveydentilani ei mahdollista muuttoa 6.2.2024. Menetin omaisuuttani (vaatteita, astioita, kirjoja ja huonekaluja) tuhansien eurojen arvosta koska en sairaana pystynyt viemään pois koko omaisuuttani.

Kuinka lääkäri ja hänen esimiehensä voivat toimia lain vastaisesti? Entä kuka korvaa minulle aiheutuneet taloudelliset vahingot?

Sekä Susanna Pitkänen ja Päivi Mäkelä-Bengts ovatkin mitä mainioimpia esimerkkejä siitä, kuinka kusi nousee päähän, kun saa päällikön tittelin (aiemmat kokemukseni jo vuosilta 2013 ja 2016–2017).

Hallintovalitus AVI:in ja kantelu Hallinto-oikeuteen eivät tuottaneet käytännössä minkäänlaista tulosta. Vaikka saamissani vastauksissa hymistellään minulla olevan lain mukainen oikeus saada todistus terveydestäni, niin mihinkään toimenpiteisiin suusanallisen lepertelyn lisäksi valitukseeni ja kanteluuni vastanneet eivät kuitenkaan koskaan ryhtyneet tai edes aikoneet ryhtyä!

Helsingin hallinto-oikeus väittää päätöksessään 240/2025 17.1.2015 muun muassa että: *Toimeentulotuesta annetun lain 7 c §:n 1 momentin mukaan täydentävää toimeentulotukea myönnettäessä otetaan huomioon tarpeellisen suuruisina henkilön tai perheen erityisistä tarpeista tai olosuhteista johtuvat, toimeentulon turvaamiseksi tai itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi tarpeelliseksi harkitut menot. Pykälän 2 momentin mukaan henkilön tai perheen erityisenä tarpeena tai olosuhteena voidaan pitää esimerkiksi pitkäaikaista toimeentulotuen saamista, pitkäaikaista tai vaikeaa sairautta. Hallinto-oikeus toteaa, että Heimonen on toimeentulotukihakemustensa ja oikaisuvaatimuksensa käsittelyn yhteydessä voinut esittää selvitystä olosuhteistaan, kuten taloudellisesta tilanteestaan ja terveydentilastaan. Asiassa saadun selvityksen mukaan Heimonen on muuttanut entisestään asunnostaan helmikuussa 2024 uuteen asuntoon. Kansaneläkelaitos on päätöksellään 17.1.2024 hylännyt hakemuksen vuokravakuuteen, koska asumismenot 850 euroa kuukaudessa ylittävät kohtuulliseksi määriteltujen asumismenojen rajan, joka on Tuusulassa 617 euroa kuukaudessa. Kansaneläkelaitoksen selvityksen mukaan (kunnan asuntotarjonta, Oikotie, Vuokraovi) paikkakunnalla on tarjolla kohtuullisen tason mukaisia hissillisiä asuntoja. **Hallinto-oikeus katsoo, että Heimonen ei ole esittänyt eikä asiassa ole muutoinkaan ilmennyt sellaisia seikkoja, joiden perusteella hänelle tulisi myöntää täydentävää toimeentulotukea edellä mainittuihin** (mm. vuokra-asunnon muutokset, jotta se soveltuisi liikuntavammaisen asunnoksi ja muuttokustannukset) **perustoimeentulotukeen kuuluviin kuluihin. Kyseisiä kustannuksia, jotka aiheutuvat muutosta asumiskustannuksiltaan kohtuulliseksi määriteltujen asumismenojen rajan ylit-***

tävään asuntoon ei voida pitää Heimosen erityisistä tarpeista ja olosuhteista johtuvina, hänen toimeentulonsa turvaamiseksi tai itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi tarpeellisina menoina.

Lopulta 30.1.2025 lääkäri Anne-Maria Myllyoja Järvenpään terveyskeskuksesta kirjoittaa minulle totuudenmukaisen lausunnon terveydentilastani (Potilaan pyynnöstä lausunto potilaan toimintakyvystä ja toistuvien terveydenhuollonkäyntien tarpeesta Kelalle ja/ tai muulle viranomaiselle): *Potilas on käynyt 9.1.2025 fysioterapeuttin toimintakyky arvioissa. Fysioterapeuttin kirjauksen mukaan taksikortti ollut käytössä 2016–17 alkaen, saa 18 taksimatkaa kuukaudessa. Omalla autolla ajaa ja omatoimisesti käy kaupassa. Kaupassa käynti onnistuu tällä hetkellä ainoastaan omalla autolla, kun saa auton kotona lähelle ovea ja saa ostokset nostettua portaalle. Pitkien matkojen kävely kauppakassien kanssa haastavaa ja liukkaalla keliällä tarvitsee myös kyynärsauvan mukaan. Portaiden liikkumiseen tarvitsee kaiteen tai tuen. Kaatumisia taustalla, kiertohuimausta ajoittain. Kävely hidasta*

Asiakas kertoo suoriutuvansa arkitoimista (ruoanlaitto, siivous ym.) omatoimisesti. Tosin ilman itseasennuttamiaan pesukoneita, ei pyykin- tai astianpesusta suoriudu. Kaksi kertaa viikossa käy suihkussa tai saunassa taloyhtiön tiloissa, matkalla muutama porras, joista suoriutuu kaidetuen turvin. Omassa asunnossa kylpyamme, jonka reunan verran korkea, ettei pääse sinne astumaan. Asuu rivitalossa, jossa etuovella kaide ja porras. Saa auton lähes oven eteen, jolloin saa kauppaostokset omatoimisesti kuljetettua sisälle.

Kävelymatkat pisimmillään tällä hetkellä 500–600 m, kävely hidasta ja ajoittain tasapainohaastetta ilmenee. Liikkuessa hengästyy herkästi. Vasemmassa alaraajassa kertoo olevan ajoittain tunnottomuuksia, kävely tasaisella onnistuu sisätiloissa ilman apuvälinettä. Vasemmalla pohkeen/kantapään haava hiljattain umpeutunut, vasemman nilkan liikkuvuus voimakkaasti rajoittunut.

Potilaan liikkuminen ja toimintakyky on fysioterapeuttin toimintakykyarvion perusteella alentunut. Ikä ja sairauden huomioiden toimintakyky ei todennäköisesti jatkossa parane, vaan todennäköisesti vähitellen heikkenee entisestään. Potilaalla on ollut runsaasti terveydenhuollonkäyntejä erityisesti haavahoitajalla ja niiden tarve edelleen

jatkuu. Lausunto on laadittu fysioterapeutin ja haavahoitajan potilasasiakirjamerkintöjen perusteella ja tehty potilaan pyynnöstä tiedoksi Kelalle ja/tai muulle viranomaiselle.

Lääkäri Myllyojan ausunto ei vaikene liikuntani rajoittavista sairauksista tai vammoista, kuten lähes vuotta aiempi terveystieteiden lääkäri Susanna Hämäläisen kirjoittama sepitelmä. Totuudenmukaisen lausunnon saamisen mahdollisesti uusi hoitotiimini ja aiemmasta poikkeavan syyn esittäminen lausunnon tarpeelle!

Yhtäkkiä en enää olekaan lähes terve, kuten lääkäri Hämäläinen väittää, vaan liikuntavammainen ja **nyt minulla on esittää** sekä Keusoten toimeentulotukea käsittelevälle, jaostolle sekä Korkeimmalle hallinto-oikeudelle ***"sellaisia seikkoja, joiden perusteella minulle olisi tullut ja tulisi myöntää täydentävää toimeentulotukea"***.

Ja kuin pisteeksi i:in päälle erinomaisesti jalan haavojani lähes 2 vuotta hoitanut (kaikkiaan nyt yli 150 hoitokertaa) sairaanhoitaja Riitta Kivi Järvenpään terveysasemalta, Keski-Uudenmaan hyvinvointialueelta, kirjoittaa 5.2.2025 episodin: ***"Potilaan pyynnöstä kirjaan, että potilas käynyt haavahoidossa ak:n vastaanotolla melkein 2 vuoden ajan. Osallistunut haavahoitoonsa omien kykyjensä mukaan co-operoivasti. Vastaanotolla ollut ajoittain tuhtunut terveydenhuollon kohtelusta, ?mutta ei ole koskaan käyttäytynyt aggressiivisesti. Nyt tyytyväinen saamastaan lääkärintodistuksesta.***
Seuraava haavakontrolli 26.2. eli 3 viikon kuluttua. Annettu muutama sidos kotiin vaihtosidokseksi".

Kuinka useiden lääkärin ja sairaanhoitajien sekä joka poliisin mielenvikaiseksi ja aggressiiviseksi luokittelema Kari Heimonen, on onnistunut lähes 2-vuoden ajan käydessään jopa 3 kertaa viikossa, peittämään tarpeen ***"tahdonvastaiseen hoitoon"*** (M-lähetä, Terenikov)?

Vai onko syy sittenkin aiemmin esillä olleessa terveydenhuollon rakenteellisessa väkivallassa? Potilashan kohtaa saman hoitajan ja lääkärin, hoitohenkilökunnan usein vain yhden ainoan kerran, joskus jopa pari. kolme kertaa! Jos hoitohenkilökunnalla on aiempien, mahdollisesti näkemiensä valheellisten hoitokertomusten tai hoitohenkilö-

kunnan keskuudessa kiertävien perättömien juorujen vuoksi ennakkosenteita potilasta kohtaan tai mikäli hoitohenkilökunta tekee hoitotilanteessa jopa virheellisen taudinmäärityksen, pahimmassa tapauksessa ryhtyy puoskaroimaan vaivaa potilasta epäilyttävällä tavalla, ellei peräti erehdy hätävalheellaan peittämään tietämättömyyttään, niin väkivalta puhkeaa hoitohenkilössä kuin ärhäkkä kausi-influenssa!

Psykologisesti tilanne etenee näin: Hoitaja, olipa hän sitten lääkäri tai sairaanhoitaja samaistavat epäonnistumisen hoitotilanteessa varhaislapsuuden tapahtumiin, joissa hän ei saanut vanhempien ylisuurten odotusten vuoksi tilaisuutta, ei edes mahdollisuutta erehtyä, vaan lapsen piti aina onnistua, jotta vanhemmat olivat tyytyväisiä. Epäonnistumisen mukanaan tuomia moitteita ei lapsuudessa pystynyt käsittelemään, koska epäonnistumisia piti viimeiseen asti välttää, epäonnistuminen ei ollut edes sallittu!

Nyt hoitotilanteessa hoitajan "epäonnistuessa" tai potilaan ollessa tyytymätön hoitajan toimintaan, jopa arvostellessa suusanallisesti hoitajan toimintaa, vanha lapsuuden aikainen trauma puhkeaa: Kukaan ei ole estämässä vanhempien muodossa hoitajaa purkamasta epäonnistumisen aiheuttamien itsesyytösten vierittämistä potilaan niskaan, esimerkiksi nimeämällä potilas luulosairaaksi tai jopa mielenvikaiseksi hoitokertomuksen muodossa! Eikä minkäänlaista luottamusta ole tietenkään voinut lyhyen hoitosuhteen vuoksi syntyä potilaan ja hoitajan välille, potilas on hoitajalle yhtä etäinen kuin loputonta onnistumista vaativat vanhemmat!

Ja hoitajahan voi "tuntemattomana" henkilö tehdä jopa päätöksiä elämästäsi ja kuolemastasi! Kuinka voi luottaa henkilöön, jota et tunne ja jonka ulkoinen habitus kertoo, että hän on tehtävänsä sopimaton? Esimerkiksi insuliinista johtuvaa ylipainoani arvostellut lääkäri väitti painon nousuni johtuvan epäterveellisistä elintavoistani, vaikka hän itse oli reilusti ylipainoinen!

Edellä kuvattu tapahtumasarja ja siitä seuraava käytöksesi hoitotilanteessa, kertovat lahjomattomasti lapsuudessa kohtaamaasi väkivallan, pahoinpitelysi! Kaltaisesi lääkärit tai sairaanhoitajat ovat itse mielenvikaisia. Te olette lapsuuden kokemuksiensa vuoksi itse tunnevammaisia!

Case closed?

VAIKENEMINEN ON KULTAA (Iwazaru)

Puolisoni Riitta suljettiin hoitolaitokseen lukkojen taakse valheellisen eli perättömän ilmiannon vuoksi ja lääkärit, joiden olisi pitänyt häntä hoitaa, olivat ammattitaidottomia, liikaa itsestään luulevia konitohtoreita, jotka nielivät mieluummin valheelliset väitteet, kuin olisivat otaneet selvää Riitan sairastaman harvinaisen Huntingtonin taudin aiemmasta ja asianmukaisesta hoidosta - terapian täydellinen laiminlyönti - sairaan, vanhan ja hauraan naisen heitteillejättö!!

Karin hoitovirheet alkoivat 1.7.2010 pieleen menneestä sydämen pallolaajennuksesta. Sitä seurasivat diabetes lääkärien kyvyttömyys hoitaa sokeritautia vuodesta 2013 alkaen, sydänrytmin siirrossa 8 kuukauden vitkuttelu flimmerin eli eteisvärinän yhteydessä vuonna 2016 sekä 4 kuukauden jalkahaavan vaatiman pikaisen leikkauksen 4 kuukauden vitkuttelu vuonna 2023!

Vuosina 2013–2017 Karille tehtiin Tuusulan terveyskeskuksessa väärä diagnoosi 12 kertaa, 5 kertaa häntä pidettiin valehtelijana ja hänen mielenterveyttään on epäilty 1.9.2017 ja 3.1.2018. Lisäksi Kariin kärsiksi käynyt lääkäri pahoinpidellytti hänet vartijalla 6.2.2018. Lisäksi poliisi on pahoinpidellyt Karin 11.10.1993 ja 29.9.2022 sekä epäillyt häntä tuhopoltosta keväällä vuonna 1996! Karin väkivaltaisuudesta on myös tehty perätön ilmianto, rikosilmoitus elokuussa 2022. Kaiken muun jättekivan lisäksi Kari onkin kokenut lukemattomien poliitikkojen, virkamiesten, Nimbyjen sekä viherfasistien epäilyttävästi hysteriaa muistuttavan kiusan ja tyhmyydellä kuorutetun sokean hysterian nahoissaan jo yli 30 vuotta!

Onkin odotettavissa, että Riitan ja Karin kohtelusta tullaan vaikenemaan, sillä Riitaan kuolemaan johtaneen tapauksen perimmäiset syyt eivät ainakaan kiinnosta toimittajia (tapauksesta alun perin uutisoinneista 9 toimittajasta (HS ['rebekka.salmela@hs.fi'], IS ['emmi.julkunen@iltasanomat.fi'; 'terho.vuorinen@iltasanomat.fi'], Yle ['mari.jantti@yle.fi'; 'linna.pitkanen@yle.fi'; 'reija.gronroos@yle.fi'], MTV ['sara.guven@mtv.fi'] ja Aamulehti ['sari.sainio@aamulehti.fi'; 'vesa.laitinen@aamulehti.fi']), sillä yksikään heistä ei vastannut sähköpos-

titse lähetettyyn yhteydenottoopyyntöön, eikä esimerkiksi MOT:in tutkivia journalisteja (kontaktihenkilö kirsi.skon@yle.fi) ja julkisuuden henkilö, HS:n oikeustoimittaja Susanna Reinbothia (susanna.reinboth@hs.fi) alkuunkaan kiinnostanut kertoa Riitan viimeisten elinvuosien kokemasta hoitovirhe helvetistä! Tilanteen niin vaatiessa vallan vahtikoirat pujottavat päänsä muitta mutkitta kuonokoppaansa ja livahtavat lähimpään pusikkoon piiloon korvat luimussa ja häntä koipien välissä!

On erittäin todennäköistä, että poliisi tulee lopulta toteamaan, että: *”tapauksessa ei ole aihetta epäillä rikoksen tapahtuneen”*, vaikka Riitan kuolemaan johti rikosilmoituksella tehty perätön ilmianto (poliisin ja syyttäjänhän pitäisi aloittaa perättömän toimiannon tutkinta välittömästi?) ja jopa maamme ylin lainvalvoja, eduskunnan oikeusasiamies, siunasi lähestymiskieltoa hakeneen Riitan puolison poliisien toimesta tapahtuneen pahoinpitelyn!

Todellisten tapahtumien peittelemiseksi tapahtuneesta on paljon helpompi syyttää Koukkuniemen vanhainkodin vaativaa osastoa huolimattomasti asennetusta ikkunaverkosta, kuin selvittää, miksi ja minne elämäkumppanini halusi todellisuutta paeta!

Kuinkahan paljon ihmistä voidaankaan kiusata, ennen kuin hän lopulta pääsee takaisin ystäviensä luo autuaiden saarille?

VALMIS LUOPUMAAN, VAAN EI LUOVUTTAMAAN

Menneiden vuosien aikana olen usein nipistänyt itseäni, koska ta-pahtuneet ympärilläni ovat enemmänkin vaikuttaneet pahoilta unilta kuin oletetulta, maailman onnellisimman maan kansalaisten odote-tulta sivistyneeltä käyttäytymiseltä! Olin myös oikeasti usesti kysy-nyt itseltäni, olenko minä itse todella ihan oikeasti mielenvikainen, totesihan Terenikovkin, alan ammattilainen potilaskertomuksessaan, että *"minulla on diagnosoimaton prosessisairaus tai harhaluuloi-suushäiriö"* ja ehdotti kohdallani arvioitavaksi M-lähetteen kritee-reiden olemassaoloa eli tahdosta riippumatonta sairaanhoitoa, sillä joissakin tilanteissahan potilaan todellisuudentaju voi todellakin olla niin häiriintynyt, kuten itse Terenikovkin, että potilaan itsemäärää-misoikeutta on syytä rajoittaa potilaan oman terveyden ja turvalli-suuden sekä yleisen turvallisuuden suojelemiseksi! Terenikovhan ei suinkaan suojellut puolisoni turvallisuutta, perheeseemme kohdistu-neelta mielivallalta!

Meni aikaa ennen kuin lopulta ymmärsin, että suurin osa ympärilläni haaskalintujen lailla parveilevista lähimmäisistä olikin itse mielen-vikaisia! Kuten komisario Jarno Linnavirta, joka oli päätöksessään esitutkinnan lopettamisesta 27.9.2023, sitä mieltä, että vaikka *Hei-monen epäilee, perustuu epäily hänen omaan subjektiiviseen näke-mykseensä ja kokemukseen asiasta, mutta mitään konkreettista tuon kokemuksen tueksi ei asiassa tule ilmi. Asiassa saadussa selvitykses-sä ei nouse esiin mitään sellaista konkreettista näyttöä, jonka mu-kaan olisi perusteltua syytä epäillä, että Rita Härmäläinen (Malkki) olisi ylipäättään esittänyt asiassa Kari Heimosesta valheellisia tietoja ja näin manipuloimalla vaikuttanut äitiinsä tai terveydenhuollon hoi-tohenkilökuntaan ja siten Riitan saamaan hoitoon.*

Ehkäpä mistään edellä kerrotusta ei tule ilmi mitään konkreettista puolisoni Riitan ja Karin normaalia poikkeavasta kohtelusta - mikäli normaalina pidetään kiusaamista, ahnehtimista, kateutta, kostonhi-moa ja lähimmäisen maahan polkemista! Ja jos äly ei yllä perusteet-toman, valheellista väitteitä sisältävän ilmiannon käsittämiseen!

Tosin samaan aikaa useat eri henkilöt kuten muun muassa asianajajat Heikki Salo ja Sami Waly, jopa eräät lääkärit kuten Tove Laivuori ja Teemu Hermunen Tuusulan terveyskeskuksesta, sairaanhoitaja Riitta Kivi Järvenpään terveysasemalta, erikoislääkäri Risto Jussila Helsingin sydänsairaalaista. urologi Sakari Jokelainen Hyvinkään sairaalasta, lääketieteen tohtori, korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkäri Ziane Zelmani lääkärikeskus Aavasta sekä kaikki tapaamani Peijaksen sairaalan kardiologian poliklinikan sydänlääkärit, eivät pidä minua aggressiivisena, saati hulluna ja käyttäydyn heidän mielestään loogisesti - he siis pitivät minua tervejärkisenä! Puhumattakaan useista jopa 40-vuotta yrityksissäni työskennelleistä puutarhureista, kivimiehistä, tuntemistani muusikoista, näyttelijöistä tai yritykseni pitkäaikaisista asiakkaista!

On muuten merkillistä, eikä vaan, että Peijaksen sairaalan poliklinikalla lääkärit ja hoitajat ovat ystävällisiä. He hymyilevät ja puhuvat potilaalle kuin toiselle ihmiselle! Sen sijaan Tuusulan terveyskeskus, että Hyvinkään sairaalan lääkärit ja hoitajat muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta käyttäytyvät tympeästi, kohtelevat potilasta kuin välttämätöntä pahaa ja eivät oikeastaan koskaan hymyile!

Kirjoitin (suonette anteeksi viimeisimmän, toissa vuotisesta aivoinfarktistani juontuvat kirjoitusvirheet ja jotkut ajatusten pätkimisen aiheuttamat todella surkeat lauserakenteet) tämän kirjasen puolisoni Riitan muistoksi ja toiseksi, että toivorikkaasti oletan kirjasessa kuvatun "sisarten hellien valkoisten" eli hoitohenkilökunnan, lain palvelijoiden ja virkamiesten mielivallan esille tuomisen hillitsevän vääristyneen minäkuvan omaavien henkilöiden öykkärimäistä käytöstä lähimmäisiään kohtaan, ihmisiä, joilla ei ole voimia puolustaa itseään! Kolmas syy tämän kirjasen kirjoittamiseen on maailman onnellisimman maan maailman onnellisimmat ihmiset, suomalaiset itse! Halusin yksinkertaisesti kertoa yksityiskohtaisesti maailmalle, kuinka maailman onnellisimmassa maassa maailman onnellisimmat ihmiset käyttäytyvät! Millaisia ihmisiä maailman onnellisimman maan maailman onnellisimmat ihmiset, suomalaiset oikeasti ovat sisimmiltään!

Onhan varmaan moni ihmetellyt mikä on syy maailman onnellisimman maan maailman onnellisimpien ihmisten, suomalaisten onnelle?

Kirjasessa paljastetut yksityiskohdat paljastavat, että suomalaisista suurimman osan onni kumpuaa muun muassa sääntöjen pilkuntarkasta noudattamisesta, itsetunnottomasta kukkoilusta (Suomi mainittu), ruotsalaisille vittuilusta, venäläisten vihaamisesta, tilaisuuden tullessa lähimmäisten alistamisesta ja maahan polkemisesta, ahneudesta, kateudesta, kiusaamisesta sekä kostonhimosta - autoritäärisestä asenne ilmapiiiristä, syvästä uskosta auktoriteetteihin!

Suomalaisten maailman suurimman onnen ominaispiirteitä ovat myös ikävien ja epämiellyttäviltä tuntuvien asioiden vähättely, välttely ja vastuun pakoilu, huomaamattomaksi muuttuminen - kirjaimellisesti toistuva omiin sukkiinsa kuseskelu, josta juontaa aito suomalaissanallinen sanontamme "*olla kuin kusi sukassa*". Kun pelottaa, niin piisuhan tuo lohtua - lämmittää!

Olisikohan alleen virtsaamien eli vaikenemisen, välttelyn ja vähättelyn syynä ongelmia käsittelevien omat henkilökohtaiset piilota-junnassa risteilevät lapsuudenaikaiset kokemukset ja oma soimaava omatunto?

Itse en enää mitään muuta kaipaa kuin tämän maanpäällisen elämäni päättymistä mahdollisimman pikaisesti. En luota enää harvaa poikkeusta lukuun ottamatta yhteenkään lääkäriin, poliisiin tai viranomaiseen. He ovat todelliset karvansa näyttäneet! Ja kuten aiemmin kirjoitin, Riitalta te ette voi enää pyytää anteeksi ja minä en niitä tarvitse, pyytäisitte anteeksi itseltänne.

Soveliain "rangaistus" teoistanne saattaisi olla julkinen kirjallinen anteeksipyyntö, mutta se on muistutuksen lailla täysin hyödytön, mikäli anteeksipyyntönne on kuin "tuulenvire, joka huulia heiluttaa"! Sillä jo tapanne luikerrella vastuusta selittämällä: "*emme kommentoi yksittäistapauksia*", kertoo yleisestä selkärangattomuudestanne ja paljastaa läpimädän moraalinne! Omahyväisesti osa teistä kuvittelee, että voi elää ihan, miten vaan, mennä kapakkaan, juoda muiden lasista, oksentaa naapuripöydässä istuvien syliin, kaataa heidän pöytänsä, vetää portsaria köniin ja kotimatalla kontatessaan vielä varastaa naapurin pihalta puutarhatontun. Öykkäroidä ja örveltää, viedä lesken viimeinenkin ropo, koska vain yhdellä ainoalla anteeksipyyntöllä avautuu pakotie taivaaseen. Se, joka on viimeinen, on mätämuna.

Kuitenkin erehdytte! Kukaan ei anna sinulle anteeksi ja armoa ei tule! Jokainen maksaa loppujen lopuksi oman laskunsa!

Minun tehtäväni ei kuitenkaan ole esittää teille annettavaa rangaistusta. Te itse määritätte käytöksellänne oman rangaistuksenne! On aivan omaa tyhmyyttänne, jos ette ymmärrä pyytää tapahtunutta julkisesti anteeksi, saati vetäytyä tehtävästänne, jolla kuvittelette palvelevanne ja auttavanne lähimmäisiä. Ja miksi esittäisin mitään helvetin korvausvaatimuksia? Ruokkisinko muka ulosoton kautta jotain liero Saukkosta? Kun lähden, en tarvitse mitään mukaani, eihän Riitallakaan ollut muuta mukanaan, kuin vaatteet päällään!

Riitan on täytynyt olla todella epätoivoinen ja yksinäinen yrittäessään pakoa lukitusta sellistään. Riitta ei suinkaan hypännyt 10 metrin korkeudella olleesta ikkunasta, vaan pudottautui jalat edellä lukitun huoneensa, sellinsä, ikkunasta. Ilmeisesti silmälasinsa mukaansa ottaa unohtanut Riitta ei epäonnekseen hämärässä nähnyt maassa alhaalla olevaa, ohuen lumiharson peittämää, juuri valokeilan ulkopuolella seisovaa korkealaitaista tyhjää jätelavaa! Voit myös ihmetellä kuinka sairas, harhainen, hyväsydäminen, yksinäinen ja epätoivoinen, nurkkaan ajettu nainen ylipäätään voidaan sijoittaa, edes harkita sijoittaa maineeltaan kyseenlaiseen paikkaan, ellei taka-ajatus jo alun perin ole hoitopaikan, sairauden hoidon täydellisen laiminlyönnin ja välinpitämättömän suhtautumisen hauraan hyväsydämissen naisen harhoihin tarkoittavan hänen heittämistään käytännöllisesti jätelavalle – no se melkeinhan onnistui, Riittahan osui vain jätelavan reunaan....

Kuten jo 3.9.2022 ilmoitin, että en jaksa enää elää, vaan haluaisin nukkua pois! Ikävöin Riittaa, lapsiamme ja Mojoa! Fysiikkani hajoaa kuin puusta pudonnut lehti syksyllä! Odotan vain, että hyvin pian tulee aika, jolloin tiimalasini vihdoin kääntyy! Olen antanut lapsilleni anteeksi, sillä kuten aiemmin kirjoitin, minun tehtäväni ei ole ketään tuomita. Itse en elä enää kauaa ja näen Riitan hyvin pian jälleen!

Elämä ei pääty maanpäälliseen kuolemaan, vaikka useimmat teistä niin kuvittelevat. Sinulle tapahtuu se, mitä teet toisille: *millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan!* ÄLÄ TEE TOISILLE, MITÄ ET HALUA ITSELLESI TEHTÄVÄN! Jokainen tuomitsee vain itse itsensä! Enkä ole vahingoniloinen, vaan surullinen, koska te ajattele-

mattomuuksissanne olette aiheuttaneet ja aiheutatte itsellenne, lapsil-
lenne ja kaikille lähimmäisillenne suurta tuskaa!

Olette varmaan nyt ylpeitä itsestänne niin kuin se hiiri, jolta sen saa-
vuttua taivaanportille, kysyttiin: ”*Oletko ollut hyvä muille hiirille?*”

*The twilight is stealing across dockside
please, light a storm lantern in your haven
there is on surf an old, seasick rover
searching the four leaf-clover*

*Sailed as far as last strand and beyond
have returned from the land of no return
memories of past casts shadows over
homeward bound worn out rover*

*It's time to strike skull and crossbones
can't buy me by gold and gemstones
ready to renounce, but don't to give up*

*Swayed on brink of the abyss of Gehenna
forgive, for they don't know, what they're doing
drain up of wine vinegar as lovesick rover
and the pain is last over*

*Landlubber is back, by your side
Old rover who can't buoy
wades now against the stream
I got the numbers, Old Bogy can't win*

*White horses are weaving moon path seawards
please, shine a secret run to your garden
there is in utter darkness, a homesick rover
searching the four-leaf clover*

KERRAN KULJIMME KUIN TUULI

Olen seissyt oudosti hohtavan valon ympäröimänä sateenkaaren päässä, hengittänyt syvään ilmassa leijuvaa salaperäisen parfyymin huumavaa tuoksua ja tuntenut jotain paljon enemmän, paljon syvemmin.

Olen nojannut tuulta vasten hämärässä tyhjällä asemasillalla valmiina luopumaan vaan en luovuttamaan, käsi kädessä, sovussa itseni kanssa, antanut rauhattoman vereni tyyntyä ja nähnyt peilityynellä paljon pidemmälle.

Olen kohdannut kaikkeuden, joka on selittämättömän läpinäkyvä, kiehtova kuin juuri ja juuri kuuluva kuiskaus, mutta kuitenkin utuinen ja sillä lailla etäinen, kuin todellinen uni, joka silti on tuntuvasti paljon enemmän ja käsin kosketeltavampaa kuin pelkkä kaukainen, haihtuva haave tai katoava kangastus.

Aika on tanssinut hunajaisina varjoina kullankeltaisella hiekkapohjalla ja välkehtinyt hajanaisina liekkeinä veden väräjäväällä kalvolla kuin ikuisesti tavoittamattomat virvatulet - se on auttanut muistamaan, se on suostunut odottamaan.

Ihminen on vain pihan poikki vilistävä, puutarhassa hetken viivähtävä varjo. Siitä on aikaa, kun kuljimme kuin tuuli...

Riders on the Storm

*Girl, you gotta love your man
Boy, you gotta love your woman
Take him by the hand
Make her understand
The world on you depends
Our life will never end
Gotta love your friend, yeah...*

Jim Morrison

